

- 1974 ஏப்ரல் 18]

(3) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ் நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்பது குறித்து--தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினர் தனித் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் தொடரும். திரு கே.டிகே. தங்கமணி அவர்கள் பேசலாம்.

பேரவை 20-ஆம் தேதி வரை தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முடிவடையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 20-ஆம் தேதியோடு முடிவடையும்.

திரு கே.டிகே. தங்கமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பில் கொண்டுவந்துருக்கக்கூடிய தனித் தீர்மானத்தின் மீதும், எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மாற்றுத் தனித் தீர்மானத்தைப்பற்றியும் நான் சில கருத்துக்களை நேற்று சொன்னேன்.

ஏழெட்டு விஷயங்கள் குறித்து எங்களுடைய கட்சியின் நிலை என்ன என்பதை நான் சுருக்கமாகச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் திரு. அனுமந்தையா அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அதே திரு. அனுமந்தையா அவர்கள் தலைமையில்தான். ஏ.ஆர்.சி. ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏ.ஆர். சி. ரிபோர்ட்டில் மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக அவர்கள் தெளிவாக சிபார்சு கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் சிபார்சிலே—

‘No Constitutional amendment is necessary for ensuring proper and harmonious relations between the Centre and the States in as much as the provisions of the Constitution governing Centre-State relations are adequate for the purpose of meeting any situation or resolving any problem that may arise in this field . . .’.

என்ற கருத்தை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதே கருத்தைத்தான், அரசியல் சட்ட மேதை என்று பெயர் பெற்றவரும் பல முக்கியமான கேஸ்களில் வாதாடியவருமான திரு. பஸ்கிவாலா அவர்கள் நேற்று சென்னையில் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது என்னவென்றால்—

‘We must restore to the States their legitimate powers envisaged in the Constitution in the fields of Commerce and Industries. It is time we restored to States their legitimate powers

406 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

envisaged in the Constitution. I am not in favour of autonomy for States nor am I advocating any constitutional amendment in this regard'. என்று அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றித் தெரிவது என்ன வென்றால் இன்று இருக்கக் கூடிய அரசியல் சட்டத்தை முறையாக செயல்படுத்தினாலே மாநிலத்திற்கு நாம் விரும்புகின்ற பல அதிகாரங்கள் கிடைக்கும். அப்படி. கிடைக்காமல் இருக்கிறதே என்றால் இதற்கு மத்திய அரசின் தவறான போக்குத்தான் காரணம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசுக்கு என்ன அதிகாரம், மாநில அரசுக்கு என்ன அதிகாரம் இரண்டுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக உள்ள அதிகாரங்கள் என்ன என்பதை எல்லாம் நீங்கள் அறிவீர்கள். There is an exclusive Union List. அதில் நாம் போய்த் தலையிடுவது இல்லை. The Concurrent List is more or less converted into an exclusive Union List, என்பதில் மத்திய அரசின் தலையீடு ஜாஸ்தியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. There is an exclusive State List. Even in the exclusive State List, sometimes the Government of India interferes in the name of uniformity

என்று எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரேமாதிரியான சட்டங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தலையிடுகிறார்கள். அதை அமல் படுத்துகிற போது rigid bureaucracy without imagination தடை செய்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைக்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கக் கூடிய நிலவரியை ரத்து பண்ணலாமா என்பதைத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசித்துப் பார்க்கச் சொன்னபோது It is a tax on income. அதை ரத்து செய்யலாம் என்பதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த முறையில் மாநிலச் சர்க்கார் தங்கள் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு முன் வந்தார்களோ அப்போது எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் தலையிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தலையிடாமல் இருப்பதுதான் நல்லது, தலையிட்டாலும் தலையிடக்கூடாது என்பதை நாம் வற்புறுத்துவது நம் முடைய பண்பாடாகவும் நமக்கு ஏற்படவேண்டும்.

இன்றைக்குக் கோளத்தில் கூட வெளிநாட்டு அந்நியச் செலாவணியைத் தரக்கூடிய தோட்டப் பயிர்களைத் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இது தவறான நடவடிக்கை—எல்லா மாநில சர்க்காரும் இப்படிப்பட்ட தலையீட்டை எந்த நேரத்திலும் சந்திக்க நேரிடலாம். இதை எதிர்க்கவேண்டும். ஆகவே திரு. ஹனுமந்தையா சிபாரிசு நாங்கள் எடுத்திருக்கக்கூடிய நிலைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. ஹனுமந்தையா அவர்களின் சிபாரிசினபடி அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படாமலேயே மத்திய மாநில உறவுகளைத் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி விரும்புகிறதா?

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : திருத்தங்கள் இல்லாமலேயே பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அவசியமானால் ஒன்றிரண்டு சிறு திருத்தங்கள் போதுமானவை. தமிழ்நாடு சர்க்கார் மாநில சுயாட்சி என்ற அடிப்படையில் அரசியல் சட்டத்தில் என்ன, என்ன திருத்தங்கள் தேவை என்று கருதுகிறார்களோ, ராஜமன்னார் குழு என்ன என்ன திருத்தங்கள் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறதோ—அந்தத் திருத்தங்களை—மாறுதல் களைத் கொண்டுவரவேண்டிய தேவை இல்லை என்பதுதான் எங்களுடைய நிலை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 3-ஆம் நாள் டெல்லியில் நடைபெற்ற சென்ட்ரல் ஸ்டேட் ரிலேஷன் பற்றிய செமினரில் திரு. பூபேஷ் குப்தா ஆற்றிய உரையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசியபோது அரசியல் சட்டத்தைத் தாறுமாறாகச் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். திரு. பூபேஷ் குப்தா அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி என்ன குறிப்பிடுகிறார் என்றால்.....

‘If you ask my opinion, the constitutional structure is an opportunistic compromise between the demands of federalism and pressures of unitarism. I think it is therefore an illegitimate child...’.

அதுமாத்திரம் அல்ல.—1970 ஆம் ஆண்டில் தான்—இடையில் 3 ஆண்டுதான் ஆகிறது—அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டாம் என்கிறார்களே, அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

‘I am finishing. As far as political powers are concerned, we want certainly States to get autonomy...’.

இதைப் பற்றி எல்லாம் திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்றைக்கு நாங்கள் எடுத்திருக்கக் கூடிய நிலையை விளக்கினால் போதும், எல்லாம் தெளிவுபடும் என்று கருதுகிறேன்.

1971-ஆம் வருஷத்தில் இன்று ஆளுங்கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் சேர்ந்து தேர்தலில் கூட்டாக நின்றோம். அப்போது பிரதானமாக வந்த விஷயம் என்ன?

408 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னு குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

'Supremacy of the Parliament'.

பார்லிமெண்டுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும், டெல்லியில் உள்ள பிரதம மந்திரிக்கு அதிகாரம் இல்லை, ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்ஸுக்கு, சப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்ஸுக்கு அதிகாரம் இல்லை—முழு அதிகாரம் பார்லிமெண்டுக்கே இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம்.

அப்படியானால் இன்றைக்கு உதாரணமாக ஆர்டிகிள் 263-இல் இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் தகராறு ஏற்படுகிறபோது, மாநிலத்திற்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் தகராறு ஏற்படுகிறபோது ஆலோசனை வழங்கக் கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கமுடியும். ஆனால் இப்போது நீங்கள் இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்—பிரதம அமைச்சரும், மாநில முதலமைச்சர்களும் சேர்ந்து எடுக்கிற முடிவே முடிவானது என்கிறபோது—பார்லிமெண்டிற்கே எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அன்றைக்கு நாம் பார்லிமெண்டுக்குத் தான் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்றோம். ஆனால் இன்றைக்கு உங்கள் நிலை பார்லிமெண்டின் அதிகாரத்தைக் குறைக்கக்கூடிய ஒரு ஆலோசனையாகத்தான் இருக்கிறது. முன்பு எடுத்த நிலையோடு பார்க்கிற போது இது மிகப் பெரிய மாறுதலாக இருக்கிறது. ஆர்டிகிள் 263 சம்பந்தமாக திரு ஹனுமந்தையா சிபார்சு—இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் என்பது ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது **Consultative Committees have come to stay.** அதற்கு முடிவு செய்யும் அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஓரளவு அடூஸல்லா சாராரையும் நிர்ப்பந்தப் படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

It can rise to a political level.

மக்கள் மத்தியில் அதை எடுத்து விளக்க உதவிகரமாக இருக்கும். இந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமே தவிர—சர்வ வல்லமை படைத்ததாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் நிலை.

அடுத்து, நாங்கள் கூட தேர்தல் அறிக்கையிலே கவர்னர் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். கவர்னரை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற போது இந்த அரசினிடத்தில், வெறுப்போ, மத்திய அரசினிடத்தில் விருப்போ கொண்டு சொல்லவில்லை.

1967-க்கு முன்னால் மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சிக்கு வரக்கூடிய நிலை இருந்தது. ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு மத்தியில் ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் மாநிலங்களில் பல கட்சிகள் அங்கங்கே ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இதன் காரணமாக பல முரண்பாடுகள் ஏற்படக்கூடும். இதைச் சொல்கிறபோதுதான் திரு. பூபேஷ் குப்தா இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் பல டாக்கு மெண்ட்களிலும் அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

கவர்னர் என்பவர் மத்திய சர்க்கார் நேரிடையாக நியமிக்கக்கூடிய பதவியாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்பாடுடையதாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் திரு. அச்சுத மேனனும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

குறிப்பாக, தனியார் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த முக்கியமானவர்கள் சுவர்னரைப் போய்ப் பார்த்தார்கள். அதுபற்றி நிருபர்கள் திரு. அச்சுத மேனனிடம் சொன்னபோது அவர்கள் சொன்னார்கள்—‘இந்து’ சென்னைப் பதிப்பு 8—8—1972 பக்கம் ஒன்றில் வந்திருக்கிறது—

‘I am aware of the management meeting the Governor. Anybody is free to meet the Governor. Only the Government can take decision on the issue and implement the same...’.

அந்த நிலைதான் கேரள சர்க்காராக இருந்தாலும், தமிழக சர்க்காராக இருந்தாலும்—எந்த மாநில அரசும் எடுக்க வேண்டிய நிலை—யார் போய் கவர்னரைப் பார்த்தாலும் முடிவு எடுக்கின்ற அதிகாரம் அவரிடம் இல்லை—மாநில அரசையேதான் சார்ந்தது, என்று அச்சுத மேனன் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேமாதிரி நமது மாநிலத்தில் மேல் சபை இருக்கிறது. மேல்சபை என்பது கிட்டத்தட்ட இங்கு நடப்பதை அங்கே திருப்பிச் சொல்லக்கூடிய—பேளிகேஷனாகத்தான் ஆகிறது. நேரம் போகிறது. அமைச்சர்கள் மற்ற வேலைகளையாவது கவனிக்கலாம். இங்கு சொன்னதை அங்கே திருப்பிச் சொல்லக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது.

The very concept of Second Chamber is that elders must be in the Second Chamber, to see that there is no hasty legislation or hasty action taken by the Lower House.

இன்றைக்கு அதுவா நிலைமை? அங்கேயிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் எல்டர்ஸா? இங்கே இருப்பவர்களைவிட வயதிலே குறைந்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஏதேதோ காரணத்திற்காக வந்திருக்கக்கூடியவர்களாகத் தான் இருப்பார்கள்.

ராஜ்ய சபையைப் பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று கேட்டால் எங்களுடைய கருத்து அத்தேதான். ராஜ்ய சபை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அமெரிக்காவிலே, சோவியத் யூனியனிலே இருக்கக்கூடிய அதே முறையிலே கூட இருக்கலாம். நம்முடைய நாட்டிலே பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன, எல்லா மாநிலங்களிலும்—எல்லா மாநிலங்கள் என்று நான் சொல்வதை சென்ட்ரலி அட்மினிஸ்ட்ரேட் ஸ்டேட்ஸ் அல்ல—தமிழ்நாடு, கேரளம், உ.பி., பீகார் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம எண்ணிக்கை உள்ள பிரதிநிதிகளை இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே இருந்தால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

Chamber of Nationalities is represented.

அங்கே இருக்கக்கூடிய சேம்பர் ஆப் நேஷனாலிட்டிஸ் போன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சம எண்ணிக்கையுள்ள பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு வரலாம். நான் சொல்வது இரண்டாவது சேம்பர் ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால்தான் அந்த மாநிலம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது. அப்படியிருப்பதிலே ஆட்சேபணியில்லை.

410 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

நேற்று நான் ஆரம்பிக்கிறபோது ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன். இந்த நாடு விரிதலை அடைந்ததற்குப் பிறகு இந்த நாட்டின்மீது கண்ணை வைக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கலாம். அது பாகிஸ்தான் படையெடுப்பாக இருந்தாலும் சரி, சைனாவின் படையெடுப்பாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்க்கிறோம்.

ஆனால், அந்தப் படையெடுப்பின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய கருத்து என்ன? பாகிஸ்தான் தானாகப் படையெடுக்கிறதா? அப்படி படையெடுப்பதற்கு அதற்கு சக்தி உண்டா? அவர்களைத் தூண்டிவிடக்கூடியவர்கள் அவர்களுக்கு பக்கப் பலமாக நின்று அப்படிச் செய்யச் சொல்கிறவர்கள்தான் காரணம்.

சென்ற யுத்தத்திலே 7-வது கப்பல் படை சென்னை அருகே வந்ததாகச் செய்தி வந்தது. அது வந்தவுடனே சோவியத் கப்பல் பின்னால் வந்து விட்டது என்றெல்லாம் செய்தி வந்தது. அதுபற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேகூட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

பாகிஸ்தான் படையெடுப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் எங்களுடைய மொழியிலே அதைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், உலக ஏகாதிபத்தியம் தூண்டிவிடுகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன்னால் அமெரிக்காவிலே இருக்கக்கூடிய பல முதலாளிகள்—நான் அமெரிக்காவிலே இருக்கக்கூடிய மக்களைச் சொல்லவில்லை—அந்த ஏகாதிபத்தியம் உலகத்திலே எங்கேயாவது ஒரு பக்கத்திலே யுத்தத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே சண்டைகளை மூட்டிவிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேதான் அவர்கள் இந்து மகாசமுத்திரத்திலே ஒரு நேவல் பேஸ் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அதைப் பலரும் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கூட இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அதை எதிர்த்துத் தீர்மானம் போட்டிருந்தால் பெருமையாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட அபாயம் இருக்கிறது.

இந்த நிலையிலே எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறோம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அந்த அபாயத்தால் நமக்கு ஒன்றும் ஏற்படாது. பிரிந்து பிரிந்து நிற்கிறோம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும்? பிரிந்து போக வேண்டும் என்ற கருத்தை யாரும் சொல்லவில்லை. சோவியத் யூனியன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலே பிரிந்து போகலாம் என்பதற்கு வழி இருக்கிறது. உக்ரேன் பகுதிக்குத் தனி அந்தஸ்து இருக்கிறது. அவுட்டர் மங்கோலியாவுக்குத் தனி அந்தஸ்து இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து வேண்டுமென்று யாரும் கேட்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. எப்படியாவது பிரிந்து போக வேண்டும் என்ற கருத்து ஆழமாக வேரூன்றி இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆந்திர மாநிலத்திலே அந்த மாநிலம் இரண்டாகப் போகவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே எல்லாக் கட்சிகளும் எதிர்த்தன. காங்கிரஸ் கட்சியிலே ஒரு சாரார் அதை ஆதரித்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை என்ன? அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த இரண்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே சென்று அதற்கு ஆதரவாகப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். பிரிவினைப் பிரச்சாரம் செய்தால் அதை எப்படியாவது ஆதரிக்க வேண்டுமென்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அஸ்ஸாம் மாநிலத்திலே ஒரு பிரிவினை இயக்கம் நடந்தது. அதிலே தி. மு. கவின் நிலை என்ன? அவர்கள் சொல்லவில்லை. தனித்துப் போக வேண்டும், பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற கருத்து நாட்டு மக்களிடத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தூவிவிடப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷக் கருத்து ஆபத்தான கருத்து பரவுகிற நிலைமை வந்தால் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் நுழைவதற்குத்தான் அது சந்தர்ப்பமாக அமையும்.

சமீபத்திலே முக்கியமான ஒரு தலைவர் கூட.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏதோ இங்கே ஒரு பிரிவினைத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டிருப்பது போலவும், அதையொட்டி அவர்கள் பேசுவதுபோலவும், சட்டத்தை நன்கு படித்து இருக்கின்ற திரு கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் வாதிடுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாகக் கருத்துக்களை வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எதிர்ப்பாக அவர்கள் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களின்மூலம் திருத்திக்கொள்வதற்கு அவை உதவிகரமாக இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக, ஏகோ பிரிவினைத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டிருப்பது போலவும் அதையொட்டி அந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசுவது போலவும் பேசுவது சரியல்ல. திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு டெல்லியிலே என்ன கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே தான் இந்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அதுதான் நான் சொன்னேன், முகவுரையிலேயே, பிரிவினை வேண்டுமென்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கவில்லையென்று. தி. மு. க.வினரா ஆந்திரா பிரியவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்? அங்கே பிரிவினை கேட்ட கூட்டமே வேறு. இவர்கள் அதற்கு ஆதரவாக நின்றார்கள்.

வட நாட்டிலே 75 சதவீதம் தொழில்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே அப்படி இல்லை, தமிழ்நாட்டிலேயும் தொழிற்சாலைகள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

412 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இந்த ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை வந்தது. அந்த அறிக்கையிலே பல கருத்துகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். படித்துப்பார்த்தால் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ரிப்போர்ட் பண்ணுவது மாதிரி இருக்கின்றது. தொகுத்து எடுத்திருக்கக்கூடிய விஷயம் இருக்கிறதே அதைத்தான் நான் உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன். 263-ஐப்பற்றி எந்த மாதிரியாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்று எடுத்துக்காட்டினேன். இப்படிப்பட்ட பல கருத்துக்களையும் வைத்துப் பரிசீலனை செய்வதற்குப் பல அமைப்புகள் இருக்கின்றன.

வருடத்திற்கு மூன்று தடவைகள், நான்கு தடவைகள் முதலமைச்சர்கள் கூடுகிறார்கள். முதலமைச்சர்கள் கூறக்கூடியதைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய சக்தியாக மத்திய சர்க்கார் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த அஜண்டாவிலே இதை வைத்து இந்த சட்டமன்றத்திலே இதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துவைத்து அரசியல் சட்டம் வந்து 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆகிறது. பல அம்சங்கள் மாற்றப்படவேண்டியிருக்கின்றன. இப்படி இப்படியெல்லாம் மாற்றலாம் என்றும் அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். இங்கே வந்து இருக்கக்கூடிய தீர்மானம் மத்திய சர்க்காருக்கு வேண்டுமோளாக இல்லை. 25, 26-ஆம் விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு 26-ஏ என்ற முறையிலே எல்லாம் திருத்தி அர்ச்சகர்களாக எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அந்தத் தீர்மானத்திலே வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்திலே இந்தச் சபை தீர்மானிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'இந்தச் சபை தீர்மானிக்கிறது, நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?' என்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் நான் சொன்ன மாதிரி சொல்லியிருந்தால் கூட எங்களுக்குக் கஷ்டமான நிலைமைதான் வரும். உங்களுடைய தீர்மானத்தைப் பல அம்சங்களிலே எதிர்க்கக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கும். ஆகவே வேறு முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் வேறு மாதிரியாக இருக்கும்.

கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்திற்குத்தான் நாங்கள் எல்லாம் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். சபையின் கருத்துக்களைப் பார்த்தால், எ.டி.எம்.கே., சுதந்திரக் கட்சிகள் எல்லாம் தீர்மானத்தை எந்த திசையிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்? இந்தச் சபையிலே அநேகமாக எதிர்க்கட்சிகளிடையே முஸ்லிம் லீக்தான் முழுமையாக ஆதரிக்கலாம், அல்லது தமிழரசுக் கழகம் ஆதரிக்கலாம். மற்றக் கட்சிகள் எப்படி ஆதரிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, பார்வார்டு பிளாக் கட்சி நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திர போசின் பாரம்பரியத்திலே வந்த கட்சி எப்படி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமையாக ஆதரிக்கமுடியும்?

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநில சுயாட்சி, ஸ்டேட் அட்டானம், என்றால் இந்தியா பிரிய வேண்டுமென்று பொருளா ?

(முற்பகல் 9-30)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தியா பிரியவேண்டுமென்று பொருளா என்று கேட்டால் நேரடியாகப் பதில் சொல்வது கஷ்டம். உங்களுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் ஏதோ மாநிலங்கள் பூராவும் சுதந்திரமாக இருந்து இளைக்கூ ஒன்று சேர்ந்து இந்த மத்திய சர்க்காரை அமைப்பது போன்ற தோற்றத்தை உருவாக்கு கிறது. இப்பொழுது மாநிலங்களெல்லாம் வடுதலை பெற்று அவைகளெல் லாம் ஒன்று சேர்ந்து அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியது போன்ற ஒரு கருத்து உங்களுடைய தீர்மானத்திலே.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான வார்த்தைகளில் திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்களுடைய பேச்சை சொல்ல வேண்டுமென்றால், பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.—

“We are talking about Centre-State relations. For delegation we speak of different States. But they are really not States. They are zamindaris to the New Delhi Home Ministry.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதெல்லாம் கோபத்திலே சொல்லு வது. எப்படி நேற்று கூட, அமரேந்திரகர் அவர்களே அரசியல் சட்டத்தை நெருப்பு வைத்துக்கொடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்களே என்று சொன்னோமோ, அவர்கள் ஏதாவது கோபத்திலே இவைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு நெருப்பு வைத்தால் என்ன என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதைப்போல அதிகாரத்தைக் கையில் வைத் துக்கொண்டு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கும் நிலையில் ஜபீன்தாரி கள் என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற அதிகாரங் களை அதிகமாகக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு மாநிலங்களுக்கு அதி காரங்களே கூடாது என்று மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற முறை யில்தான் எங்கள் தலைவா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘As far as political powers are concerned’ we want certainly the State to get autonomy. But the Seventh Schedule to the Constitu tion must be revised. The invasion of the State List by Central Government must be stopped.

“‘ரிவைஸ்ட்’ என்று சொல்லுகிறார்கள்.”

414 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : அதனால்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். 3 லிஸ்ட்டிலே அவர்கள் எப்படி எப்படித் தலையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது வேண்டுமென்றால் நம்முடைய வரி போடுவதிலே இன்கம் பேரிலே வரி இருக்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்து இருக்கிறது அல்லது அதற்கு விதி விலக்கு கொடுத்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் “டாக்ஸ் ஆன் இன்கம்” கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கிருக்கிற நிலையில் அம்மாதிரி முடியாது. அதைப்பற்றி இன்னும் அதிகமாக உட்கார்ந்து, சில குறிப்பிட்டவர்கள் உட்கார்ந்து விவாதிக்க வேண்டிய விஷயம் அது அல்லது, கருத்தரங்குகளில் சொல்ல வேண்டிய விஷயமே தவிர, தீர்மானத்திலே, It is very difficult to spell out the details ஆகவே, பொதுவான கருத்துகளை நீங்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறீர்கள், இந்த முறையில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : தீர்மானத்தில் தவறு இருப்பதைப் போல் அவர்களுடைய பேச்சின் முடிவு இருக்கிறது. தீர்மானம் தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே உள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், 3 பிரிவுகளில் அதிகாரம் இருக்கிறது. மொத்தமாக 4 அதிகாரங்கள் தவிர மற்ற அதிகாரங்கள் முழுவதும் மாநிலங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரங்கள் என்னென்ன என்பதை 3 பிரிவுகளில் போட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பிரிவுகளில் சொல்லியிருக்கும் அதிகாரங்கள் தவறு என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா? இதிலுள்ள அதிகாரங்களை மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? அதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். திரு பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் மாநிலங்களின் அதிகாரங்களில் மத்திய சர்க்கார் படை எடுக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அட்டானமி”, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தீர்மானத்தை உருவாக்கி இருக்கிறோம்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : தீர்மானத்தில், “மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று—மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலங்களில் சுயாட்சி கொண்ட உண்மையான சுயாட்சி முறையை உருவாக்கும் அடிப்படையில், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உடனடியாகத் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். It is so general, so comprehensive and so exhaustive ஆகவே, அந்த முறையிலே வந்துள்ள தீர்மானத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? தெளிவாகச் சொல்லிவிடலாம், அரசியலமைப்புச் சட்டம் பூராவையும் மாற்றி, வேறொரு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தைப் போட்டு, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றலாம் என்ற அளவில் இருக்கிறதா?

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி, இது தீர்மானத்தின் வடிவம். மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்னும் பொழுது என்னென்ன அதிகாரங்கள் என்று விரிவாகப் போட்டிருக்கிறோம். அதைப் படித்துப் பார்த்தார்களா? அந்தப் பகுதிக்கு அவர்களுடைய பதில் என்ன? அந்தப் பகுதியிலே உள்ளதை எதைத் தவறு என்று சொல்கிறார்கள்?

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : அதற்கு ஒரு மணி நேரம் கொடுத்தால் பதில் சொல்வேன். அதையும் படித்திருக்கிறேன். எந்தெந்த அளவில் அதிகமாக மாநிலங்களுக்கு நிச்சயமாக வேண்டுமென்ற தன்மையிருக்கிறது. அந்த முறையிலே மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார்கள் தவறு செய்யும் பொழுது கண்காணிக்க வழியிருக்க வேண்டும். மாநில சர்க்கார்கள் தவறு செய்தால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சநாள் ரெஸ்ட் கொடுக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டுமென்பது வேறு விஷயம். அந்த மாதிரி விஷயங்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. சுதந்திரமாக இருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மத்திய அரசை உருவாக்கும் போக்காக இது இருக்கிறது. நேற்றே நான் சொன்னேன், சுதந்திர இந்தியாவிலே மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை உருவாக்கி மாநிலங்களுக்கு வேறு வேறு அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டிய திசையிலே போக வேண்டுமென்ற நிலையைவிட்டு இது ரிவர்ஸ் டைரக்ஷனில் போகிறது என்ற காரணத்தினால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

திரு கே. எ. வகாப் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நேற்றைக்கும் முஸ்லீம் லீகைப்பற்றிச் சொல்லி சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இடையிடையே குறுக்கிடு செய்ய வேண்டாமென்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப விரும்புகிறேன். இன்றைக்கும் முக்கிய பிரச்சினையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பேசும்பொழுது, பிரிவினை அடிப்படையில் வரும் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள், இதை வேண்டுமென்றால் முஸ்லீம் லீகும், தமிழரசுக் கழகமும் ஆதரிக்கலாம், அனால் ஃபார்வர்ட் பிளாக் அப்படி அல்ல என்று சொல்லி, முஸ்லீம் லீக் பிரிவினையை ஆதரிக்கும் என்ற உள்கருத்திற் பேசினார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தை விளக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பிரிவினை என்று வருகின்ற நேரத்தில் அதை முதலில் எதிர்ப்பது முஸ்லீம் லீக் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

416 மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளிக்கிறார்களும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

மேலும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், முஸ்லீம் லீக் அங்கத்தினர் பேசும் பொழுது இரஷ்யா விரோதி நாடு என்ற கருத்தைச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த அங்கத்தினர் அந்தக் கருத்தில் சொல்ல வில்லை. இன்றையதினம் அவர்களே கூடச் சொன்னார்கள். உக் கிரேன், அவுட்டர் மங்கோலியாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்படிப் பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுது... ..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து நீங்கள் பேசும்பொழுது இதைப்பற்றி வரீவாகப் பேசுங்கள்.

திரு கோவை செழியன் : பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார். பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது முஸ்லீம் லீக் பிரிவினையை எதிர்க்கும் என்று சொன்னார்கள். எதிர்த்த காரணத்தால்தான் பாகிஸ்தான் பிரிவினை வந்ததா? அப்பொழுது அந்தப் பிரிவினையை ஆதரித்தார்களா?

திரு கே. எ. வகாப் : அவர்கள் பழைய விஷயங்களைச் சொல்கிறார்கள். 1947-க்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் நடந்துவிட்ட சம்பவம் அது. அதற்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை இந்த நாடு கண்டு, அனுபவித்து, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிரிவினையின் கொடுமைகளை உணர்ந்ததால்தான் சொல்கிறோம், முஸ்லீம் லீக் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், எந்தக் காலத்திலும் பிரிவினையை ஆதரிக்காது.

திரு எ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் திரு பூபேஷ் குப்தா அவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்லும் பொழுது அவர்கள் முழு அட்டானமி வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு இந்தச் சபையிலே இராஜமன்னார் குழுவினால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கு எந்தெந்த அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்றும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றும், மாநில அரசுக்கு எந்தெந்த அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்றும் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தைப் படித்துப் பார்த்து அவர்கள் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் அட்டானமி என்று சொல்வதற்கும், நீங்கள் சொல்லுகின்ற அட்டானமிக்கும் நிச்சயமாக வித்தியாசம் இருக்கிறது. உங்களுடைய அட்டானமியில் மத்திய சர்க்கார் எந்த அதிகாரமும் இல்லாத பொம்மை அரசாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதை அவர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுவதற்கில்லை. இதைப் படித்துப் பார்த்து அவர்களுடைய விவாதம் நடந்ததாகத் தகவல் இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, 1970-லே பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் படித்துப் பார்த்து பேசுவதற்கு இயலாது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு திரு. மாரிமுத்து அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் பூபேஷ் குப்தா போன்ற அறிஞர்கள் பேசியதைப் படித்துப் பார்த்து இந்தத் தீர்மானத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

திரு. வா. மை. அப்தல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, நான் நேற்று முன்தினம் பேசும்பொழுது இரஷ்யா விரோதி நாடு என்று சொல்ல வில்லை. நான் இரஷ்யாவின் கொள்கையை எதிர்நோக்குபவன் அல்ல என்றுதான் சொன்னேன். என்னுடைய சித்தாந்தங்களுக்கு ஏற்ப, அரசியல் கொள்கைகளுக்கேற்ப நான் இரஷ்யாவை எதிர்நோக்குபவன் அல்ல என்று சொல்கிறேன். அதன்மூலம் இரஷ்ய நாட்டை விரோதி நாடு என்று சொல்லவில்லை.

* திரு. கோப்பூர் திரவேங்கடம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை வரவேற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இரண்டு நாட்களாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இராஜ மன்னார் குழு அறிக்கையின் பல்வேறு கருத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே கூறினார்கள். நேற்று பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இராஜமன்னார் குழு அறிக்கை என்பது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினை நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே கொண்டு வந்திருப்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

உண்மையிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டு பல ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்றைக்கும் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு மாண்புமிகுமிருந்து கங்குளை விடுவித்துக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் நேற்று அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்து தெரிகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அவருக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக வந்திருக்கின்ற டாக்டர் சலைஞர் அவர்களும் பல்வேறு கூட்டங்களிலும், சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர்ச்சளிலேயும் தெளிவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை மாநில சபாட்சி பெறுவதையொழிய, பிரிவினை அல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்ற காரணத்தால் ஏதோ எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே பேசியிருப்பதாகத்தான் அவர்கள் நேற்று பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்து தெரிகிறது.

418 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இராஜமன்னார் குழு அறிக்கை இன்று அகில இந்திய அரசியல் வட்டாரங்களிலும் மற்ற மாநிலங்களிலும் ஒரு பெரிய பரபரப்பையும் உத்வேகத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப் பார்த்த நம் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்த அறிக்கை புறக்கணிக்கக் கூடியது என்று சொல்லவில்லை. அது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அரசியல் சட்டத்தை இயற்றி இருபது ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகியும் அந்த அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த அரசியல் சட்டத்திற்கு நாம் பல்வேறு திருத்தங்களைச் செய்தால்தான் மாநில அரசுகளுக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைப் பெறமுடியும் என்பது இன்று தமிழகத்தில் இருக்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல அகில இந்திய அரசியலில் இருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த முதல்வர்களும், முன்னாள் முதல்வர்களும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஒரு கருத்தாகும்.

கேரள காங்கிரசைச் சார்ந்த தலைவர் ஜார்ஜ் என்பவர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் வங்காள தேசங்கள் தோன்றாமலிருக்க மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் இன்றைக்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவரும், முன்னாள் ஆந்திர மாநிலத்தின் முதல்வராகவும் இருந்த திரு பிரம்மானந்த ரெட்டியவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “பொருளாதார உயர்வளிக்கத்தான் அதிகாரம் தேவை. மாநில அரசிடம் அதிக அதிகாரம் இருக்குமானால் விரைவாக மக்களை முன்னேற்ற முடியும். அதனால்தான் மத்திய அரசில் சமூக வளர்ச்சி, சுகாதாரம், கல்வி, விவசாயம் போன்ற துறைகளில் மாநிலங்களுக்கு மேலும் உரிமை தேவை என்று நான் கூறுகிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்றால் அதிக நிதி வசதி என்று பொருள்” என்று திரு பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்கள் அதிக நிதி வசதி பெறுவதற்காகத்தான் மாநில மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில்கொண்டுதான் மாநிலச் சுயாட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது என்பதை அவர்கள் எல்லோரும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதை நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதில் நான் வருத்தப்படுகிறேன். கேரள மாநில முதல் அமைச்சர் திரு அச்சுத மேனன் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“The constitution must be suitably altered”

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ருர் குழுவின் பரிந்துரைகள் 419
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

இந்திய அரசியல் சட்டம் தகுந்தாற்போல் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று பல்வேறு மாநிலங்களின் முன்னாள் முதல்வர்களும் இன்றிருக்கிற முதல்வர்களும் வலியுறுத்திவருகிற ஒரு கருத்துக்கு இன்றைக்கு இந்திய அரசியல் வட்டாரத்தில் நல்ல முறையில் உற்சாகமான முறையில் வரவேற்பு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிடும்போது சொன்னார்கள், மாநில அரசுகள் எல்லாம் கம்பவுண்டர்கள் என்ற நிலையில் இருக்கின்றன. மத்திய அரசு டாக்டர் நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. டாக்டர் எந்த மருந்தை கலக்கிக் கொடுக்கும்படியாக கம்பெனண்டரிடம் சொல்கிறார்களோ அந்த மருந்தைத்தான் மாநிலங்கள் என்ற கம்பவுண்டர்கள் மக்களுக்கு மருந்தைக் கலக்கிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன, அப்படி மத்திய அரசு டாக்டர் நிலையில் இருந்து கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்று அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பல் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் இன்று மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளை எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசு பறிக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, "இங்கிருக்கிற விவசாயிகள் கரும்பைப் பயிரிடுகிறார்கள். பயிரிட்ட கரும்பு ஆலைகளுக்குச் சென்று சர்க்கரையாக மாறியவுடன் அந்த சர்க்கரைக்கு விலை நிர்ணயிப்பது, அதைப் பிர்ந்தளிப்பது மத்திய அரசின் இடத்தில் இருக்கிறது. அது தேவைதானா என்பதைப் பற்றி இங்கு இன்று நம் தமிழக அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல் வேலூரில் ஒரு கோட்டை இருக்கிறது. அந்தக் கோட்டையில் ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றும் அந்தக் கோவிலில் சிலை வைத்து வழிபடவேண்டுமென்றும் நீண்ட நாட்களாக அங்கு இருக்கிற பக்தர்கள் எல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கோயிலைப் புதுப்பிக்கிற அதிகாரம் நம் தமிழக அரசின் அற நிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இல்லை. அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருப்பதால் அது எந்த வகையில் மத்திய அரசைப் பலப்படுத்தியதாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கர்னாடக மாநிலத்தினுடைய முன்னாள் முதல்வராக இருந்த திரு. அனுமந்தையா அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இந்திய அரசியல் சட்டம் எந்த அடிப்படையில் தீட்டப்பட்டது என்பதைத் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இந்திய யூனியனை ஒற்றையாட்சியாக ஆக்கியிருக்கிறது. கூட்டாட்சியை ஏற்படுத்தவில்லை. மத்திய அரசைப் பலமாக ஆக்கவேண்டும் என்கிற கவலையில் அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு அதிகமான சட்டம் இயற்றும் அதிகாரங்களையும் நிதி அதிகாரங்களையும் கொடுத்து மாநிலங்களை ஏதோ மாவட்டங்கள்போல் ஆக்கிவிட்டன. இந்தப்

420 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்டர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

போக்கு மத்திய அரசைப் பலப்படுத்தாது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் நகலைத் தயாரித்தவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பேராசுத் தலைமைச் செயலகத்தில் பைல்கள் குவிவதால் மட்டும் மத்திய அரசு பலம் பொருந்தியதாக ஆகி விடாது. நான் புரிந்துகொண்டது சரி என்றால் மத்திய அரசின் பலம் பலமான இராணுவத்தில் இருக்கிறது. பலமான கப்பற்படையில் இருக்கிறது. பலமான விமானப் படையில் இருக்கிறது” என்று தெளிவாக திரு. அனுமந்தையா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே டல்வேறு பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. மேற்கு வங்க அரசுக்கும் இந்திய அரசுக்கும் நடந்த வழக்கு ஒன்றில் இந்திய உச்சநீதிமன்றம் ஒரு மாநிலத்திற்குச் சொந்தமான சொத்தை மத்திய அரசு உருவாக்கும் சட்டத்தின் மூலம் அந்த மாநிலத்தின் சொத்தைக் கூட மத்திய அரசு கவர்ந்துகொள்ள முடியும் என்று ஒரு வழக்கு மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன், பயிற்சி மொழிபற்றிக் கூட மத்திய அரசு தலையிட முடியும் என்று ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. குஜராத் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் கிருஷ்ண ரங்கநாத் முதோல் கர்க்கும், இடையே நடந்த வழக்கு ஒன்றில், அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டபோது அது மத்திய அரசுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. அதேபோல் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன், பல்கலைக்கழகங்களில் பயிற்சி மொழியை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம், தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கும் மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அந்த வழக்கில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சம்பவங்கள் மூலம் மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை எல்லாம் மத்திய அரசு கவர்ந்து கொள்ளமுடியும் என்பது இன்று பல்வேறு நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை நாம் வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் எந்த நோக்கத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினோம் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். டாக்டர் பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டம் தீட்டப்பட்டது என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை இங்கே கூறுவது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

“I do not anticipate that there will be any tendency on the part of the Centre to get more powers than what is necessary for the good administration of the country as a whole.”

நான் எதிர்பார்த்ததெல்லாம் மத்திய அரசு அதிக அதிகாரங்களை அபகரித்துக்கொள்ளும் போக்கில் செல்லாது என்று கூறுகிறார். ஆனால் அதற்குத் தேவையான அதிகாரங்களை மட்டும் பெற்று, இந்த நாட்டை நல்ல

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

முறையில் ஆளும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன், எதிர்பார்த்துத்தான் இந்த அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் உருவாக்கினோம்?

“In normal times it is framed to work as a federal form but in times of war, it is so designed as to make it work as though it were a unitary system.”

இந்திய அரசியல் சட்டம் சாதாரண காலங்களில் கூட்டாட்சி முறையில் இயங்கவும், நெருக்கடியான காலங்களில் குறிப்பாக போர்க்காலங்களில் ஒற்றையாட்சி முறையில் இயங்கிடவும் ஆன சூழ்நிலையில் நாங்கள் அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்தோம் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார் அதேபோல் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், “இந்திய தேசத்தில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படும்போது இந்திய அரசியல் சட்டம் அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்று மத்திய அரசு பலம் பொருந்தியதாக இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினோம்” என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குகிற நேரத்தில் இருந்த அறிஞர் பெருமக்கள் கூறியது மத்திய அரசு அதிக அதிகாரங்களை அபகரித்துக்கொள்ளும் போக்கில் செல்லாது என்று கருதித்தான் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்றுள்ள சூழ்நிலையும் போக்கும், மத்திய அரசு அதிக அதிகாரங்களை அபகரித்துக்கொள்கிற போக்கில் மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளைக் கவரும் போக்கில் செல்வதால்தான் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை இன்று நம் தமிழக அரசு வலியுறுத்திச் சொல்கிறது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்று சட்ட மேலவையில் பேசும் போது ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “மைய அரசு இன்று கூறப் படுவதுபோல் இந்தியாவின் இறைமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்தப் போதுமான அளவிற்கு வலிமையுடையதாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இந்தியாவை பாகிஸ்தான் அபாயத்திலிருந்தோ, சீன பளுச்சீஸ்தான் அபாயத்திலிருந்தோ காப்பதற்கு மைய அரசு இங்கே ஒரு சுகாதாரத் துறையை வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அது எந்த வகையில் இந்தியாவின் இறைமையையும், சுதந்திரத்தையும் வலுவுடையதாக்கும்? அவர்கள் இங்கே ஒரு கல்வித் துறையை வைத்திருக்க வேண்டுமா? அங்கே ராணுவத்தினரின் போராளும் நிறை இது எந்த வகையில் அதிகப்படுத்தும்? என்று ஒரு முறை பேசும்போது மிகத் தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

422 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், ஜாஜுமன்னுர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஆகவே மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற பிரச்சனைகள், மூன்று துறைகளில் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. சட்டம் இயற்றுகிற துறையில் இருக்கிறது. நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிறது, நிதிப்பங்கிடுகின்ற முறையில், மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதைத்தான் பழைய காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு சாதிக் அலி ஒரு முறை பேசும்போது மத்திய ராஜ்ய சர்க்கார்க ளிடையே தற்போதுள்ள உறவு முறையை ஆக்க ரீதியில் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு பானர்ஜி என்பவர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“the policy of extreme centralisation depresses and discourages the provincial governments”

மத்திய அரசினிடம் அதிக அதிகாரங்களைக் குவப்பது மாநிலங்களை பின் தங்கிய நிலையில், பலகினைமடையச் செய்திருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியாக இருந்த திரு சுப்பா ராவ் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நிதித் துறையைப் பொறுத்த வரை மாநில அரசு நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப் பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் பரி சீலனை செய்த பிறகு அவர்கள் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக அரசு இந்த இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லி, இன்றைக்கு மத்திய அரசின் கவ னத்தை ஈர்க்கின்ற விதத்தில், சட்ட மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற சட்டத் திருத்தத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக் கிறது.

நேற்றைய தினம் பேசிய பல்கிவாலா—இந்திய அரசியல் சட்டத் துறை யில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்—அவர் கூட சொல்லுகிறார், மாநிலங் களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று. இது எந்த வகையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் அவரால் சொல்லமுடியவில்லை.

குஜராத்லில் ஒரு பர்டிஸைஸ் பிளாண்ட் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அங்கே மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு பர்டிஸைஸ் பிளாண்ட் கொடுக்க வில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தால் மாநிலங்கள் எப்படி பொரு ளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றமடையும் என்று நேற்றைய தினம் பல்கிவாலா அவர்கள் பேசும்போது மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ஆகையினால் இன்றைக்கு அகில இந்திய அரசியல் வட்டாரத்தில் அத்துணை அறிஞர்களும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களிருந்தால் தான் மாநில மக்கள் வாழ்வை முன்னேற்றச் செய்ய முடியும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதைத்தான் அன்றைக்கே கூட நம்முடைய அண்ணா அவர்களும், நம்முடைய கலைஞர் அவர்களும், நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னது. ஏதோ சமீபத்தில் ஏற்பட்ட தோல்விகளின் காரணத்தாலே தான் இந்த மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு இந்த மாநில சுயாட்சி பற்றி தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் நாம் முன்மொழிந்திருக்கிறோம் என்று கூட எதிர்க்கட்சியிலிருக்கின்றவர்கள் சொன்னார்கள்.

நாம் 1967-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் கூட மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாடுபடும் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகையினால் திடீரென்று ஏதோ ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லவில்லை. இது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்ற ஒரு கோரிக்கையாகும்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல ஆண்டு காலமாக இந்த மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றார்கள்.

சைமன் கமிஷன் ஒரு அறிக்கையில் சொல்லுகிறது. “ஒரு நாட்டின் பூகோளப் பரப்பளவு, மக்கள் தொகை ஆகியவற்றிற்கும் அந்நாட்டில் வெற்றிகரமாகச் செயல்படக் கூடிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கும் நிச்சயம் தொடர்பு இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பை, மேற்கொள்கிற முறை செயல் வடிவு பெற வேண்டுமானால் போதுமான அளவுள்ள அரசியல் பரப்பளவில் தான் அதை பிரயோகித்துத் தீரவேண்டும். பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் தேர்ந்தெடுக்கிறவருக்கும், தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவருக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு அவசியமானது என்கிற அடிப்படையில் தான் வெற்றியடைந்திருக்கிறது” என்பதை மிகத் தெளிவுபட சைமன் கமிஷன் அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறது.

அந்த முறையில் பார்க்கும்போது அரசியல் சட்டத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கிற முறையில் உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதை தம்முடைய தமிழக அரசு வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

424 மாநில கயாட்சி பற்றியும், இராஜ்யம்துர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

மத்திய அரசாங்கம் அதைக் கேளாக் காதிரையர் அல்லது இதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டாமென்று எண்ணுகின்ற சிந்தனையில் இருந்தால் நிச்சயம் வருங்காலம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியேத் தீரும்.

அனத்ததான் அண்ணு அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னார்கள். “மக்கள் என்ற சொல்லின் பொருளிலே உள்ள ஆழமும், செறிவும் ஒருவருக்கும் முழுவதும் புலனாகாதது மட்டுமல்ல. அந்தப் பொருள் வளர்ந்த வண்ண மிருக்கிறது. நாட்டின் நிலைமைகளுக்கேற்ப, காலத்தின் தன்மைக்கேற்ப, இதன் பொருள் வளருகிறது, மிளிருகிறது. அது போல இந்தப் பொருள் நாட்டு நிலைமையையும், காலத்தின் போக்கையும் மாற்றி விடவும் செய்கின்றது” என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில நாட்களாக இந்த மாமன்றத்தில் விவாதிக்கப் படுகின்ற, தமிழக முதலமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற, மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை நான் நெஞ்சார வரவேற்று, அதற்கான காரணங் களை இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்றும், தன்னாட்சி பெற்ற உரிமை மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டு மென்றும் வற்புறுத்தப்படுவது எதிர்காலத்தில் இந்த நாடு உண்மை யிலே முன்னேற வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற எல்லா உள்ளங்களும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு சிறந்த கொள்கையாக இருக்கிறது. இங்கே தீர்மானத்தில் “தன்னாட்சி” என்று கூறப்பட்டிருந்தாலும், இங்கே எதிர்க்கட்சியிலே இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கின்றவர்கள் “தனி ஆட்சி” என்று குழப்பிக் கொண்டிருக்கிற காட்சிகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறோம். “உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப் போம்” என்கின்ற குரல் இந்த இந்திய நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டு மென்பதற்காகவும், அதே நேரத்தில் நம்முடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும் சொல்லப்படுகின்ற முக்கியமான குரல் என்பதை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்து, நாம் வெள்ளி விழாவையும் கொண்டாடி முடித்து விட்டோம். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் உலக அரங்கில் இந்தியாவும், இந்தியாவில் இருக்கிற 21 மாநிலங்களும் இருக்கிற நிலைமை களைப் பார்க்கும்போது அடிப்படையிலே மிகப் பெரிய மாற்றத்தை இந்திய அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவதன் மூலமாக இன்றைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதை எண்ணுபவர்களெல்லாம் நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்ளு கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இந்தியாலினுடைய பகுதிகளாக இருக்கிற மாநிலங்களில் அவைகளுக்கு முழுக்க இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டே பயன்படுத்தவில்லை என்ற கருத்தை இங்கே எனக்கு முன் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நமது மனச்சாட்சிப்படி அவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களைப் பார்த்துக் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இன்றைய தினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக அதிகமாகத் தாண்டவமாடுகிறது. உதாரணமாக தமிழகத் திலேசூட பல்வேறு வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரங்கள் தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறீர்களே, அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தங்களுக்குத் தானே ஒரு முறை கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்க தமிழ்நாடு அரசு தான் காரணமா? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?

இன்றைக்கு பூமிக்கு மடியில் நம் மண் அன்னை ஏராளமான கனிவனங்களைத் தன்னுடைய மடியில் ஒளித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அப்படி சேலத்தில் இரும்பு பதாங்கிக் கிடக்கிறது. நெய்வேலியில் ஏராளமான நிலக்கரி இன்னும் வெட்டப்படாமல் இருக்கிறது. காவிரி ஆற்றில் ஏராளமான எண்ணெய் வகைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அவையெல்லாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாமலிருக்கின்றன.

இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு இவற்றையெல்லாம் தொட முடியுமா என்றால், நிச்சயமாக முடியாது. டெல்லியிலேயிருந்து தாக்கீது வந்தால் தான் அல்லது டெல்லியில் இருப்பவர்கள் கருணை வைக்காததான் அவற்றையெல்லாம் எடுக்கமுடியும் என்பதையும், தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முடியும் என்பதையும் பார்க்கும்போது, எந்த நான் அவைகள் எடுக்கப்படும், எப்போழுது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்க்கப்படும் என்பதை அடிப்படையிலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதைத்தான் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதாதா என்று நம்மைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கேட்கிறார்கள். என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? தமிழ் நாட்டிலே ஒரு தெருவின் பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்றால் கூட டெல்லி சம்மதித்தால் தான் இன்றைக்கு மாற்ற முடியும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். ஜார்ஜ் டவுன், ஜார்ஜ் டவுன் என்று சென்னை மாநகரத்தில், இன்றைய தினம் பழைய அடிமை முறிச் சீட்டை ரூபகப் படுத்துகின்ற முறையில் தமிழகத்தின் மையமான பகுதியில், தலை நகரத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தில் அந்தப் பகுதியிருக்கிறது. அந்த ஜார்ஜ் டவுன் பகுதியைக் கப்பல் ஓட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. யின் பெயரை வைத்து அழைக்க வேண்டும் என்று தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களும், இந்த அமைச்சர் அவையும் விரும்பி அந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பியபோது, மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தமிழ்த் தலைவன் பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று ஈவு இரக்கமில்லாமல், இதனால் ரீஜனலிஸ் உணர்ச்சி உண்டாகும், ஆகவே இதை வைக்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

426 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருதலுக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இந்த உணர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது தான் இந்த நாட்டிலே பிறந்து இந்த நாட்டிற்குப் பெருமை தேடித் தந்த, விடுதலைப் போரில் தன்னுடைய பங்கைச் செலுத்திய ஒரு தமிழன் பெயரை ஒரு பகுதிக்கு வைக்க முடியாது என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது என்ன அதிகாரம் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, நம் தொழிற்சாலைகளைத் துவங்குவது பற்றி சொன்னேன். இன்றைய தினம் அடிப்படையிலே எந்தத் தொழிலைத் துவங்க வேண்டுமானாலும், ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிற டெல்லியிலிருந்து தான் நாம் அனுமதி பெற்ற பின்னால் இங்கே துவங்க முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருப்பதால், தொழிற்சாலைகள் துவங்க முடிகிறதில்லை.

இன்றைக்கு எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் டெல்லியில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதை நம் தொழில் அமைச்சர் பட்டியல் போட்டு காட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆக, நம்முடைய நாட்டில் நம்முடைய மூலதனத்தை வைத்து நம்முடைய கனிவளங்களைப் பயன்படுத்தி, இங்கே இருக்கிற உழைப்பை வைத்துக் கொண்டு, நாம் பாடுபட வேண்டுமானால் அதற்கான அனுமதியை நாம் டெல்லியிடத்தில் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-00)

இன்னும் எந்த அளவுக்கு நமக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களில் டில்லியின் தலையீடு இருக்கிறது என்பதற்கு இன்னும் உதாரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு தேசிய நெடுஞ்சாலை தமிழ் நாட்டில் இருந்து—அந்தச் சாலையின் வடக்குப் புறத்தில் ஒரு ஊர்ப் பகுதியும், தெற்குப் புறத்தில் இன்னொரு ஊர்ப்பகுதியும் இருந்து, அங்கிருக்கும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் வடக்கிலே இருப்பவருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து விட்டு தெற்கிலே இருக்கும் ஊர்ப்பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நெடுஞ்சாலையின் குறுக்கே ஒரு குழாய் புதைக்கப்பட வேண்டும்.

அந்தப் பணி ஒரு மணி நேரத்தில் முடிந்து விடக்கூடியது. அதற்குத் தமிழ்நாடு அரசு அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு மணி நேரத்தில் முடிந்து விடக்கூடிய அந்த வேலைக்கு ஃபைலை இங்கே ஆரம்பித்து, டில்லிக்கு எழுதி, டில்லி தேவதைகள் அனுமதி வழங்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால்தான் தண்ணீர் வழங்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது ஜீவாதார உரிமையைப் பாதிக்கவில்லையா? குடி தண்ணீரை ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குக் கொண்டு போவதற்குக் கூட குறுக்கே அரசியல் சட்டம் எவ்வளவு எதிர்ப்பாக இருக்கிறது என்ற காட்சியை நாம் காண்கிறோம்.

முதல்வர் அவர்கள் அருமையான உவமையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஒருவர் கூட சுட்டிக்காட்டவில்லை. சிறையிலிருந்து தந்தை வெளியே வருகிறான். அப்படி வெளியே வருகிற

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

போது அன்பு மகனைக் கட்டித் தழுவ நினைக்கிறான். ஆனால் அவனுடைய கைகளில் விஷங்கு பூட்டப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் கட்டித் தழுவ முடியவில்லை. எந்தக் குறிக்கோளுக்காக வெளியே வந்தானோ அதை நிறைவேற்ற முடியாது இருக்கிறான். இந்த அருமையான உவமையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வாதத்தை எல்லாம் மறுப்பார்களோ என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவற்றையே தான் இங்கும் எடுத்துச் சொன்னார்களே தவிர, உருப்படியாக எதிர்க்க வேண்டிய காரணங்களைச் சொல்லவில்லை.

இந்தியா என்பது ஒரு பெரிய துணைக் கண்டமாக, மிகப் பெரிய நாடாக, கூட்டாட்சித் தத்துவத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி பிரிவினை அல்ல என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுகிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் விட்டாலும் கூட எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் விடுவதாக இல்லையென்ற முறையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறிது நேரத்திற்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கூட, இது பிரிவினை லட்சியமாகத் தான் இருக்க முடியும், முடிவாக அதுதான் லட்சியமாக இருக்க முடியும் என்ற கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பி எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

முதல்வர் அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு அருமையான உவமையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியா என்பது ஒரு ஆலமரம். அந்த ஆல மரத்திலிருந்து பல்வேறு விழுதுகள் மாநில உரிமைகளாக இருக்கின்றன. ஒரு ஆல மரத்தில் பல விழுதுகள் தோன்றுவதால் ஆலமரம் பலவீனப்படுமா? இன்றைக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டு மாநிலங்கள் வெகு வேகமாக முன்னேற வேண்டுமென்று கூறுவது பிரிவினைக் கூற்றாகுமா என்று தெரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

யார் பேசினாலும் பரவாயில்லை, நம்முடைய வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள்; இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் இரண்டு காரணங்களுக்காக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தப் பேதை நெஞ்சம் எமாந்து போய்விட்டது. ஆயினும் அந்த இரண்டு காரணங்களைக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. முதல் காரணம் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் வேடிக்கை என்னவென்றால் பக்கத்தில் இருக்கும் குருவாயூரப்பன் கோயிலில் மணி அடிக்க வேண்டுமென்றால் இங்கிருந்து அரிசி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தோம். அந்த அளவுக்கு கேரளத்திற்கு அரிசியைத் தரும் பெருமையைப் பெற்றிருந்தோம். ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டம், டில்லியில் இருப்பவர்கள் அதிகார வெறி அதற்குக் குறுக்கே நின்றது. நேரடியாக அரிசியை அனுப்பக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். உடனே, கேரள அமைச்சர்கள் கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். அங்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து விட்டு இன்றையதினம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதிக்காமல் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது.

428 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கர. வேழவேந்தன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

டில்லியிலிருந்த கேரள மாளிகையில் அவர்கள் அலுவலகத்திற்குக் கொஞ்சம் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதற்காக கேரள முதல்வருக்கு டில்லி அரசாங்கம் அபராதம் விதித்த காட்சியைப் பார்த்தோம். ஒரு மாநில முதல்வருக்கு வேலைக்காரனுக்கு அபராதம் விதிப்பதுபோல் விதிப்பதைப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு இருக்கும் அரசியல் சட்டத்தின் மூலமாகப் பழி வாங்குவதைப் பார்க்கும்போது இந்த மிக மோசமான நிலை மாற்றப்பட வேண்டாமா?

இன்றைக்கு மத்திய அரசோடு சேர்ந்திருப்பதால் லாபம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. எந்த அளவுக்குக் கடன் தொகை ஏறியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சதந்திரம் அடைந்த நேரத்தில் எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை 44 கோடி ரூபாய்தான். இன்றைக்கு டில்லி அரசாங்கம் பெரிய மார்வாடியைப் போல் எவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். 1973-74-ல் அந்தக் கடன் தொகை 8,536 கோடி ரூபாய். 8,536 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு 21 மாநிலங்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. தன் கையிலிருந்து அதை வழங்குகிறதா என்றால் இல்லை. உலக வங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கி, அரைவட்டி, முக்கால் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி, மாநில அரசுகளுக்குத் தயவு தாட்சண்யத்தோடு தருகிறதா என்றால் இல்லை. ஆறு சதவிகிதம் முதல் அதற்கு மேலும் வட்டி வாங்கிக்கொள்கிறது. இப்படி மத்திய அரசு மார்வாடித் தனத்தோடு நடந்து கொள்கிறது. இரக்க உணர்வோடு நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். “மாநிலங்களை எல்லாம் இப்படி அடிபணிய வைத்திருப்பது முரட்டு மிருகங்களை எல்லாம் ஒரே ஒரு கயிற்றில் கட்டி கொட்டடியில் போட்டிருப்பது தான்; இது காலம் முழுவதும் நடக்காது” என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

இந்தியா என்ற மிகப் பெரிய வயலில் 21 மாநிலங்கள் பாத்திகளாக இருக்கின்றன. டில்லியிலிருந்து மடை திறக்கப்படுகிறது. எந்தெந்தப் பாத்திக்குத் தண்ணீர் போகின்றது என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் வரப்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இந்தியா என்பதில் வாய்ந்த நாடும் இருக்கும், அந்த எல்லையும் இருக்கும். மாநிலங்கள் பாத்திகளாக இருக்கும். மடைகளைத் திறக்கும் அதிகாரம் மாநில முதல்வர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். பாத்திகளும் இருக்கும், வரப்பும் இருக்கும். எல்லாப் பாத்திகளுக்கும் தண்ணீர் போகும். அதுதான் மாநில சுயாட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கை. இந்தக் கீதம் நாடெங்கும் ஒலிக்க ஆரம்பித்து விட்டது என்ற கருத்தைத் தெரியப்படுத்தி அமைகிறேன். வணக்கம்.

1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. தி. பொன்னுமலை : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

நேற்றையதினம் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்களை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு அதிக நேரம் வாய்ப்பளித்தால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலவர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்ட, இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே அடிப்படையான திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய தீர்மானத்தை உணர்வு பூர்வமாக ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திலே எந்தத் திருத்தமும் தேவையில்லை என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. மதிப்பு மிக்க நண்பர் கே.டி.கே. அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பேசுகிற காலத்தில் சில மாற்றங்கள் தேவை என்று ஒத்துக்கொண்டு பேசும்போது எந்தத் திருத்தமும் தேவையில்லை என்று சொல்லுவது பொருத்தமானது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே அழுத்தத் திருத்தமான கருத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த மாற்றங்களைச் செய்ய இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்துதான் தீர்வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது புனிதமான அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய வாதமானது சரியானது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் நண்பர்களும் இந்தத் திருத்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த இந்திய அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு வருங்கால வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி விட முடியாது. இதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தை விட்டு சற்றுத் துல்லியமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று பண்போடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிற நேரத்தில் என்னுடைய கருத்து—இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தீர்மானம் அல்ல. இதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக முதலமைச்சர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு இருக்கும் தீர்மானமாகக் கருதவில்லை. இதை ஒரு நல்ல முற்போக்கான, இப்போது இருக்கும் காலகட்டத்தில், தேசிய பாதையில் செல்லும் ஒரு தீர்மானமாகக் கருதுகிறேன். இது பல

430 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தும். இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாக்க நிச்சயமாக இது உதவும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு பலமான மத்திய சர்க்கார் வேண்டும். யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பலம் என்று சொல்கிற நேரத்தில் தேகத்தில் இருக்கும் எல்லா உறுப்புகளும் பங்கெடுக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் மத்திய அரசாங்கமும் எல்லா மாநிலத்தையும் நல்ல வகையில் இயங்கச் செய்யும் விதத்தில் இருக்க வேண்டும். பாரபட்சம் இல்லாத வகையில், அவைகள் நன்கு செயல்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும். எல்லோரும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்வில் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கருத்தோடு பார்த்தால் நிச்சயமாக இன்று இருக்கும் மத்திய மாநில உறவு நிச்சயமாக அதை ஊர்ஜிதம் செய்யும் வகையில் இல்லை என்று இருதய சுத்தியாக யாரும் சொல்லமுடியும்.

நாட்டின் வரலாற்றையெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் காங்கிரசில் இருந்திருக்கிறேன். அவர்கள் தான் சுதந்திரம் வாங்குவதற்குக் காரணம் என்று சொல்லமுடியாது. இந்த தேசத்திலுள்ள பொதுமக்களின் போராட்டத்தால் கடைத்து தான் இந்த இந்தச் சுதந்திரம். அந்த இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய ஸ்தாபனமாக வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் இருந்து இருக்கலாம். சுதந்திரம் என்பது இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் சொந்தம். சுதந்திரம் பெற்று 20, 25 ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் நாங்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது தவறான பாதையில் கொண்டு போய்விடும்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பற்றி என் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு எப்போதுமே அந்த விஷயத்தில் ஒரு அழுத்தமான கருத்து உண்டு. மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்த தேசத்தின் தந்தை, பெரிய தியாகி என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அவர் செய்த தியாகம், அவர் செய்த தொண்டு மிகப் பெரியது.

ஆனால் அவர்கள் எந்தவிதப் போராட்டமும் இல்லாமல் அதிகார மாற்றம் ஏற்படும்படி செய்தார்கள். அதுதான் நாட்டிற்குத் தலைவலியாக இருக்கிறது. சென்ற 30 ஆண்டு காலமாக சரித்திரம் இதை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. போராட்டத்தில் விளைந்த சுதந்திரமாக இருந்திருந்தால் இன்றைக்கு இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் வந்திருக்காது. போராட்டத்தின் காரணமாக அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்கப்பட்டு இருந்தால் இன்று இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. குந்தினால்போல் உட்கார்ந்து இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்துவிட்ட காரணத்தால், இந்த நாட்டின் பெரு முதலாளிகளின் ஏஜெண்டாக இருந்து கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சி அதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, அதனுள்ளே

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இருந்த கம்யூனிஸ்ட்களையும் காலப்போக்கில் வெளியேற்றிவிட்டு, முதலாளித்துவத்தை வளர்க்கும் அடிப்படையில் இந்த அரசியல் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள்.

இன்று இருக்கும் அரசியல் சட்டம் பெருமுதலாளிகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய சட்டம். எகபோக முதலாளிகளைக் காக்க வேண்டுமென்ற அஸ்திவாரத்தில் எழுந்த அரசியல் சட்டம் என்று நான் திட்டவாட்டமாகக் கருதுகிறேன்.. இது தான் எங்களுடைய கண்ணோட்டம்.

இப்போதுதான் நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து வெளியேறி வந்திருக்கிறேன்.. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த சர்க்கார், இந்திய சர்க்கார், இந்தியப் பெரு முதலாளிகளைக் காக்கும் சர்க்கார், அவர்களுக்கு மார்க்கெட் தேடிக் கொடுக்கும் சர்க்கார், அவர்கள் அதிக லாபத்தை அடைய பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் சர்க்கார். அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் அரசியல் அமைப்பை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்திய சர்க்கார் என்பது எங்கள் அரசியல் கண்ணோட்டம். இந்த அரசியல் சட்டம் அதற்குத்தான் வழிகோலுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பண்டித ஜவஹர் லால் நேரு அவர்களே ஒரு முறை சொன்னார்கள். காலப்போக்கில் மாநில சுயாட்சி பெறுவதை யாரும் தடுக்க முடியாது, தவிர்க்க முடியாது. அவரால் அன்றைக்கு அந்த நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. இதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தைத் தொடர்பே என்ற போக்கு நல்லதல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வல்லபாய் பட்டேல் ஒரு பிஸ்மார்க். எப்படி பிஸ்மார்க் ஜெர்மனியை இணைத்தானோ, அதே போல் அவர் இந்தியாவில் ஒரு பிஸ்மார்க்காக இருந்து இந்தியாவை ஒருங்கிணைத்தார்கள். அவருடைய நோக்கமே, வல்லபாய் பட்டேலின் நோக்கமே, சமஸ்தான பிரஜைகள் கிளர்ந்தெழுந்து மன்னர்களைத் தூக்கியெறியும் நிலைக்கு வந்து விடக்கூடாது என்ற முறையில் செயல்பட்டு, இந்தியாவை ஒருங்கிணைத்தார்கள் என்பது எங்களுடைய கண்ணோட்டம்.

நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இன்று இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால் நாடு சுக்கல் சுக்கலாகப் போய் விடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். மக்களின் மீது நம்பிக்கை வைத்துச் செய்யுங்கள். நம்முடைய நாட்டு மக்கள் தேசபக்தி மிகுந்தவர்கள். தமிழக மக்கள் தேசபக்தி மிக்கவர்கள். யார் நினைத்தாலும் இந்த நாட்டு மக்கள் இந்த நாட்டை துண்டாட விடமாட்டார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாக கூறிக்கொள்கிறேன்.

432 மாநில சயாட்சி பற்றியும், ஸ்ராஜம்மன்ஞர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் எந்தப் பிரச்சினையைப் பார்த்தாலும் எந்தவிதமான முடிவிற்கும் வரமுடியாது. மக்களை மறந்து விட்டு, இதை முன்மொழிந்திருக்கும் முதலமைச்சரை மட்டும் பார்க்காதீர்கள். இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன? இதனுடைய மையக்கருத்து என்ன என்று பாருங்கள். இங்கே தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிறந்தவர்கள் தான் சுப்பிரமணிய பாரதி, வ.உ.சி., வாஞ்சி போன்றவர்கள். அந்த ரத்தம் தமிழனின் உயிரோட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த தமிழக மக்கள் இந்த பாரத தேசம் சிதறுண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தேசப்பற்று புரண அடிப்படையில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இருதயபூர்வமாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். தோழமைக் கட்சியாக இருக்கிறோம், அதனால் ஆதரிக்கிறோம் என்று யாரும் எண்ணக்கூடாது. இது ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானம். இப்படிப்பட்ட சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானத்தை இந்த அவையில் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்பு நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தப் பின்னணியில் வராமல் போனால், வாப்போகின்ற காலங்களில் இந்தப் பின்னணியில் செல்லாமல் இருந்துவிட்டோமே என்று வருந்தும் நிலை வந்துவிடும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாநிலத்தில் சயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொல்கிறோம். இதில் என்ன கவறு? பார்லிமென்ட்டில் ஏகபோக பெரு முகலாளிகளுக்கு ஆசிரவ கொடுக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். பல மாநிலங்களில், பல்வேறு மொழிபேசும் மாநிலங்களில் ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பலவிதமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பெரு முகலாளிகளில் கூட வங்காள முதலாளிகள், குஜராத் முதலாளிகள் என்று இருக்கிறார்கள். இந்த 100 ஏக போக குடும்பங்கள் என்று கூறுகிறோமே இதில் அதிகமானவர்கள் வட நாட்டில் இருக்கிறார்கள். பிரதம மந்திரி தேர்தல் வருகிறது என்று சொன்னால் பாடா, பிரலா, கோயங்கா கோடிக்கான பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். அவர்கள் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் ஹெயித்து வந்தால் எந்த அடிப்படையில் நாடு இருக்கும்? சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இங்கே கூட பார்த்தோம். ராஜ்ய சபை தேர்தல் வந்தது. ராஜ்ய சபை தேர்தல் வந்தபோது ஒரு தனி நபர், எந்தக் ஒரு கட்சியையும் சேராதவர் 43 ஓட்டுகளை வாங்கியிருக்கிறார். எந்த அரசியல் கட்சியையும் சாராதவர் எப்படி இவ்வளவு வாங்க முடியும், யாருடைய பின்னணியில் அவர் வந்தார் என்பதை நாம் கண்ணால் பார்த்தோம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் முதலாளிகள் வந்தார்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

கிருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தத்தைப் பார்த்தால் பலமான ஒரு இந்தியா அமைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த தேசத்தை ஒருமுகமாக்கும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது உள்ள படியே நாட்டுக்கு நல்ல நேரம், நாட்டுக்கு முன்னேற்றம் தர வாய்ப்பு வகுக்கும் தீர்மானம். காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைப் பாராட்டத் தவறிவிட்டார்கள். இதைப் பாராட்டுவதற்கும், பாராட்டிப் பெருமைப்படுவதற்கும், இதைக் கொண்டுவந்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டவனாக நான் இருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்த்தேன். உள்ளபடியே இதிலே நல்ல கருத்து பொதிந்து இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆற்றிய உரையையும் நான் பார்த்தேன்; படித்தேன். நல்ல கருத்து அதிலே இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் நாம் பார்க்க வேண்டுமே தவிர நீங்கள் இந்த நோக்கத்தில் செய்கிறீர்கள்; அதை நினைத்து இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்; அப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்வது ?

கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு, ஒன்றைச் செய்தால் நாம் விட்டுவிடுவோமா ? நாமெல்லாம் என்ன சோதாவா ? அவர்களைத் தூக்கி எறிவதற்கு நமக்குச் சக்தி இருக்கிறது. மக்கள் நமக்கு அதற்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

நான் கலைஞர் அவர்களுடைய தாய் எண்ணத்தை அறிந்துதான் பாராட்டுகிறேன். யாரும் அவருடைய நோக்கத்தைத் தவறாகக் கருத வேண்டாம். கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லி ஒன்றைச் செய்தால் நம்மால் தடுக்க முடியும். இருக்கிற நிலைமைகளை வைத்துப் பார்ப்பதை விட்டு விட்டு, இதற்கு நோக்கம் கற்பிப்பது அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, புரிந்து கொண்டும் புரிந்து கொள்ளாதது போல் பாவனை செய்வது சரியான பாதை அல்ல என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பிறகு எடுத்துக் கொள்வோம். இண்டர்ஸ்டேட் கவுன்சில் பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். அதனுடைய வாசகங்களைப் படித்துப் பாருங்கள். இண்டர்ஸ்டேட் கவுன்சில் ஏற்படுத்துவதனால் பாராளுமன்றம் வலுவிழந்தாலும்கூட என்று கூறுவதற் சிலலை. மையத்தில் கூட்டாட்சி அமைப்பில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அம்சம் இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில்தான் தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாராவை படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘In respect of any action to be taken in any matter relating to defence, foreign affairs, inter-State communications and currency in so far as it affects the Centre-State relations or a State or States, the Inter-State Council should be consulted’.

கன்ஸல்டேட்டிவ் கமிட்டி என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. கன்ஸல்ட் பண்ண வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

434 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குடியின் பிரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

பலவந்தமாக மீறி செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை வைத்திருக்கக் கூடிய கவுன்சில் என்று சொல்லவே இல்லை. இதைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். சந்தேகம் வந்துவிட்டால் பிரச்சினையையே மறந்து விடுகிறது. இன்றைக்கு தி. மு. க.-வின் மீது சந்தேகம், கலைஞரின் மீது சந்தேகம். இப்படி சந்தேகத்திற்கு இடையே இந்தத் தீர்மானத்தை அணுகினால் உண்மையான ஜீவித பிரச்சனைகள் பின்னுக்குத் தள்ளப் படுகின்றன அது தமிழ் நாட்டுக்குப் பெரிய ஆபத்தான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

சுட்டாட்சி மையத்தில் வேண்டும், அதாவது பெரல் ஸ்ட்ரக்சர் வேண்டும். மாநிலத்தில் பூரண சுயாட்சி வேண்டும் என்று சொல்வதில் ஒன்றும் தப்பு கிடையாது. அதன் காரணமாக இந்தியா அறுந்துபோய் விடாது. இன்னும் இறங்கும். இந்திய ஒருமைப்பாடு இறங்கும். சுதந்திரம் கிடைத்து 30 வருஷங்கள் ஆயிற்று. என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் பலம் வாய்ந்த அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் பார்ப்பதைத்தான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது? பிலிபாரஸ் டெண்டன்வீஸ் தலை எடுத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு பலம் வாய்ந்த மத்திய சர்க்கார் நாட்டை ஆளுகின்ற காலத்தில் ஏன் இப்படி நாட்டை உலைக்கின்ற சக்திகள் தோன்ற வேண்டும்? ஏன் இந்த நிலைமை? ஏன் நெருக்கடி முற்றவேண்டும்? வெளிநாட்டுக் காரன் தலையீடுதான் காரணம். உண்மையாகவே பலகினைமான சர்க்கார் தான் இருக்கிறது. அதனால்தான் அமெரிக்காகாரன் உள்ளே வருகிறான் என்று தெளிவாக நான் பார்க்கிறேன்.

இந்த பலகினைமான சர்க்காரைப் பலப்படுத்துவதற்காகத்தான் நாம் இந்த முயற்சி எடுக்கிறோம். இன்னும் பலகினைப்படுத்தவில்லை. பலப் படுத்துகிறோம். அமெரிக்காவைப் பற்றிக் கூறுவது கம்யூனிஸ்டுக்கு ரொம்ப நாள் பழக்கம். அமெரிக்க தலையீடுதான் காரணம். அமெரிக்கா காரன் உள்ளே நுழைகிறான். அமெரிக்க நாட்டு மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாம். நாட்டு மக்கள்மீது நம்பிக்கை வையுங்கள் என்று தான் சொல்கிறேன். நாட்டிலுள்ள குடியானவன், நாட்டிலுள்ள சாதாரண ஏழை மக்கள் மீது நம்பிக்கை வையுங்கள்.

நான் தமிழ் நாட்டு மக்களைப் பற்றி நன்கு அறிவேன். வெளி நாட்டினர் தலையிடுவதை இந்த நாட்டு மக்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மக்கள்மீது நம்பிக்கை வைத்து காரியங்களை ஆற்றவேண்டும். அமெரிக்கா தலையீட்டின் காரணத்தால் தான் பிலிபாரஸ் டெண்டன்வீஸ் தலையெடுக்கிறது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் பேசியது, என். கே. கிருஷ்ணன் அவர்களின் ஆர்டிகிள்களை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். எனக்குத் தெரியும். திருப்பித் திருப்பிப் பேசலாம். ஒரு நாளைக்கு வரக்கூடிய நிகழ்ச்சி அடுத்த நாளைக்கு இல்லை. காரணம் அமெரிக்க தலையீடு (சுறுக்கீடு).

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 435
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இப்பொழுது நான் சுயேச்சையாகப் பார்க்கிறேன். பிரச்சினையின் அடிப்
படையில்தான் பார்க்கவேண்டும். தி. மு. க. ஏகாதிபத்திய சார்புடைய,
ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய கட்சி என்று ஒரு
சந்தேகத்தை வைத்துப் பார்த்தால், நிச்சயம் தி. மு. க. வை நாம்
ஜெயிக்க முடியாது, அகற்றவே முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான்
நான் கூறுகிறேன். பிரச்சினையை வைத்துக்கொண்டுதான் பார்க்கவேண்
டும். வேறு ஒன்றையும் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது.

சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஷிப் மாற வேண்டுமா? மாறவேண்
டாமா? மாற வேண்டும் என்று சொன்னால் மத்தியில் கூட்டாட்சி,
மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லக்கூடிய பாதை இருக்கிறதே, அந்தப்
பாதைதான் சரியான பாதை, முறையான பாதை. அந்தப் பாதை
மாறினால் இந்தியாவை உலைக்கக்கூடிய பாதையில்தான் கொண்டுபோய்
விடும். சமுதாய அடிப்படையை வைத்து, தேசிய அடிப்படையை வைத்
துப் பார்த்தால் அந்தப் பாதைதான் சரியான பாதை. தேசிய
நிலைமையை வைத்துப் பார்த்தால் அதுதான் சரியான பாதை. விலை
வாசிபற்றிப் பேசுகிறோம். எதற்கெடுத்தாலும் மந்திரி மத்திய சர்க்காரை
காட்டுகிறார். மத்திய சர்க்காரை குற்றம் சொல்கிறார். நாமும் பதில்
சொல்ல முடியவில்லை. பேசாமல் உட்கார்ந்துவிடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட
நிலைமை இல்லாமல் மத்திய சர்க்காருக்குத் தேவையான அதிகாரத்தை
நாட்டின் ஒற்றுமை உலைக்கப்படாத அளவுக்கு, பலம் வாய்ந்த மத்திய
சர்க்காருக்கு எந்த லட்சணங்கள் வேண்டுமோ அம்மாதிரி வேண்டிய
அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்
என்று சொல்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை.

கம்யூனிகேஷன், டிபென்ஸ், பாரின் ரிலேஷன், கரென்சி என்று
சொல்லக்கூடிய நான்கு பெரிய முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் மத்திய
சர்க்கார் வைத்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடம்
இல்லாமல் மத்திய சர்க்கார் கையில் வைத்துக் கொண்டு, பாக்கி
இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை மாநில சர்க்காருக்கு விட்டுவிட வேண்டும்
என்று கூறுவதில் என்ன தவறு வந்துவிடும் என்று என்னால் புரிந்து
கொள்ள முடியவில்லை. அப்படி தவறு வரக்கூடிய அளவுக்கு மக்கள்
விட்டுவைக்க மாட்டார்கள். நான் மக்களை வைத்துப் பேசுகிறேன். கலைஞரை
வைத்துப் பேசவில்லை, உங்களுடைய கட்சியை மாத்திரம் வைத்துப்
பேசவில்லை.

தமிழ் நாட்டு மக்கள், தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய முற்போக்கு
சக்தி படைத்தவர்கள் அத்தனை பேர்கள் மீதும் நம்பிக்கை வைத்து
பேசுகிறேன். ஏன் இவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது? என்ன
அது அத்தனை புனிதமான சட்டமா? சட்டத்தைத் திருத்தினால் என்ன
வந்துவிடும்? சட்டத்தையே தொடக்கூடாது என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்?
அந்தப் புனிதமான சட்டத்திற்கு 33 திருத்தங்கள் வந்தாகிவிட்டன.

436 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுளின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இன்னும் எத்தனை வரப் போகிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏன் இதைத் திருத்தினால் என்ன? ரொம்பப் புனிதமானது, திருத்தவே கூடாது என்று பேசுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சமீபத்தில்கூட நாம் ஒரு திருத்தத்திற்கு இசைவைத் தெரிவித்தோம். இப்படி பல திருத்தங்கள் வரத்தான் போகின்றன. திருத்தமே கொண்டு வரக்கூடாது என்று ஏன் அடிப்படையையே எதிர்க்க வேண்டும்? விவரங்களைப் பற்றி வேண்டுமானால் உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்றைக்கு என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்று சொன்னால், மத்திய சர்க்கார் ஒரு புதிய அரசியல் நிர்ணயசபை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசியல் சட்டத்தை பரிபூரணமாக பரிசீலித்து தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி அடிப்படையைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏன் என்று சொன்னால் இதிலே கட்சி மாச்சரியங்கள் வரக்கூடாது. வேறு ஒன்றும் இல்லை.

நாளைக்கு அதிகாரத்தில் இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியே வரலாம். மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே இங்கு முதல் அமைச்சராக வீற்றிருக்கலாம். நீங்கள் இப்பொழுது இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், அது உங்களுக்கு அப்பொழுது உதவி செய்யாதா என்பதைத்தான் நான் உள்ளபடியே கேட்கிறேன். நிச்சயம் உதவி செய்யும். அதனால் தான் சொல்கிறேன். கலைஞரை வைத்துப் பார்க்காதீர்கள். கட்சியை வைத்துப் பார்க்காதீர்கள். தேசியப் பிரச்சினை, சரித்திரப் பாதை என்ற அடிப்படையில் பாருங்கள், இந்தப் பிரச்சினையை நீங்கள் சரியான கோணத்தில் பார்க்க வேண்டும். சரியான நியாயமான பாதையா என்று தான் பார்க்கவேண்டும்.

விவரங்களுக்குப் போகக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லக்கூடிய மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தால் விவரங்களைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள். அடிப்படையை ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஒரு கட்சியை சந்தேகப்படக்கூடிய விதத்தில் உங்கள் பார்வை இருப்பது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அப்படிச் சொல்வது காங்கிரஸ் தேசிய வீச்சு அத்துண்டைப் பாரம்பரியத்துக்கு நல்லது அல்ல. உங்கள் கட்சிக் காரர்கள் சந்தேகப்படக்கூடிய வீச்சு, தவறான கோணத்தில் வைக்கக்கூடிய பார்வை, இதெல்லாம் உங்கள் தேசிய வீச்சையும், பாரம்பரியத்தையும் பாதிக்கக்கூடும்.

சுதந்திரம் கிடைத்து விட்ட பிறகு பல விஷயங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல மாநிலங்களில் பல ஆட்சிக்காரர்கள் வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த தேர்தலில் என்ன நடக்கப்போகிறது என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சி, தி. மு. க.-வின் ஆட்சி இந்த மாநிலத்தில் நடக்கிறது. அடுத்த தேர்தலில் என்ன வரப் போகிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இங்கே பேசிய ஒருவர்கூட முழுக்கிறவன் துரும்பைப் பற்றிக்கொண்டு தொங்குகிறான் என்று சொன்னார். அவன் மூழ்கிவிட்டாலும் மேலே தலை தூக்கிவரக்கூடியவர்கள்,

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரை குழுவின் பரிந்துரைகள் 437
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

முன்னேற்றம் உள்ளவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர்களை விட
மோசமாக வெளியே உள்ளவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். கட்சிக் கண்
ணோட்டத்தை விட்டுவிட்டு, இதை தேசியப் பிரச்சினையாகக் கருதிப், புரக்க
வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நான் சில விஷயங்களை இந்தத் தீர்மானத்தின் மூல
மாக தி.மு.க. வினருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமான ஒரு
பெரிய எழுச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானத்தை நீங்கள் இங்கே
பிரேரேபித்திருக்கிறீர்கள். அந்த அளவுக்கு நீங்கள் உங்களைத் தயார்
செய்துகொண்டு, அந்த அளவுக்கு தேசிய கண்ணோட்டத்தோடு நீங்கள்
இதை அணுகி, சகல பகுதி மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டும்
என்ற கண்ணோட்டத்தோடு இதைப் பார்க்கவேண்டும்.

கலைஞர் சாதாரியம் மிக்கவர், அறிவு மிக்கவர், ஆற்றல் மிக்கவர்
என்று வைத்துக்கொண்டுதான் நான் கூறுகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் கட்சிப் பிரச்சினையைப்
பற்றி பேசாதீர்கள். தமிழ் மக்களுடைய தாகத்தை அடக்கக்கூடிய ஒரு
தேசிய எழுச்சி இது என்று வைத்துக்கொண்டு உங்கள் கட்சியினர்
பேசுவதற்கு முன்வரவேண்டும். கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு நாம் இதிலே
வாதித்து, ஒரு விரோதமான நிலையை உண்டாக்கக்கூடாது. இந்த
அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய பல நண்பர்களுக்கும் சொல்லிக்
கொள்வேன். சரித்திரம் உங்களை இந்தப் பாதையிலே நிர்ப்பந்தமாகக்
கொண்டுவந்துவிடும். கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் நீண்ட நாட்களுக்கு இந்தப்
பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்க முடியாது. அதுவும் ஒரு நாளைக்கு
சரியான பாதைக்கு வந்துதான் சேரவேண்டும். கீழே இருக்கக்கூடிய
சக்திகள் அவர்களை நிர்ப்பந்தமாக அந்தப் பாதைக்குக் கொண்டு வந்து
விட்டு விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அந்த நம்பிக்கையில்
தான் நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

நான் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கூறியிருக்கிறேன். ஆளும் கட்சி
அந்த வகையில் ஒரு முக்கியமான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.
பெரிய தேசிய எழுச்சியை ஏற்படுத்துகின்ற தலைமை உங்கள் கையில்
வந்திருக்கிறது. அதை நடத்திச் செல்வதற்கு யோக்க்யதை உள்ளவர்
களாக நீங்கள் உறுதியுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான்
உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அணுகு முறை இருக்க வேண்டும்.
ஒரு மாச்சரிய கண்ணோட்டத்தோடு, ஒரு கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு யாரையும்
அணுகக்கூடாது. அண்ணா அவர்கள் அதைத்தான் சொல்வார்கள். அண்

438 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஓர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

அவர்கள் தன்னடக்கத்தோடு நடந்து கொண்டு, ஒரு சரித்திரப் பாதையை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அந்த முறையிலே நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அந்தச் சரித்திரப் பாதையை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைக் காட்டினால் பலவித தகராறுகள் வரும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அதையெல்லாம் மறந்து விட்டு, ஒரு சரித்திரப் பாதையை, ஒரு தியாகப் பாதையை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றி பார்லிமெண்டுக்கு அனுப்பப்போகிறீர்கள். அங்கே அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? ஒன்றுமே செய்யப்போவதில்லை; ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே, இது மக்கள் மத்தியிலே வந்தாக வேண்டும்; வந்துதான் தீரவேண்டும்; வந்தே தீரும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சியில் உங்கள் அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு உங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களைத் தயார் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் இதற்குத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இது அரங்கிலே தீராது. அம்பலத்திற்கு வந்த பின்னால்தான் தீரும். தெருவுக்கு வந்துதான் தீர்க்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு குஜராத்திலே என்ன நடக்கிறது? இன்றைக்கு பீகாரிலே என்ன நடக்கிறது? இன்றைக்கு உத்திரப்பிரதேசத்திலே என்ன நடக்கிறது? வேறுபட்ட கருத்துக்களை வெளியிலே சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால் உள்ளுக்குள்ளே ஒரு குழறல் இருக்கிறது. பீகார் குளோஸ் ஆகி விட்டது. குஜராத் குளோஸ் ஆகிவிட்டது. “மெனோவரிங்” முறை இனி நடக்காது. ஆட்டைத் தூக்கி குட்டியிலே போட்டு, குட்டியைத் தூக்கி ஆட்டிலே போட்டு நடத்துவது மாதிரியான “மெனோவரிங்” முறை இனி நடக்காது.

இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் தான். நல்ல அரசியல் பாரம்பரியம் அவர்களுக்கு உண்டு. நேரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் எப்படியோ இந்த 5, 6 ஆண்டுகள் சமாளித்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நெருக்கடியை அவர்களால் சமாளிக்க முடியாது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடியை சமாளிக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களிடம் திறமை இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். துணிச்சலான முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் துணிவு இருந்தால்தான் இன்றைய நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடியும். அந்தத் துணிவு அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குறிதான். அதை விட்டு விட்டு முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக மத்திய அரசாங்கம் அமையுமானால் மத்திய அரசாங்கத்தைத் தூக்கி எறியக்கூடிய அளவுக்கு அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பிடுங்கக்கூடிய அளவுக்கு மாநிலங்கள் வளர்ந்து விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த அளவுக்கு மாநிலங்களில் உணர்வு எழுந்துவிடும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 439
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் ஆமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

குறிப்பாக ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற நீங்கள் பலம் வாய்ந்திருந்தாலும் தன்னடக்கத்தால் பலரையும் உங்கள் இயக்கத்திற்கு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்கள் உங்களுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கின்ற வகையில் நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

கலைஞர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது, நாடு பூராவும் இந்த இயக்கம் பரவக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; அதற்கு உங்கள் கட்சி முயற்சி செய்ய வேண்டும்; அப்படி நீங்கள் நடந்து கொண்டால் தோழமைக் கட்சிகளாகிய நாங்கள் அதற்கு மார் தட்டிப் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த இந்திய பூபாகத்திலே இருக்கக்கூடிய என்னைப் போன்றவர்கள் கடைசிக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்திற்காக உயிரையும் விடத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி (கரவொலி) முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருக்கும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அமெரிக்க கையாளாக மதிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அவர்களுடைய மதிப்பீடு என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நான் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறேன். இப்போது தமிழ் மக்கள் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு தேசியக் கட்சியாக இருக்கிறது (கரவொலி).

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, on behalf of the Anna D.M.K. I would like to state the stand of our Party with regard to the Report of the Rajamannar Committee which is before the House for discussion.

Sir, I would like to stress the fact that the D.M.K. Party which is headed by the Honourable Thiru Karunanidhi, has chosen to bring this Report for discussion after nearly 2½ years or three years. Now after a lapse of nearly three years the Government have chosen to bring this matter for discussion. That itself will give a clear indication that the whole attitude of the D.M.K. with regard to States getting more power or State autonomy is motivated in a political manner. In other words, it is because of the political motivation that our Honourable Chief Minister has timed it so perfectly to suit his party and his manoeuvres and brought it at this juncture.

440 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 18]

I would like him to clarify in his reply what prevented him from bringing it earlier. In other words, what made him to choose confrontation with the Centre at this crucial time of his political career or political life of the D.M.K. That is a very mischievous thing for which an answer should be forthcoming from our Honourable Chief Minister.

Of course, he is having a happy time temporarily because he is under the illusion that we will be in a flux as far as this Resolution is concerned. The position of the Anna D.M.K. is clear.

We are for more powers for the States. Even our late revered Rajaji was for more powers for the States. Not only he but even our respected Thiru Kamaraj is also for more powers for the States. The Congress (O) Party also has passed resolutions asking for much greater devolution of powers. Even our late revered Anna was also for more powers for the States. Not only these persons but several eminent jurists and eminent lawyers and eminent economists are for more powers for the States. So far as this is concerned, I am quite sure there can be no two opinions. But the point is that the D.M.K. Party has now chosen to whip up the frenzy of State autonomy to do certain political manoeuvres in the name of State autonomy. This is clear and I would request the Honourable Members to be watchful.

Even the 28-page document was drafted in a very hurried manner and in an overnight it was drafted and placed on the table of the House. Lot of mistakes are there in the document itself. If only we go through it patiently, we will find that there are several omissions and commissions and several irregularities in it. If the Honourable Chief Minister thinks of sending this document to the Prime Minister and the Central Government, we will be making a fool of ourselves.....

Thiru K. PERIASAMY: Sir, the Honourable Member has stated 'We will be making a fool of ourselves'.

இந்த வார்த்தைகள் சரிதானா? இந்த அவைக்கு பொருத்தமாக இருக்கிறதா?

Is it parliamentary, I am asking.

1974 ஏப்ரல் 18]

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : For his argument, he has used that expression which would include himself. As he has included himself for the purpose of argument, I do not think there is any privilege issue or point of order.

DR. H. V. HANDE : That is exactly what I mean. We should not make fool of ourselves by sending it to the Centre.

Now I will very briefly refer to the issue of Directions to the States by the Union. The whole crux of the matter is that Articles 356 and 365 are like Damocle's sword. Under these two Articles, the Assembly is likely to be dissolved or the State Government can be removed from Office. Then I come to Article 256 which empowers the Central Government to issue directions. The Honourable Chief Minister will so clearly **manoeuvre** a situation in such a manner that Articles 356 and 365 will be invoked and the Assembly dissolved. Then he will say that because there is no 'Manila Swayatchi' we have lost our power. In other words, he will make a deliberate attempt to disobey the directions of the Central Government envisaged in Article 256. Then he wants that an Inter-State Council should be formed.

What is the Inter-State Council after all? Has the Hon. Chief Minister or his adviser the Honourable Thiru Madhavan given thought to it? Who are going to be in the Inter-State Council? After all, the Chief Ministers of different States are going to be there. How are they going to give better relief and justice than the Members of the Parliament?

All these members of Inter-State Council are Chief Ministers. Chief Ministers are ruling Congress Ministers. How is it going to help us? It will be only a glorified Chief Ministers' meet. What is it he is going to get out of the Chief Ministers' Conference, what is it he is going to get from Inter-State Council? How is it going to help remove obstacles of Chief Ministers Conference? All the Chief Ministers will be members of Inter-State Council. Let the Hon. Chief Minister clarify how this will help him. But clarification is not forthcoming.

442 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 18]

Will he have the guts to stand up and say how many non-Congress Chief Ministers are there? What is the core of the problem of State autonomy? The main problem is the stranglehold of a single party rule in New Delhi, i.e. the rule of Congress Party which has its tentacles in almost all the States. That should be removed. Otherwise, how can you get better administration?

As Mr. Santhanam has rightly pointed out, the main problem is the tendency towards unhealthy fraternalism which is to envelop Indian federalism as a result of the dominance of single party rule during the first two decades of Independence. That dominance of Centre is unpleasant and provocative to the States. This problem cannot be got over by Inter-State Council. The Central Ministers are confronted by Congress Chief Ministers from States. So, the inter-State Council will not solve the problem.

They want Article 169 to be amended. The power to abolish Legislative Council should be vested exclusively in State Legislative Assembly. That is what is now said. Have you at any time passed a resolution saying that Legislative Council should be abolished? Has the Centre not acted on that resolution without assigning any reason? No. You have not chosen to pass any such resolution. The point whether the Legislative Council should be abolished or not is a different thing. I do not want to go into the merits or demerits of it now.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR: When one of your party member, Mr. Kevai Chezhiyan was speaking he was saying that the Upper House is not necessary. Do you think that the Upper House is unnecessary and should be abolished *in toto*?

DR. H. V. HANDE: I mentioned clearly that I did not want to go into that issue now. What I want to ask is, have you passed any such resolution for abolishing the legislative council and has the Centre not okeyed it? Can you give one example that Article 169 has acted as a bottleneck to you? I may tell for Mr. Ponnappa Nadar that as far as our party is concerned, we are for abolition of Upper Houses. There is no question of confusion.

1974 ஏப்ரல் 18]

Thirumathi T. N. ANANDANAYAKI : I may tell for the information of the hon. Member that State which did not want Legislative council have passed such resolutions and the Centre has given its consent in such cases. It did not stand in the way of States.

Dr. H. V. HANDE : That is what I was saying.

அதைத்தான் நானும் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் மாறுபட்ட கருத்தாக இருந்து குறுக்கிட்டால் சரியாக இருக்கும்.

What is the use of repeating what I have said? The hon. Lady member must mention something new when she wants to interrupt me.

THIRU K. PERIASAMY : Does the resolution hold good for Governor's appointment and posting also?

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நான் அதையும் டிஸ்கஸ் பண்ணத் தயாராய் இருக்கிறேன். நம்மைப் பொறுத்த வரையில் கவர்னரை எடுக்க வேண்டுமென்ற ரெசலூஷனை நாம் பாஸ் பண்ண முடியாது.

On page 8 they have mentioned a peculiar thing. Finance Commission should be a permanent body. It is said. It is not a secretariat. Without any thought the whole thing has been drafted. It has been drafted in an ill-fashioned manner. That is my submission. It is said that members of the Finance Commission should be appointed in consultation with Inter-State Council. You were not able to argue your case with Finance Commission properly. That is my point.

I have tabled that question a number of times, and the Chief Minister has not given the proper answer. Time and again I have raised it. Answers were not at all comprehensive. I do not know whether the Chief Minister is aware of all these things.

It is said that there should be a Federal Debt Commission. Why? You have not been able to present your case properly before the Finance Commissions. When that is the case, the Chief Minister wants another Commission to completely destroy and demolish the Finance Commission, holding that we have not got justice from Finance Commission. He wants Federal Debt Commission to go into the question of indebtedness of

444 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னஞர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[DR. H. V. Hande]

States. But that is one of the terms of reference of the Finance Commission. How do you ask this House to pass such a thing? It is all fantastic.

Then they came to emergency powers under Articles 356 and 357 relating to imposition of President's rule. As far as exercise of powers is concerned, I cannot order the Inspector-General of Police. It is the Chief Minister who has to order the Inspector-General of Police. I can tell what I want to say to Chief Minister and it is for the Chief Minister to order the Inspector-General of Police.

As an elected man, I represent my points to the Chief Minister of the State and he, as Chief Minister, can order the Commissioner of Police or Inspector-General of Police.

Here the President assumed control. Suppose you abolish emergency provisions *in toto*. Then what is the solution? What is the other article you can substitute in its place? You have not mentioned anything. So, what you say is fantastic.

I can understand your saying that emergency powers should not be misused. But you have not said that.

Another thing. They want all-India services to be abolished. The Chief Minister has taken action against I.A.S. Officers and I do not want to go into any particular case, since it is sub-judice. But has he not been able to take any action against any I.A.S. Officer?

When that is the thing, why do you want to abolish All-India services? That is the only thing where there is some sort of popular standard throughout the country. You want to abolish that. You do not want our people to go and serve in other parts of India. Is it so? Then where is integration? The whole thing looks so absurd.

Then comes representation of States in Parliament. It is said that each State should have equal representation. That will work against you. You want a small State with 5 lakhs of population and a State with 4 crores of population and a State like U.P. to have the same representation. The whole thing is

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் 445
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[Dr. H. V. Hande]

because the Chief Minister is obsessed with U.P. I am also obsessed with something that happened in U.P. But then how can we say that representation of big States could be done away with. If you say that, why do you have nomination to the Legislative Council? If you plead for abolition of nomination to Rajya Sabha, the same thing should hold good to Legislative Council here also. What I say is, the whole thing has been done in an ill-fashioned manner.

Then he wants inter-State railway to be abolished. Every day Howrah Mail comes to Madras. The engine comes from Vijayawada and then it goes to Bangalore with the Brindhavan Express. How can we stop that intra-State and inter-State communications? It is so fantastic.

These things go to show that the whole thing has been ill-drafted. If this House is going to pass this, we will be a laughing-stock to persons who know something about Constitution and other things. That is why I strongly oppose this ill-drafted resolution.

It is meaningless, it is ill-drafted, it is an insult to our common sense, it is an insult to our intelligence, it is an insult to our knowledge of law and all these things are there.

Then again, what is it I am objecting this for? As far as our Chief Minister is concerned, day-in and day-out, he has the habit of saying,

அதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சியைக் கேட்டேன்.

If there is a break-down of law and order I speak about it and அதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சியைக் கேட்டேன்.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

When there is a strike and when an adjournment motion is brought forward, he says

அதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சியைக் கேட்டேன்.

(Interruption) I request the Deputy Speaker to protect me from the running commentary of my friend to my right here. When he goes on commenting, to some extent I can withstand. But still it distracts me. Please.

446 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of order. He is speaking of insult to intelligence. Intelligence is not the monopoly of anybody. May be, one has super-intelligence and I am not so intelligent. But he cannot give out ideas in that way. I have never known I was ever insulted like this. Let him make his statements in a proper manner. But let him not fall foul on me. I am certain that at this age of 66 I am not a bloody fool. I do not think he has the right to say so.

DR. H. V. HANDE: I don't know why the hon. Member should take it on himself.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Certainly I take it for me because I am one amongst the legislators here. I know it does not fit my cap and therefore I am taking objection. I am taking it on me because he is going absolutely wrong. Perhaps it fits him well.

DR. H. V. HANDE: Congratulations on his excellent defence of the Government.

Now, the Chief Minister has unleashed the frenzy of State Autonomy feeling among the rank and file of his own party. A few days ago, we found what the hon. Member A. M. Raja said, I have great regard for him, nothing personal against him. He got up and quoted Bangala Desh and he quoted Pakistan. why such seeds of dissension are let loose? A feeling has been created among his party men that this country will break to pieces if State Autonomy is not given. That is the feeling that has been generated in the minds of the ruling party members under the Chairmanship of our Chief Minister. Why should this happen? Because, he has directly or indirectly whipped up the passions of everybody in his party. They start saying like this and their proximity to him is as the degree to which this blasphemous division of the country is preached in the name of State Autonomy. That is why we say that this practice should be put an end to.

Some two years ago, he showed us a flag in this House. He had shown to us and we had to discuss about it. In other words, that sort of feeling to have a separate flag does not emanate from a genuine feeling of asking for more powers.

1974 ஏப்ரல் 18]

[Dr. H. V. Hande]

In fact my submission is if there is one who can ruin getting more powers for the State, it is none else than my distinguished friend the Hon. Mr. Karunanidhi, the Chief Minister of our State. He alone is responsible more than anybody else in destroying the beautiful opportunity of getting more powers for the State. That is one thing I would like him to understand and see that he rectifies the passion that he has whipped up.

The other day I was talking about distribution of ration cards, the messing up of it. Immediately that day they brought in the State Autonomy. I talk about the increase in prices, they immediately bring in State Autonomy; I spoke about unemployment problem, they brought in State Autonomy. I talk of strikes, I talk of corruption, I talk of political confusion, whatever subject that I want the Government to properly tackle, the Hon. Chief Minister has always the knack of bringing then the State Autonomy, making it a subject of ridicule.

Another thing is this. Who is asking for state autonomy? Which party is asking for it? Who is making the whole subject a snow-ball-like thing. It is the D. M. K. It is the Chief Minister who belongs to that party. That has got to be studied and analysed and seen whether it is proper on our part to hand over state autonomy into his hands.

A fine knife is wanted by the surgeon for operation purposes. The person who wants it should know the proper manner of its use. My submission is this.

It is most dangerous to give state autonomy into the hands of our Hon. Chief Minister. Why? I have got several reasons for it. I would only say that what little power he has got, he has misused. I can give a number instances. The power he has already in his hands, he has thoroughly misused and messed up. I can give instances.

One is this. In Chengam Co-operative Bank on 17th March 1974, there was the Chengam Vatta Cooturavu Vistharippu and one E. Kuppasami decided certain things about the election.

448 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னை குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 18]

தேர்தல் காலே 11 மணிக்குத் தொடங்கி 1-20-க்கு முடிவடையும். தி. மு. க.வைச் சேர்ந்த ஒரு பிரமுகர் சுமார் 30 பேர்களுடன் மத்தியானம் ஒன்றரை மணிக்கு வந்தார். அந்த ஆபீசரை மிரட்டி, தொல்லைகொடுத்து, அவர்களை வாக்காளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறீர்களா இல்லையா என்று அவர்களை அடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சார்பாக மனுக்கொடுக்கப் போனார்.....

MR. DEPUTY SPEAKER: I would like to know what connection there is between election of the Co-operative Bank and State Autonomy. Let the hon. Member explain.

DR. H. V. HANDE: If the Hon. Deputy Speaker could kindly go through my amendments he would have seen that in the name of state autonomy, several things are committed. Whatever power is in the hands of the Chief Minister, that is being misused and therefore no further power should be given to him. I am giving only examples to say that he is misusing the power in his hands. I am giving only marginal cases. And then this association has given a complaint and they wanted the Registrar to interfere. What happened? The Registrar—I have got facts and figure here—that day was bamboozled and threatened by another important man of the ruling party. He has told the Association—

நீங்கள் என்னிடத்திலே கொடுக்க வந்தீர்கள். எனக்கே பாதுகாப்பு இல்லையே, நான் என்ன செய்வது.

This is what he has said. In other words, the powers are being misused. That is one example. Example No. 2 is.....

THIRU M. V. KARIVENGADAM: Sir, the hon. Member says that powers of the Chief Minister have been misused. If powers given under the Constitution to the Centre are misused, can they be divested, Sir?

DR. H. V. HANDE: I am only citing instances to show that the Chief Minister has no right, the least legal sanction, for asking for more powers. It is up to the Chief Minister to refute it or any one of the ruling member to refute it.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 449
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. கு. பெரியசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது, மாநில சுயாட்சி பற்றி, ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை பற்றி. சீப் மினிஸ்டர் பவரை மிஸ்யூஸ் பண்ணுகிறார் என்று இங்கே சொல்வது எப்படி பொருத்தமாக இருக்கமுடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்களுடைய கேஸை விளக்குவதற்காக அவர்கள் சில வாதங்களைச் சொல்லலாம். அவர்களுடைய கருத்து அது. அவர்களுக்கு சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது, விட்டு விடுங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Then again No. 2 example is in Thanjavur, Manickam Vandikara Street, Government aided school. Persons who were running the institution were assaulted by members of the ruling party for not obliging the premises to be used for conducting the 29th ward D.M.K. Elections. I am having number of such things.

Then I come to my amendment which relates to panchayats, municipalities and other local bodies. They have absolutely no freedom at all. The Government are conducting their affairs with them in a dictatorial manner. For instance, with regard to the Suramangalam Town Panchayat—I have mentioned it several times in this House—I have received petitions.....

THIRU K. NAGARAJAN: Sir, I would like to seek one clarification from the hon. Member. Parliament and the Legislatures have powers to legislate and they are not like panchayats or municipalities which are just administrative bodies and they cannot make laws. How he is equating both of them, I cannot understand

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு அவர்களுடைய கருத்து ரொம்ப உதவிகரமாக இருக்கிறது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10-35 மணிக்கு ஆரம்பித்தீர்கள். 11-10 மணிக்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி விளக்கத்தை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 11-15 மணி வரை கொடுங்கள்.

450 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரூர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

DR. H. V. HANDE : Sir, I am very grateful to the Hon. Member for helping me

அவரே சொல்கிறார். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பவர்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது, முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்தான் என்று சொல்கிறார். அந்தமாதிரிதான் வரவேண்டும். எனக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I do not want this House to be misled. What he has stated

திரு. முனு ஆதி : இப்படி குறுக்கீடு அதிகமாகிக்கொண்டே இருந்தால் எப்படி பதில் சொல்வது? பிறகு சீக்கிரம் உட்காருங்கள் என்று சொல்வீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த நேரத்தை, ஒரு நிமிஷம், இரண்டு நிமிஷம் அலவன்ஸ் கொடுப்போம்.

திரு. முனு ஆதி : திரு. பெரியசாமி அவர்கள் குறுக்கிட்டுக்கொண்டு வருவதைப்பார்த்தால் ஏதோ திட்டமிட்டு குறுக்கிடுவதைப்போல் தோன்றுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த மாதிரிக் கருத்தில் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, திரு. நாகராசன் அவர்கள் சொன்னதை மிஸ்ஸீட் செய்வது மாதிரி சொல்கிறார்கள். ஹாண்டே சொல்வதுமாதிரி அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் எழுந்து நின்றால் எப்படி? ஒவ்வொருவராக எழுந்து சொல்லுங்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I want to enlighten this House.....

MR. DEPUTY SPEAKER : This is a matter between Thiru Nagarajan and Dr. Hande.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : He has stated something which would lead to serious consequences. Are we to suffer.....

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

DR. H. V. HANDE : Thiru Nagarajan is very intelligent and he can look after himself.

என்னுடைய வாதத்திற்கு அவர் இன்னும் கொஞ்சம் வலிவூட்டுகிறார். பஞ்சாயத்துக்களும், முனிசிபாலிட்டிகளும்- அந்த - அளவிற்குக்கூட இன்றைக்குச் சுதந்திரம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சருடைய சர்க்காரில் கிடையாது என்று திட்டவாட்டமாக நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு கடிதத்தைப் படிக்கிறேன்.

This is a letter written by Thiru Raghavachari to the highest person in the State. It is as follows :—

‘I have submitted all the facts to the Education Minister, Local-Self Government Minister, Labour Minister and also to Dr. Kalaignar, the Honourable Chief Minister. All of them seem to wink at’

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has only referred to Thiru Raghavachari. What is his address?

DR. H. V. HANDE : Thiru S. S. Raghavachari, President, Suramangalam Town Panchayat, Salem Junction, Salem-5.

I have shown the letter to the Hon. Speaker. Thiru Raghavachari has further stated—

‘I am sending out this cry from my lacerated heart and appeal to you to kindly make the inspecting officers and Government do their duty and see that the local officer backed by certain important persons is corrected. (I am not reading their names). I pray that the democratic institution of Grama Raj (so dear to Mahatma and all of us) is allowed to function.....’

என்ன செய்தார்? வேறு ஒரு ஆபீசர், ஏறத்தாழ இரண்டரை ஆண்டுக் காலம், நல்ல முறையில் எலக்ட் செய்யப்பட்ட, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவர் நல்லவகையில் ஓட்டுகளைப் பெற்று, ஜனநாயக ரீதியாக வந்துள்ள ஒருவர் தலைவராகச் செயலாற்ற முடியாத அளவிற்கு இரண்டரை ஆண்டுக்காலம், ஒரு அதிகாரியாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, ஜன்நாயகத்தினுடைய உணர்ச்சிகளையெல்லாம் முடக்கக் கூடிய அளவிலே செயலாற்ற முடியுமென்றால் நான் கேட்கிறேன், நான் காட்டமாகக் கேட்க முடியும். நான் ஏற்கனவே ஒரு தடவை கேட்டேன், இப்படியிருக்கும் பொழுது என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று கேட்டேன். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிக்கேட்க மாட்டேன், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படித் தாராளமாகக் கேட்கலாம்.

452 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

MR. DEPUTY SPEAKER : I would request the hon. Member not to use the expression 'Yogyathai'. It sounds insensible.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தகுதி என்று வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். போன் தடவை சொன்னேன், அவ்வளவு காட்டமாக இப்பொழுது சொல்லமாட்டேன். போன தடவை சொன்னது ரெக்கார்டிலே போய் இருக்கிறது. இப்பொழுது கேட்கிறேன், என்ன தகுதி இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். நான் இதை முதலமைச்சரைக் கேட்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்திலேயும் அதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எப்படித் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு ஒரு ஆதாரம் கொடுத்தேன். இப்பொழுது ஒன்று தருகிறேன். இப்படி ஒவ்வொன்றாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பேன்.

திருச்சியிலே நகராட்சியிலே ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சேர்ந்த டாக்டர் ரங்கநாதன் அவர்கள் தலைவர். அந்த இடத்திலே, இங்கே எப்படித் துணை சபாநாயகர் இருக்கிறாரோ இதைப்போல—உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், இவருக்கிருக்கும் பவர்ஸ்கூட அவருக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதெல்லாம் டெக்னிகல் பாயிண்ட்—ஆகவே அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

முன்னதாக காத்தமுத்து என்பவர் கலெக்டரைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது உறுப்பினர்கள் பேசிய பிறகு அங்கே கமிஷனர் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்று இரத்தினம் என்ற ஒரு உறுப்பினர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். கமிஷனர் பிறகு பேசலாம், நான் பேசுகிறேன், என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது? இதையடுத்து கமிஷனர் தலைவரை நோக்கித் தங்களைப் பேச அனுமதி கேட்டார். தலைவர் அனுமதி மறுக்கிறார். அதன் விளைவாகக் காட்டமாகப் பேசப்பட்டு, எப்படி அனுமதி மறுத்தீர்கள் என்று கமிஷனர் கேட்கிறார். கமிஷனர், என்னை எப்படி அனுமதிக்க வில்லை என்று காட்டமாகப் பேசிவிட்டு வெளி நடப்பு செய்கிறார். உடனே பரபரப்பான நிலைமை. அப்பொழுது அங்கேயுள்ள முனிசிபாலிட்டி தலைவர் வேதனைப்பட்டு இங்கே செயலாற்ற முடியாது என்று.....

திரு மு. வேதாசலம் : மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசும் பொழுது இது எப்படி வரும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி அடிக்கடி குறுக்கிட்டால் மேலும் 5 நிமிஷம் வேண்டுமென்று கேட்பார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாநில சயாட்சி பற்றிடும், இராஜமன்னர் குமுவின் பரிந்துரைகள் 453
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இல்லை, இன்னும் 5 நிமி
ஷங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்னுடைய திருத்தத்தைப் படித்திருந்
தால் இந்தக் குழப்பங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. நீங்கள்
மாநில சயாட்சி கேட்பதற்கான தகுதியை இழந்துவிட்டீர்கள். உங்
களுக்கு அந்தச் சாலையைக் கொடுத்தால் தீமைகள் இன்னும் அதிகமாக
வரும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் இரண்டு வருஷங்
கள் கழித்து மாநில சயாட்சி கேட்கலாமா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் பேசும்பொழுது முதலமைச்சர்
இங்கே இல்லை என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய முன்னுரையிலேயே
தெளிவாக நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிக அதிகாரம் கேட்பது நியாயம்
என்று முதலிலேயே சொல்லிவிட்டு.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள் ஆட்சியிலே தொடர்ந்து
இருந்தால்தான் மாநில சயாட்சி வந்தால் ஆபத்து என்பது ஹாண்டே
அவர்களுடைய வாதம். ஆனால் இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு நாங்கள்
ஆட்சியிலே இருக்க மாட்டோம் என்ற அவர்களது கற்பனை வெற்றி
யடைந்தபிறகு அவர்கள் மாநில சயாட்சி வாங்கிக் கொள்வதற்குத்
தயாரா? அப்பொழுது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பார்களா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கற்பனை யாருக்கு என்பது 24 ஆம் தேதி
தேர்தலுக்குப் பிறகு, நம்முடைய முதலமைச்சருக்குக் கற்பனையா,
நமக்குக் கற்பனையா என்பது 26 ஆம் தேதி ஓட்டு எண்ணிக்கைக்குப்
பிறகு தெரிந்துவிட்டது. எனவே, கற்பனையைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய
முதலமைச்சரவர்கள் எனக்குச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. நிச்சய
மாக நீங்கள் நல்ல ஆட்சி நடத்தியிருந்து இதைக் கேட்டிருந்தால்
நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்த வாய்ப்பை இழந்துவிட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநிலத்தில் இவர்களுடைய
ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக இல்லை, ஆகவே, மாநில சயாட்சி தேவையில்லை
என்பது உங்கள் கருத்து.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நல்ல ஆட்சியாக இருந்தால் கேட்பதற்கு
உரிமையிருக்கிறது. நாங்கள் வந்தால் நிச்சயமாகக் கேட்போம். அப்
பொழுது கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி நீங்கள் கேட்கும்பொழுது
ஒருவேளை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தால் நிச்சயமாக ஆதரிப்போம்,
பரந்த மனப்பான்மையோடு.

454 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நாங்கள் நடத்தும்பொழுது நல்லாட்சியாக இருக்கும் காரணத்தினாலே நீங்கள் ஆதரித்துத்தான் ஆகவேண்டும், ஆதரிப்பீர்கள் என்றும் தெரியும். அப்பொழுது நீங்களும் நல்லவர்களாகிவிடுவீர்கள் என்றும் தெரியும். நல்லவர்தான். (Intrinsically he is a good man) ஆனால் இப்பொழுது கொஞ்சம் பவர் ஜாஸ்தியாக இருப்பதால் இப்படித் தவறான வழியில் போகிறீர்கள்.

முதலிலேயே நான் சொன்னேன். இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏன் கொண்டு வந்தீர்கள்? அதுதான் முக்கியம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றியது. உங்களுக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் மோத வேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சினை. உங்களுக்குத் தோல்வி மேல் தோல்வி. திண்டுக்கல் தோல்வி, கோவையில் தோல்வி, இன்னொரு இடத்தில் தோல்வியைப் பற்றிச் சொன்னால் அது வேறு மாநிலம் என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். தோல்விக்கு மேல் தோல்வி. ஒரு பெரிய கப்பல் ஓட்டையாகி விட்டது. ஆளும் கட்சி கப்பல் ஓட்டையாகிவிட்டது. அந்தக் கப்பல் மூழ்கிவிடக்கூடிய பயங்கரமான நிலையில் “லைப் பெல்ட்” தேவை. “சீங்கங்” நிலையில் லைப் பெல்ட் தேவை. லைப் பெல்ட்டாக மாநில சுயாட்சியை எடுத்துக் கொண்டீர்கள். அதை வைத்துத் தப்பித்துக் கொள்ளலாமா என்று பார்க்கிறீர்கள். இத்தனை வருஷ காலமாக இல்லாமல் இப்போது எதற்காகக் கொண்டு வந்தீர்கள். பரபரப்பான நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று பார்க்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது தான் ஏதோ இடைத் தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை முன்வைப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். ஒரே ஒரு விஷயத்தைத் தங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

1972 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 6, 7 தேதிகளில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடியில் நடைபெற்ற தி.மு.க. மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்—

“இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டின் பாதுகாப்புக்கு மேலும் வலிவதரும் வகையில் மத்திய அரசு பலமுள்ளதாகவும், மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு வளம் பெருக்கும் வகையில் அதிகார உரிமைகளைப் பெற்றவைகளாகவும் விளங்கும் வண்ணம் தி.மு.க. கோரி வருகிற மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசு செவிமடுத்து ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாநாடு கோருகிறது”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து இன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும் திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் ஏழைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. க. உ. ரொ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் மதிப்பிற்குரிய திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்ததாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த மாநில சுயாட்சி என்று கூறப்படுவதை எதற்காக எதிர்க்கிறோம் என்றால், உங்களை விட்டுப் பிரிந்த பின்னால் உங்களிடம் இருக்கும் அதிகாரத்தை நீங்கள் எந்த அளவுக்குத் தவறான வழியில் பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்பதைப் பார்த்த பிறகு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் சொன்னதற்கு திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் குறுக்கிடுவது சரியாகத் தெரியவில்லை. அவர் பேசும் போது விளக்கங்களைச் சொல்லலாம். தலைவர் என்ற முறையில் விளக்கம் அளிக்கிறார் என்றால் நான் இன்னொன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் சொல்ல வந்தது—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது. இதுவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசவில்லை; இடைத்தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு பலவீனத்தை மறைக்க மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைக் கொண்டு வந்திருப்பதுபோல் சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல. 1970-ம் ஆண்டிலேயே மாநில சுயாட்சி மாநாடு போட்டிருக்கிறோம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும் பல தலைவர்கள் அன்று அதிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மன்னார் குடியில் 1972-ம் ஆண்டில் இன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும் திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தேன்.

திரு. க. உ. ரொ. எட்மண்ட் : எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெளியே பேசியதைப்பற்றியோ, மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் போட்டதுபற்றியோ குறிப்பிடவில்லை. 1969-ம் ஆண்டில் ராஜமன்னார் தலைமையில் குழு போடப்பட்டு அவர்கள் 1971-ம் ஆண்டில் தங்களையே அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் இடைத் தேர்தல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தத் தோல்விகளைச் சமாளிப்பதற்காக மக்களைத் திசை திருப்புவதற்காக அதற்காக இந்த அவையில் நாட்களை ஒதுக்கி இந்த மன்றத்தில் தீர்மானத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்கிறார்களே தவிர, வெளியே பேசவில்லை என்று சொல்லவில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். இதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மாநில சுயாட்சி அடிப்படையில் போடப்படும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் அறிவித்திருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு பல நேரங்களில் நாம் எல்லாம்

400 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஒன்றாக இருந்த நேரத்தில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாகாதபோது, மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி பல நேரங்களில் பேசி வந்திருக்கிறோம். அதை ஆதரித்து இன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அன்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது புதிதாக இந்த மன்றத்தில் பேசப்படுகிற பேச்சல்ல. மாநில சுயாட்சிபற்றி ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை அளித்த பிறகு காலதாமதம் ஆகக் காரணம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். இடையில் ஒரு கமிட்டி போட்டோம். செழியன், மாற்றன்—குழுவில் மனோகரன், கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி போன்றவர்கள் எல்லாம்கூட இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து நல்ல யோசனைகளை வெளியிட்டார்கள். அந்த யோசனைகளின் தொகுப்பை ஆளும் கட்சி ஆராய்ந்து, வேறு பல அறிக்கைகளை ஆராய்ந்து ஏ.ஆர்.சி. குழு போன்றவற்றின் அறிக்கைகளை ஆராய்ந்து மொத்த வடிவமாக தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. இடையில் இரண்டாண்டு காலம் எதுவும் இல்லாத வெட்ட வெளியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடவில்லை. பல நேரங்களில் மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி நானும் அமைச்சர் பெருமக்களும், மற்றவர்களும் பேசி வந்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிட வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முடியாது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்காக திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் வக்கீல் வேலை செய்திருக்கிறார். அதனால்தான் டைம் ஆகி விட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் பேசுகிறேன். சென்ட்ன்ஸை முடிப்பதற்குள் ஒரு வர் சொல்லுவதற்குள் முதலமைச்சர் குறுக்கிட்டு பேசுகிறார். எனக்கு ஐந்து நிமிஷம் வேண்டும். ஐந்து நிமிஷம் பொறுமையோடு கேட்க வேண்டும். பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டாம். பிறகு பதில் சொல்லட்டும்.

நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் படிப்படியாக மாநில சுயாட்சி கோஷத்தை ஆரம்பித்தார்கள். ஆரம்பித்தபோது இவ்வளவு டெம்போ கொடுக்கவில்லை. அமைதியாக டிஸ்கஸ் பண்ணினோம். நான் சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்தபோது ராஜாஜி உட்பட அவ்வளவு பேரும் மாநிலத்திற்கு ஜாஸ்தி பலர் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுதும் சொல்லுகிறோம். ஜாஸ்தி அதிகாரம் வேண்டுமென்பதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டவட்டமான கொள்கை. ஆனால் உங்களுடைய நோக்கம்—அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவங்கிய பிறகு அந்த டெம்போவை இன்க்ரீஸ் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவ்வளவு கூடவா எங்களுக்குத் தெரியவில்லை? படிப்படியாக இப்போதிருந்தே

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 457
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டோ]

சூடேற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எதுவரை இந்த டெம்போவை இன்
கரீஸ் பண்ணிக் கொண்டிருப்பீர்கள்? இன்னும் ஒன்றரை ஆண்டு காலத்
திற்கு டெம்போவை இன்கரீஸ் பண்ணிக் கொண்டிருப்பீர்கள். 1976க்கு
ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு ஆர்டிகிள்ஸ் 256, 365, 356 ஆகியவற்றை
எல்லாம் வைத்து இந்த அரசாங்கத்தை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டால்
என்ன ஆகும்? ஒரு ஹராய்சம், மாநில சுயாட்சி கேட்டதற்காக நான்கள்
வெளியேற்றப்பட்டோம் என்பார்கள். திட்டமிட்டுச் செய்கிறார்கள்.
அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பயந்து கொண்டு பேசுகி
றார்கள். இன்றையதினம் ஒரு கன்பரான்டேஷன் ஏற்படாதா என்று
பார்க்கிறார்கள்.

It is a choice taken at a particular time.

இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக்
கண்டு பயந்து பொதுமக்களைத் திசை திருப்புவதற்காக மாநில சுயாட்சி
என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓட்டைக் கப்பலிலிருந்து தப்பித்துக்
கொள்ளுவதற்காகப் பேசப்படுகிற பேச்சு. பிரசிடென்ட் இப்போது கலைக்கக்
சூடாது. 1½ ஆண்டு காலத்திற்குத் திட்டம் போட்டு சூடேற்ற வேண்டும்.
ஐந்து நாட்கள் இதை டிஸ்கஸ் பண்ணுகிறோம் என்று இன்று சொல்லி
விட்டு 1976க்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் நடக்கப் போவதைப்
பாருங்கள். பொதுமக்களிடம் ஒரு சிம்பிதி வருவதற்காகத் திட்டமிட்டுச்
செய்து கொண்டிருக்கிற சதி இது.

You want to be dismissed by President's proclamation.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு
நீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது சதி என்று சொன்னார்.
திருமணமாகி இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்துக் குழந்தை பிறக்கிறது
என்றால் திருமணமான மறுநாளே ஏன் பிறக்கவில்லை என்ற விபரீதமான
கேள்வியைக் கேட்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டோ : நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள், நான்
நீர்மாணச் சட்டம் பற்றியும், மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லும்போது
முக்கியமான அதிகாரங்கள் என்ன என்று சொல்லும்போது அவருக்கு
ஞாபகம் திருமணம், குழந்தைதான். ஒரு லா பாயிண்டாவது பேச
முடியுமா?

Is it relevant?

திருமணம், குழந்தை இந்த மாதிரிதான் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநில சுயாட்சி என்ற வகையில்
அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்பதுபற்றி உங்கள் கட்சியின் கொள்கை
என்ன?

458 மாநில உயர்ப்பெயர்ந்தும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் கேட்பது—“கட்டுண்டு வாழோம்”; பிரிவினை நாடோம்; சமநிலையில் இணைவோம்” என்ற இந்த முன்னுக்கும் அர்த்தம் என்ன?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : We are neither for dependence nor independence but for inter-dependence.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. தமிழில் விளக்குங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தமிழ் உங்களுக்குப் புரியும். தமிழ் கலைஞருக்கு புரிபவிலலை என்றால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கட்டுண்டு வாழோம் என்றால் எதில் எதில் கட்டுண்டு வாழ மாட்டோம். வெளிநாட்டு உறவு. மத்திய சர்க்கார் வெளிநாட்டு உறவில் தனியாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது கட்டுண்டு வாழாமலிருப்பீர்களா, அன்னியச் செலாவணியில் கட்டுண்டு வாழாமலிருப்பீர்களா, தேசிய பாதுகாப்பில், கட்டுண்டு வாழாமலிருப்பீர்களா கட்டுண்டு வாழோம் என்றால் எதிலும் கட்டுண்டு வாழ மாட்டோம் என்று சொல்லுவதுதான் பிரிவினை.

திரு. க.உரோ. எம்மண்ட் : கட்டுண்டு வாழோம் என்றால் எதிலும் கட்டுப்பட்டு வாழ மாட்டோம் என்பது பொருள் இல்லை. விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். கட்டுண்டு வாழோம் என்பதைத் தனிப்பட்ட முறையில் மாத்திரம் அந்த வார்த்தையை எடுத்துக் கொள்ளீர்களானால் கம்பளித் துண்டிப்பென்ட்ஸ், எதிலும் கட்டுப்பட்டு வாழ மாட்டோம் என்பது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் கட்டுண்டு வாழோம் என்ற வார்த்தை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு முடிக்கவில்லை. கட்டுண்டு வாழோம் என்று சொல்லி முடித்துவிட்டு, உடனே அதையடுத்து பிரிவினை நாடோம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதை யாரும் சந்தேகிக்கக் கூடாது என்பதற்காக அல்லது தவறான வழியில் இதற்குப் பொருள் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் சமநிலையில் இணைவோம் என்று சொல்வதிலிருந்து நாங்கள் கட்டுப்பட்டு வாழ மாட்டோம் என்று அதற்கான பொருளை முதலமைச்சர் போன்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்தெந்த விஷயங்களில் சமமான நிலையில் இணைவீர்கள்?

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குடியின் பரிந்துரைகள் 459
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை நாடோம், பிரிவினையைக் கேட்கின்ற அதிகாரங்களைக் கேட்காமல், அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு முழுமையாக அடிமையாக இல்லாமல், சம நிலையில் இணைவோம். மாநில அரசாங்கம் அந்த அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு உண்டான போதுமான அதிகாரங்கள், மத்திய அரசாங்கம் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிக் காப்பதற்காக, வெளிநாட்டு கலாச்சாரத்தை அல்லது வெளிநாட்டு காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டான அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்குத் தான் கட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை நாட மாட்டோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தோடு மாநில அரசாங்கம் சம நிலையில் இணைவோம் என்ற வார்த்தையை மூன்று பகுதியாகச் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர வெறும் கட்டுண்டு வாழோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள்.. ..

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது தான் கட்டுண்டு வாழோம் என்று சொல்லி விட்டு, ஒஹோ, நாம் விடுதலை கேட்டோம் என்று சந்தேகப்படுவார்கள் என்பதற்காக பிரிவினை நாடோம் என்று தேவையில்லாமல் ஒரு வார்த்தையைப் போடுகிறீர்கள். அதைத் தான் இன்று இந்திய ஒருமைப்பாட்டை, அந்த ஒற்றுமையை மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லுகிறோம். நீங்கள் கட்டுண்டு வாழோம் என்று சொல்லைச் சொல்லி விட்டு, வாய் தவறியோ என்னவோ கம்பிளீட் இண்டிபென்டன்ஸ் என்று குறிப்பிட்டீர்கள். கட்டுண்டு வாழோம் என்றால் அது தான். அதற்குப் பிறகு பிரிவினை நாடோம் என்ற வார்த்தையைப் போடுகிறீர்கள். ஆகவே, அந்தக் குழப்பம் தேவையில்லை என்பதற்காக இந்திய ஒருமைப்பாடு பாதிக்காமல், மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை நாம் பயன்படுத்துகிறோம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படிப் பார்க்கப் போனால் நாம் கேட்கின்ற மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையைத் தமிழ் படுத்தினால் இண்டிபென்டன்ஸ் என்று தான் பொருள்படும். மாநில சுயாட்சி என்றால் இண்டிபென்டன்ஸ் என்ற பொருளை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சுயாட்சிக்கு அண்ணு தந்திருக்கிற பொருளை ஸ்டேட் அடானமி என்பது தான். அடானமி தான் சுயாட்சிக்குப் பொருள். இண்டிபென்டன்ஸ் என்றால் சுதந்திரம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அண்ணு சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை எங்கேயும் பயன்படுத்தியதாக எங்களுக்கு தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அண்ணு அவர்கள் கோரி வந்த மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் எப்படி, எப்படி வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகின்றேன். அதன் மொத்த பொழிப்புரை மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[1961 ஏப்ரல் 18]

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்க விரும்புவது : அண்ணா அவர்கள் கூடுதல் அதிகாரம், ஸ்டேட் அடானமி என்று உபயோகித்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அண்ணா அவர்கள் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த மன்றத்திலே 67-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை கொடுத்த நேரத்தில் மார்ச், ஜூன் மாதத்தில் பேசிய பேச்சில் நான் சொல்லுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் மாநில சுயாட்சி என்கின்ற தமிழ் சொற்றோடாக எங்கே உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்ட முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அண்ணா அவர்கள் ஸ்டேட் அடானமி என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது பதிலேட்டில் இருக்கிறது. ஸ்டேட் அடானமி என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு மாநில சுயாட்சி தான் சரியான தமிழ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கண்ப்யூஸ் பண்ணிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். அடானமி என்பது கிரீக் வேர்ட். செல்ப் ரூல் என்றால் சுயாட்சி. சரியான தமிழ். அந்த அடிப்படையில் தயவு செய்து பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் முதலில் பேசும்போது முதலமைச்சர் எங்கே இருந்தார்? நான் ஒவ்வொரு ஆர்டிகிளையும், ஆர்டிகள் பை ஆர்டிகளாக அவருக்கு I can quote and explain நான் ஆர்டிகிளை பற்றிப் பேசும்போது சந்தேகிக்க மாட்டார். சும்மா உட்கார்ந்து விட்டு, கடைசியில் போடுவார். அவர் டெக்னிக் எனக்குத் தெரியும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் அந்த ஆர்டிகளில் எவ்வளவு தவறாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களை நாளை மறு நாள் பதிலில் விளக்குகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் என்ன சொல்கிறேன்? என் பாயிண்ட் எல்லாம் இந்தந்த முறையில் டிவைட் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லுவது தவிர திட்டவாட்டமாக நான் ஆரம்பித்த நேரத்தில் சொன்னேன். அப்போது அவர் பதில் கொடுக்கவில்லை. இதை திருப்பி, திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். நம்முடைய நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் தெளிவாக சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே முதலமைச்சர் மன்றத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் எழுந்து பேசலாம். நான் அதற்குப் பதில் கொடுக்கக் கூடாது என்று இருந்தால் நான் பதில் கொடுக்க முடியாது. அதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அவர் எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்கு என்னிடம் பதில் இருக்கிறது.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துமைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சியின் தலைவர் உங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். உங்களை பிரிவெண்ட் பண்ணுகிறோம் என்று நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நம் நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் தெளிவாக நாம் சொல்லலாம். கிரேட்டர் பவர்ஸ் பார் தி ஸ்டேட் ஜாஸ்தி கொடுக்க வேண்டியது தேவை என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் உங்களுக்கும் நமக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம் கடைசியாகச் சொல்லுகிறேன்.

As far as you are concerned, the accent, as evidenced by the number of speeches is on “பிரிவினை”. The second thing is more important. As far as we are concerned, We are for more powers but we do not want பிரிவினை என்பதைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அண்ணா அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிவட்டு, அண்ணாவின் கொள்கையில் பற்றும், பாசமும் கொண்டு, நீங்காத ஆர்வத்தோடு, அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் எதிர்ப்பாக இருந்து, பின்னால் இன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர்., அவர்கள் தலைமையில் இயக்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிற தலைவர் ஹாண்டே அவர்கள்.....(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பர்லனஸ் ரெஃபரன்ஸ் இல் லாமல், தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் குறை கூறாமல் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எந்த அளவுக்குப் பழகியிருக்கிறேன் என்பது அண்ணா அவர்களுக்குத் தெரியும். என் கருத்தைத் தாக்கிப் பேசுங்கள், என் கொள்கையைத் தாக்கிப் பேசுங்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கின்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக, ஒரு வேளை தலைவர் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியது அவருக்கு ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கலாம் என்பதால் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என் பாராளுமன்ற அனுபவத்தில் இவ்வளவு கடுமையான, கொடுமையான, கூர்மையான வாசகங்கள் “அப் யூசிவ் வேங்குவேஜ்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதாக இருந்தால், அந்த மாதிரி வார்த்தைகளை டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு வேறு எந்த பார்லிமெண்டேரியனும் பயன்படுத்திப் பார்த்த தில்லை (ஆரவாரம்).

462 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஆனால், நான் கட்டுப்பாடோடு பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் பொருளில் வலிவு இருக்கிறது என்று உறுதியோடு நான் நம்புகிறேன். இங்கே இதற்கு முன்னால் பல வாதங்களை அழகாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தந்திருக்கிறார். மதிப்பிற்குரிய மணலி அவர்கள் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள். பிரச்சனையைப் பாருங்கள் கர்த்தாவைப் பார்க்காதீர்கள். கருத்தை ஆராயுங்கள் என்பதை இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் எட்டில், ஜனவரி 11-ந் தேதி எட்டில் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு வரிகளை நான் சுட்டிக் காட்டுவது ரொம்பவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

It would be disastrous to view the autonomy demand from the point of view of party politics என்று ஏறத்தாழ ஒரு நடுநிலைமையான நிலையில் சொல்லப்பட்ட கருத்து இது. இந்த மாநில சுயாட்சி பற்றிச் சொல்லும்போது மிகத் தெளிவான கருத்துவிளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சிக்கான காரணகாரியங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு முன்னால் இன்றைக்குத் தனிப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய போக்காக உள் நோக்கம் கற்பிக்கின்ற இந்த வாதம் இன்றைக்கு இங்கே பேசப்படலாம். இதற்கு முன்னாலே கல்கத்தாவில், டெல்லியில் வந்திருக்கின்ற ஒரு ஏடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர் மாநில சுயாட்சி கேட்பதைக் குறித்து என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் அனுமதியோடு இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

As leader of the only non-Congress Government left in the country, he may have felt that he enjoys a special responsibility to stabilise Centre-State relationships in terms of Dr. Ambedkar's belief that the Indian Constitution was federal and unitary depending on circumstances. This vision of an all-India role may particularly explain Mr. Karunanidhi's recent inauguration of U.P. Convention of Backward Classes and minority communities என்று சொல்லிவிட்டு திராவிடக் கழகத்தினுடைய பிரிவினைக் கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறதா என்ற வினாவை இந்தப் பத்திரிகை எழுப்பிக்கொண்டு அதற்குப் பதில் சொல்கிற வகையில் ஒரு வாசகத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் இதைக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

Periyar E.V.R. is not however relevant in D.M.K.'s aspirations since alliance with Periyar group is little more than symbolic nor does 'indirectly encouraging' the D.K. leader necessarily detract from the authority of Mr. Karunanidhi's claim. He has persistently presented a well-argued case for State Government to enjoy greater autonomy under the Constitution and has recently

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

suggested that another national convention should be held to look into ways and means of increasing the States powers without into ways and means of increasing the States' powers without

இன்னும் தொடர்ந்து இதேபோல் மேற்கோள்களை என்னால் காட்ட முடியும். நான் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் இங்கே அரசியல் நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு பிரச்சினையைத் திசை திருப்புகிற எண்ணத் தோடு முதல்வர் அவர்கள் உள்நோக்கத்தோடு இப்படிச் செய்யப்போகிறார். அப்படிச் செய்யப் போகிறார் என்று வாதாடுவதில் பொருள் இல்லை. ராஜமன்ஞர் குழுவின் பரிந்துரைகள் என்ன, எந்த அடிப்படையில் அந்தப் பரிந்துரைகள் வந்திருக்கின்றன, இந்திய நாட்டில் இருக்கிற இன்றைய நிலவரம் என்ன, இந்த நிலைமைகளுக்கு என்ன பரிகாரம் என்ற பிரச்சினையைக் கவனமாக அலசிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நான் இங்கு ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒன்றை சுட்டிக்காட்டினார்கள். 1945-ல் காங்கிரஸ்ஸினுடைய தீர்மானம் கூட்டு மையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1947-ல் நேரு பெருமகனின் தீர்மானமும் இதுபோன்றுதான். பின்னால் இடையில் இது மாற்றம் அடைந்தது என்ற கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் பிரியம் அல்லது பிரிந்தேயாகும் என்ற கட்டம் ஏறத்தாழ அரசியல் நிர்ணயசபை கூட ஆரம்பித்து விட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது. அதுவரையில் காந்தியார் காலத்திலிருந்து, அதற்கு முன்னாலிருந்து இந்த நாடு வெள்ளையனிடத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து

It is a polyglot nation

பல மொழிகளைக் கொண்ட தேசம், பல மொழிகளையுடைய தேசியங்கள் கொண்ட தேசம் என்ற கருத்து ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் நிர்ணய சபை கூடி திடீரென்று பாகிஸ்தான் பிரிந்த காரணத்தினால் ஒரேயடியாக ஒரு முனையிலிருந்து இன்னொரு முனைக்கு தாவி இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கையை மத்திய அரசுக்கு அடிமைப்படுத்துகிற ஒரு யூனிட்டரி என்று சொல்லுகிற அரசியல் சட்டத்தை வகுப்பது நியாயம்தான் என்று யாராவது ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். வீட்டில் கோபித்துக் கொண்ட ஒரு தந்தை கோபத்தை அங்கு காட்டமுடியவில்லை என்றால் குழந்தையைப் போட்டு அடிப்பார் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதேபோல் பாகிஸ்தான் பிரிந்து விட்டது என்பதைச் சகித்துக்கொள்ளமாட்டாது ஆத்திர நிலையில் இருந்த சில கர்த்தாக்கள் அந்த நேரத்தில் மாநிலங்களைப் போட்டு அடிப்பது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பதை அரசியல் நிர்ணய சபையில் நடந்த விவாதங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அங்கு படாஸ்கர் சொன்ன ஒரு வார்த்தை நான் மேற்கோள் காட்டுகிறேன்.

மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னா குழுன்ன பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

If the present idea had existed throughout we never would have changing the names of provinces into States.

ப்ராவினஸ் என்பதை ஸ்டேட் என்று நாம் ஆக்கியதற்குக் காரணமே இந்த நாட்டில் ஒரு பெட்ரேஷன் அமைக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள்.

If the present idea had existed through out we never would have made that change.

ஆனால் இன்றிருக்கிற எண்ணம் முன்பே இருந்திருக்குமானால் இந்த ப்ராவினஸ் என்பதைக் கூட நாம் மாநிலம் என்று மாற்றியிருக்க மாட்டோம்

But while the name of "State" is there, the power of the State is so curtailed that it is a misnomer to call it a "State" any longer.

இது எச்.வி. படாஸ்கர் அவர்கள் கான்ஸ்டிடியூஷன்ட் அஸெம்பிளியில் சொன்ன வாசகமாகும். இதைப் பற்றி ஹனுமந்தையா அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசுகிற நேரத்தில் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை மறுபடியும் கூட சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாகியிருக்கும். முப்பட்டைக் கோணம் அடித்தளத்திலிருந்து எப்படி கூம்பிச் செல்கிறதோ அதேபோல் அமைப்பு இருக்கவேண்டும். ஆனால் இங்கே நிலைமை தலைகீழாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது எவ்வளவு பொருத்தமான ஒன்று என்பதை இன்று இந்த நேரத்தில் பார்க்கிறோம். திரு பி.வி. ராய் அவர்கள் மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். காங்கிரஸ் இயக்கப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்குகொண்டவர். அவர்கள் முதல் பைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு தன் மெமோரண்டத்தில் முதல் அமைச்சர் என்ற நிலையில் தந்த மெமோரண்டத்தில் மிக அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

An attempt to build a strong Centre on the foundations of weak States is like an attempt to build a strong building on the foundation of sands. Strength means in this context ability to perform adequately and properly the duties assigned to each.

பலம் என்று எங்கே இருக்கிறது என்பதை இதைவிட அழகாக விளக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள், அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களைக் கூட நினைவுபடுத்தினார்கள். இன்று சற்றேறத்தாழ பனிரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1962 ஏப்ரல் 17-ம் தேதி ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸில் அவர்கள் எழுதுகிறபோது

The independence of the States is forgotten and a unitary State is being established thoughtlessly.

என்று சொல்லிய வார்த்தையை நான் மொழிப்பெயர்க்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். அவ்வளவு கடுமையாகச் சொல்லி

மாதில் சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமங்குர குழுவின் பரிந்துரைகள் 445
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. சுந்தரன்]

யிருக்கிறார்கள். இது 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல்லப்பட்டதாகும். இன்று மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி பி.பி. முகர்ஜி என்பவர்—பின்னால் கூட சில மேற்கோள்களைக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், எைக்குத் தெரிந்து அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நீதித்துறையில் மட்டுமல்லாது பல துறைகளில் டனியாற்றியுள்ளவர் அவர்கள். திரு முகர்ஜி அவர்கள் ராஜமன்டர் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை தனி நிலையிலிருந்து ஒரு நீடணர் என்ற நோக்கில் ஆராய்ந்து மிக அமகான சில தீர்ப்புகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்பிரச்சனை பற்றி ஒரு அருமையான கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசியல் சட்டம் மையக் கூட்டமைப்பாக அமைப்பா அல்லது ஒற்றையாட்சி முறையா என்பதைப் பற்றி வாதப்பிரதிவாதங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று எல்லோருக்கும் தெரியும். பெரல் அல்லது பெரலிஸம் என்ற வார்த்தையை நமது அரசியல் சட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் பிரயோகப் படுத்தவில்லை. அதைப் பற்றி டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் குறிப்பிடுகிறபோது அதைப் பிரயோகப்படுத்தாததினால் பெரிய தவறு நடந்து விட்ட போவதில்லை என்று அமெரிக்கா போன்ற இடங்களிலுள்ள சட்டங்களிலிருந்து சட்டிக்காட்டி யூனியன் என்பது அதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்ட ஜஸ்டிஸ் முகர்ஜி அவர்கள் இதற்கு வேறு ஒரு நோக்கம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கும் வாசகத்தை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘Pattern of Centre—State relation’

என்ற தலைப்பில் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு கட்டுரை வடிவத்தில் வெளிவந்திருக்கிறது.

The constitution of India does not use the word “Federation” or “Federalism” in any of its numerous articles. The omission is deliberate, because, the framers of the Constitution wanted to avoid the ticket or the label of federation or federalism for the Indian Constitution.

எதிர்காலத்தில் கூட இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு இதுபோன்ற ஒரு வண்ணம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது, நிரம் வந்தவிடக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கையோடு அதை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். என் வேண்டுமென்று அதைச் செய்தார்கள் என்பதற்கான வாதங்களை நான் பின்னால் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் மொழி பற்றிய கூறுபாடுகள் அரசியல் சட்டத்தில் இருப்பதைக் கூர்ந்து பார்க்கிறபோது முகர்ஜி அவர்கள் என் இந்த முடிவிற்கு வரகிறார்கள் என்பதை நம்மால் பரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசியல் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறபோது எப்படி படிப்படியாக மாநிலங்கள் எல்லாம் தங்களுடைய உரிமைகளை

466 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

எல்லாம் இழந்து மெல்ல, மெல்ல மைய அரசின் ஆதிகத்திற்குள் இழுக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த உள் நோக்கம் அவர்களுக்கு ஏன் வந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இதையெல்லாம் மிக அழகாக நூணுகி ஆராய்ந்து ஜஸ்டிஸ் முகர்ஜி அவர்கள் மிக அழகாக ஒரு தீர்ப்பு சொல்கிறார்கள்.

This review of the Centre-State relationship brings out clearly that events have belied Dr. Ambedkar's pronouncements in the Constituent Assembly that "States are as sovereign in their field which is left to them by the Constitution as the Centre in the field which is assigned to it"

டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் ஸாவரினிட்டி பற்றிச் சொல்கிறபோது ஸாவரினிட்டி என்பது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற ஐந்தாவது உருப்புப்படி, ஆர்டிகிள் 5-ன் அடிப்படையில் பார்ப்போமானால் இந்த நாட்டின் கொற்றம் அல்லது ஸாவரினிட்டி என்பது மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அப்படி மக்களிடத்தில் இருக்கிற அதிகாரத்தை அரசியல் அமைப்பு பெற்று மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் தருகிறது. மாநில அரசுக்கு என்று வகுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள், மத்திய அமைப்புக்கு வகுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் இவை இரண்டும் தனித்தனி கொற்றம் உடையவை என்ற கருத்தை அவர்கள் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதை முகர்ஜி அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்கிறபோது, அம்பேத்கார் அன்று நினைத்திருந்த கருத்து பொய்யாகப் போய்விட்டது. அந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் மத்திய அரசாங்கம் இந்திய மாநிலங்களை வெற்றுத்தரையாக ஆக்கியிருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தலைவரவர்களே, இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். பல பேர் மாநில சுயாட்சி என்ற உடனேயே கீழே இருக்கும் பஞ்சாயத்து அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள். நம் எல்லோருக்கும் ஒன்று நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு இருக்கும் மைய அல்லது மாநில அமைப்பு என்பது அதனுடைய அதிகாரம் எல்லாம் அரசியல் நிர்ணய அமைப்பிலே இருக்கிறது.

The source of the authority for the State and Centre is the Constitution, but the municipalities or the panchayats derive the power from the legislature, not from the Constitution. Let us not forget that.

இன்று நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு பற்றி பார்க்கிறபோது, இரண்டு அமைப்புகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நேரடியாக அதிகாரம் பெறுபவைகள் மத்திய அரசும்,

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

மாநில அரசுகளும். மற்ற அமைப்புகளெல்லாம் சட்ட மன்றத்தின் அமைப்பிலிருந்து அதிகாரம் பெறுபவை. இப்படி நிலைமை இருக்கும் போது, எப்படி வாதத்திற்காக இதைப்போல் சொல்வது தேவையற்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே திரு மணலியார் அவர்கள் ஒரு அழகான அறிவுரையைச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் சொல்லப்படுகிறபோது, நாங்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள், கலைஞர் அவர்களும் எங்களை அந்தப் பின்னணியில் தான் அழைத்துச் செல்கிறார்கள். நாங்கள் யாரும் வேண்டுமென்று ஒருவருக்குத் தீங்கிழைக்கும் வகையில், பேசமாட்டோம். இன்று சுதந்திரம் அடைந்து 27 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. 27 ஆண்டுகள் சுதந்திர இந்திய வரலாற்றை அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறதே தவிர குறையவில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும்—தமிழகம், கேரளா சில நேரங்களில், ஒரிசா சில நேரங்களில், மேற்கு வங்காளம், இன்னும் சில மாநிலங்களில் குறுகிய காலம் என்ற அளவில் தவிர— 27 ஆண்டுகள் எல்லா மாநிலங்களிலும் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்களே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

மத்தியில் காங்கிரஸ் பிரதம அமைச்சராக பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இருந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் 1949-இல் நமக்குப் பின்னாலே சுதந்திரம் அடைந்த நாடுகளில் உள்ள பொருளாதார மன்னேற்றத்தை நம்மால் நெருங்க முடியவில்லை.

இரண்டாவது உலகப்போரில் அழிந்துவிட்ட ஜப்பான் இன்று அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும் போது நாம் ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கூட அந்த நிலையை அடைய முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூட முடியாத தன்னம்பிக்கை அற்ற நிலையில் இருக்கிறோம். எந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியை இந்த நாட்டில் அபிவிருத்தி செய்தார்கள்?

27 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து டெல்லியில் அதிகாரம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. எந்த மாநிலங்கள் தவறு செய்தாலும் கண்டிக்க முடியும். மைய அரசின் திட்டக்குழு தான் பொருளாதாரத் திட்டத்தை வகுத்தது. அந்தத் திட்டக்குழுவை மீறி நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது.

இன்று இந்த நாட்டில் பஞ்சம், பட்டினி இவைகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். என்ன காரணம்? நல்ல திறமை படைத்த நிர்வாகிகள் இல்லையா? பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு நல்ல திறமை படைத்த நிர்வாகி இல்லையா? லால்பகதூர் சாஸ்திரி திறமை அற்ற நிர்வாகியா?

468 **பாதிசு சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அவரத்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து**

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இந்திரா காந்தி திறமை அற்றவரா? இந்த மாநிலத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த காமராசர் திறமை அற்றவரா? ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் நிர்வாகம் தெரியாதவரா? கேரளாவில் இருந்த பனம்பள்ளி மேனன் திறமை அற்றவரா? இ.எம்.எஸ். நம்பூத்திரிபாட் நல்ல நிர்வாகி இல்லையா? ஆந்திராவில் இருந்த சஞ்சீவி ரெட்டி போன்றவர்கள் ஆற்றல் அற்றவர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்களிடத்தில் மாநில சுயாட்சியைத் தூக்கிக் கொடுத்துவிட்டால், பஞ்சம் பட்டினியைத் தீர்த்து விடுவீர்களா?

திரு செ. கந்தப்பன் : அம்மையார் அவர்கள் அவசரப்பட்டிருக்க வேண்டாம். கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருந்து நான் பேசுவதைக் கேளுங்கள். நான் எங்களுக்காகப் பேசவில்லை. உங்களுக்கும் சேர்த்துத் தான் பேசுகிறோம். தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்துப் பேசுகிறோம். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். அம்மையார் அவர்கள் தியாகச் செய்ததாகச் சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் செய்யவில்லை என்றால் என்னுடைய தேசிய பரம்பரை செய்து இருக்கிறது.

திரு செ. கந்தப்பன் : அம்மையார் அவர்கள் ரொம்ப தேசியப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. தேசிய பரம்பரைப் பட்டியலில் அம்மையாரைத் தவிர வேறு யாரும் சேர்ந்து இருக்கக்கூடாது என்பதல்ல. நானும் அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் தான். என்னுடைய வீட்டில் பலர் இருக்கிறார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Members may please avoid personalities.

திரு செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இதுபோன்று பல்வேறு முதலமைச்சர்கள் இருந்து இருக்கிறார்கள். கருநாடக மாநிலத்தில் நிஜலிங்கப்பா போன்றவர்கள் இருந்து இருக்கிறார்கள். இன்று மத்தியில் இருக்கிற சுவான் அவர்கள் மராட்டியத்தில் முதலமைச்சராக இருந்து இருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்கத்தில் பி. சி. ராய். இப்படி எந்தக் தலைவரை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர்கள் ஆற்றல் மிக்கவர்கள், திறமை மிக்கவர்கள், அப்படித் திறமைமிக்கவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள், மாநிலங்களில், மத்தியில் இருந்திருந்தபோதிலும் நாம் முன்னேற முடியாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன? அம்மையார் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகவே கொண்டு வந்தேன். “திருப்பு முனை” ஐந்தாவது திட்ட அணுகுமுறை பற்றிய விவரச் சுருக்கம், இந்திய சர்க்கார், திட்டக்கமிஷன் சார்பில் வெளியிடப் பெற்றது. அதில் சொல்லியிருக்கும் ஒரு கருத்தை இங்கே நான் படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

“திட்டவட்டமான முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியதொரு கட்டத்தை நாடு இப்பொழுது அடைந்துள்ளது. (திட்டக்குழு சொல்கிறது) அடுத்த சில ஆண்டுகாலங்கள் அவ்வளவு எளிதாக இருக்கும் என்று கூறுவதற்கில்லை. எனவே, ஐந்தாவது திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது அவ்வளவு எளிதாக இருக்காது.

நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது நாம் தியாகத்தையும் ஈடு பாட்டையும் மேற்கொண்ட அளவுக்கு, இத்திட்ட காலத்திலும் தியாகத்தையும் ஈடுபாட்டையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று அறைகூவப்பட்ட பட்டுள்ளது. இது தவிர நமக்கு வேறு எந்த வழியும் இல்லை”. இந்த நாட்டு மக்கள் இதைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டக்குழு சொல்கிறது. 27 ஆண்டுக்கால சுதந்திர ஆட்சிக்குப் பிறகு 27 ஆண்டு களுக்கு முன்பு எத்தகைய போராட்டத்தைச் செய்தோமோ அதைச் செய்தால் பிழைக்கலாம். இல்லையென்றால், வேறு வழியில்லை என்று இந்த நாட்டின் தலைவியை, பொருளாதாரத்தை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்த அந்தத் திட்டக்குழு அமைப்பு பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கும் உச்ச அமைப்பு சொல்லியிருக்கிறது. அந்த “சூப்பர் காபிடை” என்ற அந்த அமைப்பு, உச்ச திட்ட வளர்ச்சிக்குழு இப்படிச் சொல்கிறது என்றால், இந்த நாட்டில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஏன் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறீர்கள்? திட்டக்குழுவைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். வளர்ச்சியடையாமல் இருக்கும் இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? கடந்த காலத்தில் இருந்த திட்டக்குழுக்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை ஆராயும் போது, அவர்கள் செய்தது தவறாகப் போய் விட்டது. அவர்கள் சரிவரச் செய்யவில்லை என்று சொல்லி, ஒரு உதாரணத்தையும் சொல்கிறார்கள்.

“காணியின் கொம்புகளைப் பிடித்து அதை அடக்க முயலாமல் அதன் வாலைப்பிடித்து அடக்க முயன்றனர்” அதனால் நிலைமை மோசமாகப் போய் விட்டது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 27 ஆண்டுகளாக இருந்து வந்த திட்டக்குழு வாலைப் பிடித்து விட்டது. நாங்கள் கொம்பைப் பிடிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கொம்பைப் பிடிப்பார்கள் என்று எப்படி நாம் நம்புவது?

நான் திட்டக்குழு மீது பழி சொல்லவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் நிர்வாகத்தின் மீது பழி சொல்லவில்லை. மாநிலங்களின் நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பழி சொல்லவில்லை. என்னுடைய வாதம் தவறு? ஏதோ

470 மாநில சயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஒரு அமைப்பு முறையில் சிக்கி, இந்த நாட்டில் வளம் இருந்தும், இந்த நாட்டில் ஆற்றல் மிகுந்த ஆட்கள் இருந்தும், திறமைமிக்க நிர்வாகிகள் இருந்தும் இந்த நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசியல் நிலைமை நம்மை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைத்தால்தான் நாம் ஒரு விமோசனத்தைக் காண முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

சுதந்திரா கட்சியின் தலைவர் இன்னும் இங்கே பேசவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கட்சியின் தலைவர் திரு. பிலுமோடி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Mr. Piloo Modi, Chairman of the Swatantra Party said here yesterday, the Constitution Amendments enacted so far had been ‘politically motivated and vote oriented’ and resulted in over-centralisation of powers rendering the States ‘ineffective and impotent’”.

இதுவரையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கும் திருத்தங்கள் “இன்பெக்டிவ்” என்று மட்டு சொல்லவில்லை “இம்பொடண்ட்” மலடியாக ஆக்கிவிட்டிருக்கிறது. செயலற்றவைகளாக ஆக்கிவிட்டிருக்கிறது. அவர்களால் எதுவும் செய்யமுடியாது என்று பிலு மோடி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நேற்று கூட குறிப்பிட்டேன், அசோக் மேத்தா, வீரேந்திர பட்டில், ஜன சங்கத் தலைவர் அத்வானி—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நேற்று குறிப்பிட்டார்கள்—புபேஷ் குப்தா போன்றவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். டெல்லியில் நடந்த விவாதத்தில் பொருளாதாரத்தில் மாநிலங்களுக்குக் கிடைப்பதிலே அநியாயம் இருக்கிறது, நிச்சயமாக பொருளாதாரப் பங்கீடு கொடுப்பதில் அதிகாரப் பங்கீடு தேவை என்ற கருத்தை ஜனசங்கத் தலைவர் அத்வானி வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் இந்தியாவில் ஏழு கட்சிகள் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு கூட்டறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றாகத் தந்து இருக்கும் அறிக்கையில் “மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் மட்டும் இப்படிச் சொல்லவில்லை. நாடுபூராவும் எப்படி “டி ரெண்டு” போக்கு இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஃபைனார் ஆட்சிக்குப் பெரிய ஆபத்து வந்து விட்டது போல் ஒரு கருத்தினை உருவாக்கிக் கொண்டு, அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது ரொம்ப சிறுபிள்ளைத்தனமானது என்பதைப் பொறுப்புள்ள உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

நாடு பூராவும் இந்த “டி ரெண்டு” போக்கு இருக்கிறது. இன்று டி. ஏ. பாய் அவர்கள் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். ஆற்றல் மிகுந்த நிர்வாகி என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். அவர் “லைசென்சிங்”

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

பற்றி என்ன சொன்னார்கள்? டெல்லிக்குப் போகாமல் எந்தக் காரியமும் நடக்காது. அங்கே இருக்கும் நடைமுறை பெரிய காடு போல் இருக்கிறது. அந்தக் காட்டில் பல புலிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் பால்கிவாலா கூறியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் ஆற்றல் மிகுந்த கம்பெனி லாயர் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்து இருக்கிறோம். அவர் இந்த சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, இன்றைக்குத் தொழில் துறையில் நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் எப்படி நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தரப்பட்டு இருக்கும் அதிகாரம் ஊடுருவல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, கான்ஸ்டிடியூஷன் மேக்கர்ஸ் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கிய கருத்துப்படி, அந்த அடிப்படையில் சுதந்திரத்தைத் தரவும் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஊடுருவல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சீப்பு, சோப்பு முதற்கொண்டு டெல்லியில் இருப்பவர்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் ரெகுலேசன் ஆக்ட் என்கின்ற சட்டத்தின்கீழே கொண்டு வந்து, தங்கள் கைவசம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மாநிலங்களுடைய பொருளாதாரம் நலிந்து இருக்கின்றது என்ற கருத்தை மிக வலியு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு, தமிழக அரசு 6-வது நிதி ஆணைக் குழுவினிடம் கொடுத்த தனது அறிக்கையில் இந்தக் கருத்துக்களை, ஏற்கெனவே இருக்கிற நிலவரம், அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றி அல்ல, இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அதனுடைய ஸ்பிரிட், அதனுடைய உள் அர்த்தத்தை, உள் நோக்கத்தைச் சரிவர மதிக்காமல் கொஞ்சம் திரிவாகப் பொருள் கொண்டு, டெல்லி ஆதிக்கத்தில் செய்திருக்கக்கூடியதின் விளைவாக ஏற்பட்ட சில கேடுபாடுகளை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

The Government of Tamil Nadu believe that the proliferation of Central sector and centrally-sponsored schemes reduces the financial flexibility of States.

என்று குறிப்பிட்டு

it has to be conceded that Central sector programmes in areas like agriculture, education, medical and public health which are primarily State's responsibilities tend to be over staffed and over-centralised. There is a tendency to run them from New Delhi.

என்று சொல்லி விட்டு, மேற் கொண்டு அழகாக ஒரு பட்டியலையும் தந்திருக்கிறார்கள். 1972-73-ம் ஆண்டுமொத்த ஒதுக்கீட்டில் அக்கிரகல்சருக்கு டெல்லியிலிருந்து கெட்டுத்த 782 கோடி ரூபாயில், 422 கோடி ரூபாய் செண்டிரல் செக்டார் என்பதையும் மாநிலங்கள் மற்ற டெரிடீரீஸ் எல்லாம் சேர்த்து 332 கோடி ரூபாய் என்பதையும் இங்கே அழகாக சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சோஷல் வெல்பேர் என்ற தலைப்பில் 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில், 2.56.

472 பாநீல சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

கோடி ரூபாய் மட்டும் தான் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் காப் பட்டு, மிச்சம் இருக்கிற பணக்கை மத்திய சர்க்கார் செலவுபித்திருக் கிறது. இது போல காரணங்களை நாம் ஏராளமாகக் காட்டலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைக் கலைவர் : இன்னும் ஐந்து நிமிடங் களில் முடித்து விடுங்கள். நீங்கள் பேசத் தொடங்கி அரை மணி ஆகி விட்டது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : இன்னும் 10 நிமிடமாவது கொடுங்கள், சீக்கிரம் முடித்துவிடப் பார்க்கிறேன்.

அதே போல திட்டக் காலத்தில் நமக்கச் செய்க ஒதுக்கீடுகளைப் பார்க்கிற பொழுது மதல் திட்டத்தில் 10.8 விழுக்காடும், இரண்டாவது திட்டத்தில் 9 விழுக்காடும், மூன்றாவது திட்டத்தில் 7.5 விழுக்காடும் நான்காவது திட்டத் தில் 4.7 விழுக்காடும் என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் அகிரிவரப்பதை நாம் அறிவோம். ஒன்றாம் சொல்வப்போனால் வளமான மாநிலம், வளமற்ற மாநிலம் என்றெல்லாம் சொல்வப்படுகிறது. நான் அவர்கள் போக விடாப் பில்லை, எனக்கு நீங்கள் காலம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை உணர்த்தி யிருக்கிற காரணத்தினால். நான் இப்பொழுது எதை விடுவது, எதைப் பேசுவது என்று தெரியாமல் திண்டாடுகிறேன். அவ்வளவு குறிப்பு களை வைத்திருக்கிறேன். பத்து நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

நம்மாண்டிய மதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதோ மாநில சுயாட்சியைப் பற்றித் திடீரென்று சிண்பிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் ஒங்கே குறிப்பிடப் பட்டது. அவர்கள் தெரிந்து வேண்டமென்றே திசை திரும்புகின்ற மனையில் குறிப்பிட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். 1971-72-ம் ஆண்டில் நம்மாண்டிய நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்மாண்டிய மதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு வாசகத்தை நான் ஒங்கே குறிப்பிட விடப்படுகிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்காக நான் இதைக் குறித்து வைத்தேன். அவர்கள் இப்பொழுது இந்த ஒல்லை. இருந்தாலும், பிறகாவது தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

It should be viewed more as a part of the theme of socialism that the organs of peoples' power should be vested with necessary resources and authority. In our view, the surest way to ensure the implementation of socialist ideals in a large country like India, whose constituent States are politically and geographically distinctive is to endow the States with greater autonomy. If, therefore, we reiterate our plea for greater powers for the States, it is only because of our earnest desire that a strong centre should emerge, under pinned by prosperous and powerful States—

சமதர்ம திட்டத்தை உருவாக்க, இந்த நாட்டில் ஒரளவுக்காக வசதிகளையம் மேம்பாடுகளையும் செய்வதற்கு மாநில சுயாட்சி தேவை என்று மிக அழகாக மதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1971-72-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

நான் இன்னொரு குறிப்பைப் பார்த்தேன். இன்றைக்கு நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு நண்பர் தத்துவத்தைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1953-54-ல் “இன் தி ஏர்லி பிஃப்ளஸ்”, ரஷ்யாவுக்கும், இந்தியாவுக்கும் நெருக்கம் ஏற்படாத வரையில் மிக திட்டவாட்டமாக, தீவிரமாக, தெளிவாக மாநிலம் தனி நாடாக ஆகி அளவக்க உரிமை பெற்றிட வேண்டும் என்று தான் கம்யூனிஸ்டுகள் தீவிரமாகச் சொல்லிவந்தார்கள். பின்னால் குருஷேவுக் கும் நமக்கும் ஏற்பட்ட உறவு. கொடர்ந்து நீடித்த உறவு. பிறகு காங்கிரஸ் இரண்டாக உடைந்த பிறகு இந்திரா காந்தி அம்மையார் ரஷ்யாவுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கம் இதற்கெல்லாம் பிறகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் அரசியல் கருத்து வெளிப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பார்க்கிறபொழுது, அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்வதற்கில்லை. நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது

“Lenin's thesis on the “Right of Nations to self determination”

என்ற ஒரு புத்தகத்தில் லெனின் அவர்கள் இதைப்பற்றி மிக அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

Whoever does not recognise and does not champion equality of nations and languages, does not fight against all notional oppression or inequality, is not a marxist, is not even a democrat.

ஒரு மொழி, தேசிய இனம் இவற்றினுடைய சமனப்பாட்டுக்கு போராடாதவன் ஒரு கம்யூனிஸ்டு மார்க்சிஸ்ட், ஒரு டெமாக்ரட் என்று கூட ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று லெனின் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களை லெனின் ஏற்றுக்கொள்வாரோ, இல்லையோ தெரியாது.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இன்னொன்றைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்புகள் 15, 16 ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளிலும் மனிதனுக்கு என்று சில அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி சொல்லுகிறபொழுது, ஆண், பெண் என்ற பாகுபாட்டை வைத்தோ அல்லது பிறந்த இடத்தை அல்லது மதத்தை அல்லது வேறு காரணத்தை வைத்தோ இந்தியாவிலுள்ள ஒருவனிடமிருந்து ஒருவனை வேற்றுமை செய்து பிரிக்கக்கூடாது என்று

prohibition of discrimination.....

ஆர்டிகிள் 15-ல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ஆர்டிகிள் 16-ல் மனிதனுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருகிறபொழுது இதே போல பல்வேறு அடிப்படையிலே அவனை பிரித்தப்பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது போல் உறுப்புகள் பல ஜனநாயக நாடுகளில் உண்டு. மேற்கு ஜெர்மனி, மர்னைய நாடுகளில் பெயரப்பட்ட உறுப்புகள் இருக்கின்றன. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் இதபோன்ற உறுப்புகள் இருக்கின்றன.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

Art. 2 of the Universal Declaration of Human Rights Art. 1 of the United Nations Charter''

அவற்றிலெல்லாம் இதைப்போல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகளை எடுத்து இதிலே போட்டிருக்கிறார்கள் ஆனால் ஒரு பெரிய விபரீதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றத்தில் உள்ள நண்பர்கள் யாராவது இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்து துணிந்து பதில் சொல்ல முன்வருவார்களேயானால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை நம்முடைய பாராளுமன்றத்தில் கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அடிப்படையில் ஒரு தனியார் மசோதா பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தி.மு.க. நண்பர் செழியன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. “பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்” என்று சொல்லும் பொழுது எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு, மொழி அடிப்படையில் பாகுபடுத்தக்கூடாது என்பதை மட்டும் வேண்டுமென்றே விட்டிருக்கிறார்கள்.

The State shall not discriminate against any citizen on grounds only of religion, race, caste, sex, place of birth or any of them

யுனெடெட் நேஷன்ஸ் அமைப்பிலே கூட இவற்றையெல்லாம் சொல்லி விட்டு, மொழி என்பதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இங்கே டிஸ்கிரிமினேஷன், அதாவது மனிதனை, மனிதன், இந்தியனைப் பாகுபடுத்தக்கூடாது என்பதற்கு பல அடிப்படைகளைச் சொல்லிவிட்டு, இந்திய நாட்டு மக்களை வேறுபடுத்துகிற ஒரு அடிப்படையான மொழி அடிப்படையை மட்டும் வேண்டுமென்றே, திட்டமிட்டே விட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது “லாங்குவேஜ்” என்ற அடிப்படையில் பாகுபடுத்தக்கூடாது என்பது மட்டும் விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சுயமரியாதைக்குச் சவால் விடுகின்ற சட்டம் என்று யாராவது அழைத்தால் அதைத் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. மனிதன் தாய்மொழியில் வேண்டுமென்றே பிடிவாதமாகச் பேசலில்லை.

These are all accidents of birth. Fundamental rights—inalienable rights.

என்பது மனிதனை விட்டுப் பிரிக்க முடியாத உறுப்புகள். என்னுடைய நிறத்தை என்னிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது. நான் பிறந்திருக்கிற இடம் என்னுடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. நானாக விரும்பிப் பெற்றுக்கொண்டது அல்ல. இவை யெல்லாம் accidents of birth. இந்த அடிப்படைகளை மனிதனிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது. ஜனநாயக தாகத்தினுடைய முதல் மூச்சு மொழி. இங்கே அந்த மூச்சு நசுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைத் தான் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ அதன் தாய்மையை நாம் கெடுத்துவிடுவோம், ஏதோ அரசியல் சட்டம் என்பது கைபடாத ரோஜா, அதன் மேல் கையை வைக்காதீர்கள் என்றெல்லாம் பேசுவது பொருத்தமற்றதா இல்லையா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 475
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று, ஏராளியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

உறுப்பு 16-ம் இதே போலத்தான் கூறுகிறது. நான் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன். இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

இங்கே அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரீபார்ம்ஸ் கமிஷனைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரீபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கையையும் நம்முடைய தமிழக அரசு நியமித்த ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையையும் ஒப்புநோக்கி, இரண்டு அறிக்கைகளிலும் இருக்கின்ற தன்மைகளை அலசிப் பார்த்து, ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையில் பல பரிந்துரைகள் மிகச் சிறப்பானவை என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பி. பி. முகர்ஜி அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை தலைவரவர்களின் அனுமதியோடு இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

'The major recommendations of the Rajamannar Committee are threefold :

(1) Abirdgement to the Concurrent Legislative List in the Seventh Schedule of the Constitution and transfer of a number of items in the List to the State List;

(2) Greater devolution of financial powers to the States so that progressive States who raise major resources may not be penalised; and

(3) Transfer to the States of licensing powers for most of the industries together with substantial check on the Union Government's power for centralised planning ...'

நேற்று நண்பர்—சுப்பிரமணியம் என்று நினைக்கிறேன்—அவர்கள் பேசும்போது ராஜமன்னாரும், லட்சுமணசாமி முதலியாரும், சந்திராரெட்டியும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வக்கீல்களாக இருந்து அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் குறிப்பிடுகின்ற முகர்ஜி அவர்கள் நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் மேற்கு வங்கத் தலைமை நீதிபதி. அவர்கள் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை பற்றிச் சொல்லிய கருத்துக்களை இங்கே கூறுகிறேன்.

'It is plain logic that States which control their population and where people work harder and more systematically, should not be penalised for the benefit of States which permit indiscriminate breeding of population and where people do not evince the requisite responsibility in the task of economic development of their regions. No doubt this view must be tempered with the attitude of helping under-developed or backward regions of India. The winds of change are already blowing throughout the different States. States

476 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

which earn a larger share of foreign exchange demand more and more for a larger allocation of foreign exchange for the purpose of their industrial development. Democracy with a growing consciousness for social welfare naturally promotes a sense of State autonomy

என்று சொல்லிவிட்டு

'Free enterprise and initiative among the States as between individuals should foster healthy competition and growth

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இதே ஆரோக்கியமான போட்டிதான் மாநில பொருளாதாரத்தை வளரக்கூடியது என்று திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது இருப்பது ஒரு ஆரோக்கியமான நிலைமை அல்ல எதற்கெடுத்தாலும் டில்லையை நோக்கிப் படையெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய உதவியை வாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு கேவலமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த நாடு அனைவருக்கும் சொந்தம். ஆனால் நம்முடைய உழைப்பு வெறு ஒருவருடைய சுரண்டலினால் பாழ்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்தியத் திருநாட்டில் எந்த ஒரு மாநிலமும் இப்போதிருக்கின்ற அமைப்பில் பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாது. இந்த வாதத்தை நாம் மட்டும் சொல்லவில்லை. பார்லிமெண்டிலும் சொல்கிறார்கள். அங்கேயும் இந்த வாதத்தை நாம் கேட்கிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு மாநிலத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் மாநிலத்திற்குச் சரியான நிதிப் பங்கு கிடைக்கவில்லை; கிடைக்கவில்லை என்றுதான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முறை பைனான்ஸ் பற்றிய விவாதம் வந்தது. அப்போது சுவான் அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எல்லா மாநில உறுப்பினர்களும் நிதி இல்லை, நிதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் நிதி எங்கே போகிறது என்று கேட்கார்கள். இதுதான் நம்முடைய அமைப்பில் இருக்கிற ஒரு கோளாறு; அது மாற வேண்டும் என்று தான் நாம் கேட்கிறோம். நம்முடைய உழைப்பு நமக்குப் பயன்பட வேண்டும். அந்த அரசியல் அமைப்பு நட்பு முறையில் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் போட்டி போடக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அந்த அமைப்பைக் கேட்கிறோம். அது கூடாது என்று சொல்வது எப்படி இருக்கும் என்பதை நம்முடைய தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து 4 வரிகளை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பொருளாதார மாறுதலை மட்டும் வைத்துக் கொண்டுவரவில்லை. மிக முக்கியமான மொழி, நாகரீகம், பண்பாடு ஆகியவைகளையும் சேர்த்துத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் மிக மிக முக்கியம்.

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

உகாண்டாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்து இந்திய நாட்டுக்கு வருகின்ற குஜராத்தியர்களைப் பற்றியும் பேசுகிறோம்; இலங்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வருகின்ற தமிழர்களைப் பற்றியும் பேசுகிறோம். நாம் இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற தமிழர்களைப் பற்றி பேசுகிறபோது கொஞ்சம் உணர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படும். அது தவறு அல்ல. மாநில உணர்வால் ஏற்படுகின்ற இயற்கையான சபாவம். தமிழ் இலக்கியமான புறநானூற்றில் இருந்து 4 வரிகளை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

“ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதிர்
ஈயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று”

என்று புறநானூற்றில் 4 வரிகள் வருகின்றன. நாம் ஒருவரிடம் சென்று பிச்சைக் கேட்பது இழிவானது. பிச்சை கேட்டபோது இல்லை என்று சொல்வது அதைவிடக் கேவலமானது. இன்றைக்கு பைனான்ஸ் கமிஷன் முடிவு அப்படித்தான் இருக்கிறது.

எதையும் மத்தியிலுள்ளவர்களைக் கேட்டே பெற வேண்டியிருக்கிறது. கேட்டுத்தான் பெறுகின்றோம். நாம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தாலும் கேட்டுப் பெற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். டிஃபன்ஸ் பண்டுக்கு நாம் அள்ளிக் கொடுத்தோம். கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. மற்றவர்களைவிட அதிகமாக நாம் கொடுத்தோம். ஆனால் இருக்க வேண்டிய நிலை அப்படியில்லை. கொடுக்கும்போது வேண்டாம் என்று சொல்வது ஒரு நாட்டுக்கு ரொம்பவும் சுயமரியாதை உடையமேற்பாடு தருகின்ற ஒரு நிலை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்குப் பொருளாதார அமைப்பில் இந்தச் சீரமைப்பை செய்துகொண்டால் தான் அந்தக் கலியின் விமர்சனப்படி நாம் மேன்மையடைய முடியும்.

ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை முழுவதையும் படித்தவர்கள், அதேபோன்று முரசொலி மாறன் அவர்கள் எழுதிய மாநில சுயாட்சி புத்தகத்தை முழுமையாகப் படித்தவர்கள் அநேகமாக இந்த அடிப் படைக்கு மாறாகப் பேசுவது மிக மிகக் கடினம். அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அது வாதம் என்பதை விட அரசியலிலே அவர்கள் காட்டுகின்ற பிடிவாதம் என்ற முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டும்.

நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் உரத்த குரலிலே பேசினார்கள். அப்படிச் சத்தமிட்டுப் பேசுவதைவிட, சத்தான வாதத்தை அதிகம் வைத்து, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் இணைந்து பாடுபட வருவது நல்லது என்று கூறி, எனக்குப் பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் பேசும்போது திட்ட ஆணைக் குழுவிலே 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன் சுதந்திரத்திற்காகத் தியாகம் செய்ததைப் போல

478 **மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசிபல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து**

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இப்போதும் தியாகம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலே தவறு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நாம் செய்த தியாகத்தால் தேசிய சுதந்திரம் தான் வந்தது; பொருளாதார சுதந்திரம் வரவில்லை. அதனால் அப்படிக்குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்பதை திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை அவர்கள் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தப் புத்தகத்திலே—திட்டக்குழு இந்த அறிக்கையில் தியாகம் செய்வதற்குத் தயாராக இருங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். ஆனால் அவர்கள் மத்தியிலே திட்டம் போட்ட முறையே தவறானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே “அப்பிரச்சினையை அணுகிய முறை வேறு வகையிலாக இருந்தது. வறுமை நிலையைப் போக்க அவர்கள் நேரடியான முறையில் அல்லாமல் பிறவழிகளில் முயன்றனர். அதாவது காளையின் கொம்புகளைப் பிடித்து அதை அடக்க முயலாமல் அதன் வாலைப் பிடித்து அடக்க முயன்றனர்.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை 1972-73-ம் ஆண்டில் வெளிவந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு). இந்தப் புத்தகம் பிளானிங் கமிஷன் சார்பில் வெளியிடப்பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது ஒன்றும் தவறில்லையே. இருக்கின்ற நிலைமையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் தவறு இல்லை என்று திரு. கந்தப்பன் அவர்களுக்குச் சொல்வதை திரு. சுரேந்திரன் அவர்களுக்குச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பிளானிங் கமிஷன் இப்போதுள்ள அப்ரோச்சிங் முறையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் போட்ட திட்டங்களில் தவறு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்குப் போடும் திட்டங்களில் தவறு இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பொருளாதார அணுகு முறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற தவறைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்னால் அணுகிய முறையில் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது வரையில் இருந்த அணுகு முறையை விட்டு விட்டு இப்போது புதிய முறையில் அணுகுகிறார்கள். ஆகவே தான் கொம்பைப் பிடித்து அடக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாட்டின் கொம்பைப் பிடித்து அடக்கும் போது தியாகங்கள் பண்ண வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதனால் அப்படிக்குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : டெல்லியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி மாறி—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு—டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பிரதமராக “இதுவரை அணுகின முறை தவறு” என்று இதுபோலச் சொல்லியிருந்தார்கள் என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியும். தொடர்ந்து காங்கிரஸ் ஆட்சியே

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

அங்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறபோது இதுபோலச் சொல்கிறார்கள் என்றால்—இந்த நாட்டு மக்களின் ரத்தத்தை வியர்வையாக்கிக் கொடுத்த பணம்—ஐம்பதாயிரம் கோடி, ஆயிரம் கோடி என்று திட்டங்களிலே போட்டு விரயமாக்கிவிட்ட பிறகு இன்றைக்குக் கொம்பைப் பிடிப்பதற்குப் பதில் வாலேப் பிடித்துவிட்டோம் என்றார்கள் என்றால்—அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு எம். சரேந்திரன் : பொறுப்புமிக்க திரு. கந்தப்பன் இதுபோலச் சொன்னார்கள் என்றால் நானும் சொல்ல முடியும்—கடந்த காலத் தவறுகளை எல்லாம் எண்ணி இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று பேசுகிறார்களே, கடந்த காலத் தவறுகளை உணர்ந்து திருந்திக்கொள்வது எந்தவகையில் தவறு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதாவது உணர்ந்தார்கள் என்று நண்பர் பாராட்டுகிறார்கள், நானும் பாராட்டுகிறேன். ஆகையால்தான் பாராட்டுகிறபோது “கொம்பைப் பிடிப்பதற்குப் பதிலாக வாலேப் பிடித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டோம்” என்று சொல்வது கூட சரியாக இருக்காது. தும்பைப் பிடித்திருக்க வேண்டும்—தும்பைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று திருத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு எம். சரேந்திரன் : நான் மொழியைப்பற்றிப் பேசவில்லை. கருத்தைப்பற்றித்தான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ—மொழிபெயர்ப்பில் கூட தவறு இருக்கலாம்.

திரு பெ. சீனிவாசன் : ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பது பொருளாதாரத் திட்டம். இதில் யார் தியாகம் செய்ய வேண்டும்? ஏற்கனவே தியாகம் செய்து தேய்ந்து போனவர்களே மீண்டும் தியாகம் செய்ய வேண்டுமா? டாட்டா, பிரீலா தியாகம் செய்ய வேண்டுமா?

திரு எம். சரேந்திரன் : தேசிய சுதந்திரம் வேறு—பொருளாதார சுதந்திரம் வேறு—அன்றைக்குச் செய்த தியாகங்கள் எல்லாம் தேச சுதந்திரத்திற்குத்தான். பொருளாதார சுதந்திரத்திற்குத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இப்போதுள்ள நிலை.

*திரு எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது திராவிட இனத்தைச் சார்ந்த தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய—முஸ்லிம் மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்ற இந்தியக் குடிமகன் என்ற உணர்வுடனும் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

இங்கே கடந்த மூன்று நாட்களாக மிகச் சிறப்பான முறையில் நமது உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் கருத்துக்களை—இன்று அவைமுன் இருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான் ஒரு சந்தேகத்திற்கு என்னை ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் இங்கே முன்மொழிந்திருப்பது ராஜமன்னார் குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் அடிப்படையிலா? அல்லது தங்கள் சார்பாகக் கொண்டிருக்கிற கருத்தின் அடிப்படையிலா என்று புரியாமல் ஒரு சிலர் பேசினார்களோ என்பது என்ன ஐயம்.

ராஜமன்னார் குழு மத்திய மாநில தொடர்பு எப்படி இருக்க வேண்டும், உறவுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும்,—இன்று இந்த உறவில் இருக்கிற சிக்கல்கள் யாவை, அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னல்கள் யாவை, மாநிலங்கள் எப்படி எல்லாம் இந்த உறவுமுறையின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இவற்றை எல்லாம் சரி செய்ய அரசியல் அமைப்பு விதிமுறைகள் எப்படி எப்படி எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும், என்பதனை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு கருத்தினை—ஒரு அறிக்கையினைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அந்தக் குழுவில் இருந்தவர்கள் யார்? மிகப் பெரிய தேச பக்தர்கள்—சுட்ட நிபுணர்கள்—கல்வி வல்லுநர்கள்—தேசத்திற்கே தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள்.

நேற்றைய முன் தினம் தான்—அந்தக் குழுவில் இருந்து சிறப்பாகப் பணியாற்றிய—டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் மறைவு குறித்து நாம் நம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்தோம். இந்திய நாட்டின் தலைமை அமைச்சர் அவர்களே—டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களுடைய தேச பக்தியைப் போற்றியும்—நுண்ணிய கல்வி அறிவைப் போற்றியும்—மருத்துவத் துறையில்—அவர் இந்திய நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல—மனித சமுதாயத்திற்கே ஆற்றிய தொண்டினைப் போற்றியும்—அவர்கள் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக, மருத்துவத் துறைக்காக—கல்வித் துறைக்காக ஆற்றியுள்ள அளப்பரிய சேவைகளை எல்லாம் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ராஜமன்னார் இந்த நாட்டின் நீதிபதியாக இருந்தவர்—மிகப் பெரிய தேசபக்தர்—இந்த நாட்டின் மீது அசையாத பக்தியும் மதிப்பும் வைத்திருந்தவர்.

திரு. சந்திரா ரெட்டி உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதிபதியாக இருந்தவர்.

இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் ஒன்று கூடி இந்தப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆர அமர அலசி ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையினைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் மீது தங்களது கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கள் அளிப்பார்கள் என்று மூன்று நாட்களாகக் காத்திருந்தேன். அவர்கள் ராஜமன்னார் குழு கொடுத்த அந்த அறிக்கையின் மீது தங்கள் கருத்துக் களைச் சொல்லாமல் ஏதோ இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தொகுத்துக் கொடுத்த அறிக்கைபோலப் பேசியிருக்கிறார்களே என்பதுதான் என்னுடைய வேதனையாகும்.

இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உங்களுடைய நோக்கம் என்ன? What is your bona fides? என்று எதிர்க் கட்சியினர் சிலர் கேட்க, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கந்தப்பன், “Do you question our bona fides? எங்கள் நல்லெண்ணத்தைச் சந்தேகிக்கிறீர்களா?” என்று திருப்பிக் கேட்க, “ஆம்” என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னார்கள்.

இங்கே இருப்பது கந்தப்பனுடைய நல்லெண்ணமா? மற்றவர்கள் நல்லெண்ணமா என்பது பிரச்சினை அல்ல. ராஜமன்னார் குழு சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. மாபெரும் தேச பக்தர் ராஜமன்னார்—மாமேதை லட்சுமணசாமி முதலியார்—நடுநிலை தவறு சந்திரா ரெட்டி—ஆகியவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையைச் சந்தேகிக்கிறீர்கள் என்றால்—அவர்களுடைய தேசபக்தியிலேயே சந்தேகம் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே பேசுகின்ற லத்தீபை விட்டுவிடுங்கள்—கந்தப்பனை விட்டுவிடுங்கள்—டாக்டர் கலைஞரை விட்டுவிடுங்கள்—டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் ராஜமன்னார் குழு அளித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது—நங்கள் இதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கிறீர்கள் என்றால் ராஜமன்னார் குழுவினர்களுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு அம்மையார் போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் தேசபக்தி பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் என்று. அவர்கள் தேசபக்தி பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள், ராஜமன்னார் அவர்கள், மிகப் பெரிய தேசபக்தர்கள்—நாட்டின் ஒற்றுமைக்காக உழைத்தவர்கள்—நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பேணிக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள்—அவர்களுடைய அறிக்கைபற்றி உங்களது தெளிவான கருத்து என்ன என்பதுதான் இப்போது நம் முன்னுள்ள பிரச்சினை. அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்தத் தீர்மானத்தில் பல கருத்துக்களைக் கேட்டோம். இதன் விளைவாக தெளிவாக நான்கு கருத்துக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். முதல் கருத்து :

The Indian Constitution as it is now is truly Federal in character, that the rights of the States are judiciously and sufficiently safe-guarded and as such no constitutional amendments are called for.

The second opinion is like this.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

The present Constitution as it divides the powers of Centre and States is judiciously Federal having only a bias towards unitarianism. But by convention and practice due to a single party rule both in the Centre and in the States for a period of about 15 years certain powers enumerated in List II of the Seventh Schedule have either been usurped by the Centre or have been benumbed and as such barring constitutional amendments as have been recommended by the Committee, the said unconstitutional practices should be given up in order to make the States more viable, efficient and effective.

இப்போதிருக்கிற நிலைமையிலே இன்று இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு மாநில அரசும் சமமாக நடத்தப்படுவதற்கு முடியும். ஆகையால் அரசியல் சட்டத்திலே வேறுவிதமான திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது ஒரு கருத்து.

மற்றொரு கருத்து, இன்றிருக்கிற அரசியல் சட்டம் மாநிலங்களுக்குப் போதிய அதிகாரங்களை, தேவையான அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை.

ஆனால், கடந்த 15, 17 ஆண்டுகள் மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி இருந்ததன் காரணமாக, மாநிலங்களிலே ஆட்சி செய்கின்ற ஆட்சியாளர்களுக்குத் திட்டங்களை, கொள்கைகளை, வகுத்துக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் மத்தியிலே இருந்த தலைமையகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்த காரணத்தினால், மத்தியிலே இருப்பவர்களுக்கும் மாநிலத்திலே இருப்பவர்களுக்கும் எந்தவிதமான சிக்கலும் ஏற்படவில்லை.

அதனால், அரசியல் சட்டத்திலே மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வரையறைகளை, சில அதிகாரங்களைக் கூட, மத்திய அரசு செயல்முறைகளிலே, கன்வென்ஷன்ஸ் அண்ட் பிராக்டிஸஸ் என்று சொல்லக் கூடிய, திட்டங்களிலே மரபுகளிலே அந்த அதிகாரங்களைத் தன்னகப்படுத்தி, மாநிலங்களுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் சரியாகக் கிடைக்காமல் செய்துவிட்டது. ஆகையினாலே, அந்த நடைமுறைச் சிக்கல்களை மட்டும் அகற்றும் வகையில் சில திட்டங்களை, மாற்றங்களை, நிர்வாகத்தில் செய்துவிட்டால்—கான்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் அமென்ட்மென்ட் தேவையில்லை யென்று மத்திய அரசினுடைய நிர்வாகக் குழுவின் குறிப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்டு, கான்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் அமென்ட்மென்ட் தேவையில்லை யென்று இங்கே ஒரு சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள்.

The third opinion is that the present constitution is neither federal nor unitary, but quasi-federal making the States ineffective and subordinate and leaving the Centre prominent in all spheres of administration and it should be suitably checked by constitutional

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 488
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம்.ஏ. லத்தீப்]

amendments. But the bona fides of the ruling D.M.K. party is questionable and therefore there is reluctance in extending support to the resolution that is being discussed in this House.

அடுத்த கருத்து, இன்று இருக்கிற நம்முடைய இந்த சமஷ்டி முறை உண்மையான பெடரல் தத்துவத்தின்மீது அமைந்திருக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் ஒற்றையாட்சி என்று சொல்லக்கூடிய யூனிட்டேரியனிசம் அதில் இருக்கிறது என்றால், அதுவுமல்லாமல், இதுவுமில்லாமல் அதிலே சில தத்துவங்களையும், இதிலே சில தத்துவங்களையும் வைத்து, புதிய குவாசி பெடரேஷன், சமஷ்டி முறை பாணியிலே, சமஷ்டி முறை அடிப்படையிலே இது அமைந்திருக்கிறது. இதன் வாயிலாக, மாநிலங்களை யெல்லாம் மத்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டு, மத்திய அரசால் அடக்கப்படுகின்ற மத்திய அரசால் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டத்திற்கு மாநிலங்கள் உட்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆகையினாலே, இந்த முறைகளை யெல்லாம் மாற்றி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கும் வகையிலே அரசியல் சட்டத்தினை மாற்றிட வேண்டும். அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உள் நோக்கத்தை நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம். எந்த நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது? உண்மையிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று இவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா, அல்லது தாங்கள் இமந்துவிட்டிருக்கிற அரசியல் செல்வாக்கை மீண்டும் பெற்றிட வேண்டுமென்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா? இப்பொழுது மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களைக் கொண்டு இது வரையிலே இவர்கள் தூய்மையாக ஆட்சி நடத்தி இருக்கிறார்களா? அந்த அதிகாரங்களை வைத்து, தி.மு.க. ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறது. மேற் கொண்டும் அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் நல்ல முறையிலே ஆட்சி செய்வார்களா? ஆகையினாலேதான் நாங்கள் அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், இங்கே தி.மு. கழகத்தின் நோக்கத்தைச் சந்தேகிக்கின்றவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இது ஒரு வாதம்.

அடுத்த வாதம்.—

The present constitution, the practice and conventions arising out of it, have all rendered the States ineffective and impotent, reducing them into glorified super-municipalities and as such, the constitution must undergo drastic changes to make the States autonomous and the Centre strong to safeguard the unity and integrity of the country.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரை குழுவின பரிந்துரைகள்
கீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம்.ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

அடுத்து, 4-வது எண்ணம் உடையவர்கள் கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற சமஷ்டி முறை, இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த அரசியல் சட்டம் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்ததாகச் சொல்லி, அரசியல் சட்டத்திலே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களைக் கூட, செயல்முறைகளிலே, அந்த அதிகாரங்களைக் கூடப் பறிக்கின்ற வகையிலே மத்திய ஆட்சியாளர் நடக்கிறார்கள். இன்றைக்கிருக்கிற இந்த அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு எந்த மாநிலமும் செம்மையாகச் செயல்படவில்லை.

நம்முடைய திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், மாநிலங்களெல்லாம் மலடுகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த ஒரு காரியத்தையும் தன்னிச்சையாக மாநிலங்களின் தேவைகளுக்கேற்ப அவ்வப்பொழுது, உரிய நேரத்தில், உரிய அதிகாரங்களைக் கொடுத்து இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற, பொருளாதாரச் சிக்கல்களை உடனுக்குடன் அகற்றுவதற்கும், ஏற்ற வகையில் அதிகாரங்கள் இல்லாத அளவு இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கங்கள் மலடுகளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால், உண்மையான சமஷ்டி முறையை யொட்டி மாநிலங்கள் உறுதியான முறையிலே, உண்மையிலே அதிகாரங்களைப் பெற்றிட வேண்டும். அந்த அதிகாரங்களை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றக் கூடிய வாய்ப்புகளைப் பெற்றவர்களாகவும் இருந்திட வேண்டும். அதற்கு அரசியல் சட்டத்தை நாம் மாற்றிட வேண்டும்.

அதே சமயத்தில், அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி, மாநிலங்களுக்குச் சுயாட்சிக் கோரிக்கையை வைக்கின்ற அதே நேரத்தில், இந்திய நாடு நமது நாடு, இந்த நாட்டினுடைய ஒற்றுமை காக்கப்பட வேண்டும், இந்த நாட்டினுடைய சக்தி காக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே மத்திய அரசும் நாட்டினுடைய ஒற்றுமையைக் காப்பதற்குச் சக்தியுள்ள அரசாக இருக்க இந்தத் திருத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற வாதத்தை நான்காவது வாதமாக இங்கே உறுப்பினர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுகிறேன். அந்த என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் நான்காவது வாதத்தை முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

என் இதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று கூடக் கேட்கப்பட்டது. பிரிவினை வாதத்தை இங்கே ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லப்பட்டு, தமிழரசுக் கட்சி ஏற்றுக் கொள்ளலாம், அல்லது முஸ்லீம் லீக் கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளலாம், ஏனென்றால், அவர்கள் பிரிவினைவாதிகள் என்று இங்கே பேசினார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆனால், நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினையை விட்டு விட்டது என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய காலத்திலே அல்ல, இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுடைய மூல நாயகனாக, தமிழன் தமிழன்

மூர்தில் சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 485
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

என்ற பெருமையினை உணர வேண்டும் என்று அந்தக் காலத்திலேயே எடுத்துணர்த்திய மறைந்த பெரியவர் அந்தப் பிரிவினையை விட்டு விட்டோம், விட்டுவிட்டோம் என்று உலகுக்கு உணர்த்தினார்கள்.

ஆனால், சிலருக்கு உணர்வு இல்லை—உணரவே இல்லை. அதுதான் நமக்கிருக்கிற வேதனை. அவர்கள் நன்றாக உணர்த்தினார்கள்—நாம் பிரிவினையை விட்டுவிட்டோம் என்று.

அந்தப் பிரிவினையை விட்டுவிட்ட பிறகு, நான் சில உண்மைகளை இந்த அவையின் முன் வைக்கிறேன். இங்கே பலதரப்பட்ட உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய பெரியார் என். வி. நடராசன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சுய மரியாதைக் கட்சிக்கும், முஸ்லீம் லீக்கிற்கும் இருந்த அந்தப் பாரம்பரியமான, சிறப்பான தொடர்பைப் பற்றி அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

1938-வது வருஷம் இந்தியை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்து சிறைக்குச் சென்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு வாதாடிய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்கள் நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்குமுரிய காயிதே மில்லத் இஸ்மாயிலும் மற்றவர்களும் ஆவார்கள், இங்கே சட்டசபையிலே அன்றைக்கு வாதாடியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்றைக்குச் சட்ட சபையிலே இல்லை.

ஆனால், அன்றைக்கு அரசியலிலே ஆதிக்கம் இருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அரசியலிலே என்னதான் நாம் வலுவுள்ளவர்களாக இருந்தாலும், பாராளுமன்றத்திலே, சட்டமன்றத்திலே நுழையாவிட்டால், சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாது என்று எண்ணி, 1957-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலிலே பங்கு கொண்டது. அன்றைக்கு அவர்கள் தங்கள் கொள்கையாகத் திராவிட நாட்டுக் கொள்கையை வைத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை வைத்து அவர்கள் அன்றைக்கு தேர்தலிலே நின்றார்கள். அந்த நேரத்தில், எங்களது மரியாதைக் குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களை அணுகி, வானியம்பாடி தொகுதிலே போட்டியிட்ட தி.மு.க. வேட்பாளருக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டேன். நான், அப்பொழுது பி.யூ.சி. படித்துக் கொண்டிருந்தேன், சின்னவன். இருந்தாலும் கேட்டேன். காங்கிரஸ்காரர் போட்டியிடுகிறார். அவர் வால்போஸ்டர் ஒட்டுகிறார். அரசாங்கத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அபேட்சகர், அரசாங்கத்திற்கும் கட்சிக்கும் அப்பொழுது வித்தியாசமே கிடையாது. அரசாங்கத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அபேட்சகர், அதாவது வேட்பாளர். அந்தக் காலத்தில் அபேட்சகர், என்று சொல்லுவார்கள். அந்தக் காலத்தில் அந்த மொழிதான்.

486 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

(பி. ப. 12-30)

ஆகவே நாம் அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது முஸ்லீம் லீக்கினுடைய தலைவர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், தி.மு.க.வுக்கும் நமக்கும் உணர்ச்சிபூர்வமாகத் தொடர்பு இருக்கிறது, ஆனால் நாம் ஆதரிக்க முடியாத காரணம் அவர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை கேட்கிறார்கள், ஆகவே முறையாக ஆதரவு தர முடியாது என்று திட்டவாட்டமாக திரு. காமியே மில்லத் அவர்கள் 1957-லே என்னிடத்திலே சொன்னார்கள், எல்லோரிடத்திலேயும் சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு மாற்றுத் திட்டம் வேறு சொல்லி வாணியம்பாடித் தொகுதியிலேயும், இசைமரசு நாகூர் ஹனிபா அவர்களுக்கு நாகப் பட்டினத்திலும் 1957-லிலே ஆதரவு தந்தது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் முஸ்லீம் லீக் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்த்தது, எதிர்த்ததின் காரணம்—நம்முடைய திரு. என். வி. என். அவர்களுக்கும் நமக்கும் உணர்ச்சி பூர்வமான தொடர்பு இருந்தாலும், கலைஞர் அவர்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தின் மீது அன்பு இருந்தாலும், நாவலர் அவர்களுக்குச் இந்தச் சமுதாயத்தின்மீது அன்பு இருந்தாலும்—அவர்கள் பிரிவினை கோருகிறார்கள், அதனால் ஆதரவு கொடுக்க முடியவில்லை என்பதுதான்.

திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்துச் பேசினார்கள். நமக்குள்ளே உணர்ச்சிப் பூர்வமான தொடர்பு இருக்கிறது, அது தொடருவதற்கு நீங்கள் பிரிவினையை விட்டு விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதனுடைய விளைவு என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்.

பிரிவினையை விட்டுவிட்டோம் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு முஸ்லீம் லீக்கிற்கும், தி.மு.க.வுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. 1967-லே அது எந்த வகையிலே ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த வகையிலே ஏற்பட்டது, அதன் பிறகுதான் அந்தத் தேர்தலிலே தி.மு.க. வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்தது, முஸ்லீம் லீக் நான்கு இடங்களிலே போட்டியிட்டு மூன்று இடங்களிலே வெற்றி பெற்று முதன்முறையாக இந்த அவையிலே காலடி எடுத்து வைத்தது. முஸ்லீம் லீக்கினர் பிரிவினையை எழுப்புகிறார்கள் என்று சொல்வது இந்த அவையிலே ஒரு சிறுபான்மையோருக்கு எதிராக அப்படிப் பேசுவது தலைவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ஏற்றதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு முஸ்லீம் லீக்தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல என்பதை நமக்கு எல்லாம் பல தலைவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் தமிழிலேயும் இருக்கின்றன, ஆங்கிலத்திலேயும் இருக்கின்றன, உருது மொழியிலேயும் இருக்கின்றன.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவினர் பரிந்துரைகள் 487
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ.லத்தீப்]

அது மட்டுமல்ல; வட புலத்திலே இருக்கின்ற சில வல்லுநர்கள் சில உண்மைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் ஏற்படுவதற்கு காரணம்—அப்படிக்கோரிக்கை இருந்ததுதான்; என்னவென்றால் முஸ்லீமீஸ் அப்டானமஸ் ஸ்டேட்ஸ் என்ற வகையிலே கோரிக்கையை எழுப்பினார்கள். ஆனால் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, வல்லபாய் பட்டேல், ராஜேந்திர பிரசாத், பந்த் போன்றவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால்—பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களோடு சம அந்தஸ்து உடைய வராக முகமது அலி ஜின்னா அவர்கள் இருந்தார்கள். லியாகத் அலி இருந்தார்கள்—அவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஒட்டு மொத்தமாகச் சுதந்திரம் பெற்று ஆட்சியை அமைத்தால் நம்முடைய செல்வாக்கு போய்விடும். நமக்கு செல்வாக்கு இருக்காது, ஜின்னாவுடைய செல்வாக்கும் என்னுடைய செல்வாக்கும் ஒன்றாக இருக்கும், என்று கருதி அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள்—காந்தியடிகள் பிரிவினைக்குத் தயக்கம் காட்டிய நேரத்திலே—திட்டமிட்டு அதை உருவாக்கினார்கள்.

பண்டித நேரு போன்றவர்களும், பட்டேல் போன்றவர்களும் ராஜேந்திர பிரசாத் போன்றவர்களும் பந்த் போன்றவர்களும் அதை ஏற்படுத்தினார்கள் என்ற உண்மையை நான் சொல்லவில்லை, புத்தகங்களிலே காரணங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள், யாரும் படித்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் ஒரு புதுச் சரித்திரத்தைச் சொல்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் வட நாட்டிலே அப்போது நடந்த கொலைகள், பயங்கரக் கலவரங்கள்தான் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இவர்கள் ஒரு சிறிய காரணம் ஒரு புதுக் காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள் அது பொருத்தமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : கொலைகளையும், கலவரங்களையும், எண்ணுகின்ற பழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. மறப்போம் மன்னிப்போம் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம், நாங்கள் அதை யெல்லாம் தேடிச் செல்வதில்லை. ஆனால் மீண்டும், மீண்டும் முஸ்லீம் லீக்கைப்பற்றி அப்படிப் பேசக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, அது உண்மையல்ல..

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்குக் காரணம் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்தான் என்று சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் பிரிவினையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்து பாகிஸ்தான் தலைமையைத் தங்கள் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டார்கள். அதுதான் சரித்திரம், ஆகவே, சரித்திரத்தைத் திருத்த முடியாது, பிரிவினையைக் கொண்டு வந்தவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்தான், அதற்கு அடிபணிந்தவர்கள் முஸ்லீம் லீக், ஜின்னா போன்றவர்கள், வெள்ளிக் தோட்டாவைக் கொடுங்கள், வேறு ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று பணத்தை மட்டும் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அதுதான் சரித்திரம், அதை மாற்ற நினைத்தால் மக்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள்,

488 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்சூர் குடிவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சரித்திரத்தை மாற்றவில்லை. சரித்திரம் என்பது காலத்தின் படைப்பு. அதை யாரும் மாற்றவோ மறைக்கவோ முடியாது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, the subject-matter of discussion in the House is quite different. If we allow talks about partition, it will lead us somewhere. Let us confine ourselves to the relevant subject before us.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் உள்ளே நடந்த சில உண்மைகளை அன்றைக்குப் பெரியவர்கள் எழுதிய கருத்துக்களைச் சொன்னேன். அந்தக் கருத்துக்களைப் படித்துப் பார்க்கலாம். அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தைப் படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆசாத் எழுதிய புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள். சில எண்ணங்களைச் சில பெரியவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு தெளிவாக இருக்கின்ற கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வது அவரவருடைய மனோநிலையைப் பொறுத்தது ஆகும். நான் இன்றைக்கு கூடச் சொல்கிறேன், அவர்கள் அப்படி நடந்துகொண்டதுதான் இந்திய நாட்டிலே எங்களுக்குப் பெருத்த பாதகத்தை இன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பிரிந்து போனவர்கள் எல்லாம் இங்கேயே இருந்திருந்தால் எங்கள் எண்ணிக்கை கணிசமாக இருந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் இருந்திருக்காது இன்றைய தினம்.

இங்கே பேசிய மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்கள் அம்பேத்கார் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசியல் நிர்ணய சபையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே அரசியல் சட்டம்தான் புனிதமானதே தவிர Personal laws அல்ல, தனிப்பட்டவர்களுடைய சட்டம் முக்கியமானதல்ல, முஸ்லீம்கள், அரசியல் சட்டத்தைத்தான் புனிதமாகக் கருத வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த நாட்டைவிட்டு ஓட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று பொறுப்பு மிகுந்த தலைவர் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று நான் நேற்றிலிருந்து தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், 15 வாலயங்களிலேயும், ஒரு வார்த்தையாவது அப்படியிருக்கிறதா என்று....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்த பொறுப்புமிக்க தலைவர்? பொறுப்புமிகந்த தலைவர் என்று சொன்னால் பேரவைத் தலைவராகிய தங்களைத்தான் குறிக்கும். ஆகவே யார் பொறுப்புமிகந்த தலைவர் என்று சொன்னால் அது குறிப்பிலே தெளிவாக வரும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பெயரைச் சொன்னால்கூட சில பேர்களுக்குக் கோபம் வரும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள், நான் அது இருக்கிறதா என்று சிரமப்பட்டுத் தேடிப் பார்த்தேன். காயிதே மில்லத் அப்போது பேசியிருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டி ரைட்ஸ்பற்றி விவாதம் நடந்திருக்கிறது

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். எ. லத்தீப்]

சில திருத்தங்களைப்பற்றி அப்போது காயிதே மில்லத் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் பேசியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் **Muslim laws are not immune**, என்ற ஒரே வார்த்தையை, ஒரே சென்டன்ஸில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். இவைகள் மாற்றப்படக் கூடாது என்பதல்ல என்ற வார்த்தையை நம் அம்பேத்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட பெருமகனரைப் பற்றி இந்த அவையில் பேசும்போது அவர்கள் இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற முஸ்லீம்களை வெளியேறுங்கள் என்று சொன்னார்கள் என்று சொல்லுவது ஒரு நல்ல வாதமாகாது. அதை நாம் தவிர்த்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சட்டத்தை நாம் மதிக்க வேண்டும். அதைப் புனிதமாகக் கருத வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் பெருமிதத்தோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமெனக் கூறலாம். அதுவரையில் அரசியல் சட்டம் அமூலில் இருக்க வேண்டும். அதைப் பாதுகாக்க, அதன்படி நடந்து கொள்வதற்கு கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் மிகுந்த பணிவுடன் நம் மதிப்பிற்குரிய கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். அதே அரசியல் சட்டத்தில்தான் விதிகள் 25-லிருந்து 30 வரையில் மைனாரிட்டி சமூகங்களுக்குச் சில சலுகைகளும், அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய உரிமைகளும் அந்த அரசியல் சட்டம், வரையறுத்துச் சொல்லுகிறது. நாங்கள் கேட்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. அந்த பர்சனல் லா-வை நீங்கள் தூக்கி எறிந்து, நீங்கள் இல்லாது ஒழியுங்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அதே பர்சனல் லா காக்கப்பட வேண்டும், அதை காக்க வேண்டிய உரிமை அரசுக்கு உண்டு, மக்களுக்கு உண்டு, அது கொடுக்க வேண்டிய உரிமை என்று அரசியல் சட்ட விதிகள் அங்கே தெளிவாகச் சொல்லுகின்றது. அந்த அரசியல் சட்டத்தை, அதை எழுதிய கர்த்தாவான நம் அம்பேத்கார் அவர்கள் அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுவது ஒரு நல்ல முறையாக இருக்காது என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நான் அவருக்குத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். முஸ்லீம் பர்சனல் லாவை மாற்ற வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள், மாற்றிவிடுங்கள், மாற்றிவிட்டால் முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியாது என்பது எங்களுடைய நிலை, ஏனென்றால் நாங்கள் முஸ்லீம்களாக இருக்கிறது எங்களுடைய ஷேரியத் சட்டப் படி நடந்தால்தான் முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியும். முஸ்லீம் என்று சொல்லி விட்டு, அத்துல் லத்தீப் தொப்பி போட்டுக் கொண்டாலும் முஸ்லீம் என்று சொல்லுவதில்லை. எங்களுக்குச் சில விதிகள் நம் முடைய பெருமானார் சல் அல்லாஹ் அலைவச் சல்லம் நபி நாயகம் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி நடந்தால்தான் நாம் முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ஆட்டோ மேட்டிகலி வி லீஸ் டு பி முஸ்லீம்ஸ் முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியாது.

490 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஞர் குழுவினர் புரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

திரு முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, நியாயத்தை எதிர்பார்க்கின்றேன். எங்களுடைய உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது 30 நிமிடத்தில் முடித்து விடச் சொன்னார்கள். இவர் 45 நிமிடமாகப் பேசுகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சரியாக 12-15-க்குத் தான் ஆரம்பித்தார்.

திரு முனு ஆதி : எங்கள் உறுப்பினரை 20 நிமிடத்தில் நிறுத்தி விட உங்கள். எவ்வளவு நேரம் என்பதை ஒதுக்கி அதற்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 20 நிமிடம் யார் பேசினது? 10-35-க்கு ஆரம்பித்து 11-30 வரை பேசியிருக்கிறார். அவர் என்னிடத்தில் கேட்டது $\frac{1}{2}$ மணி நேரம். குறுக்கீடெல்லாம் சேர்ந்து அவ்வளவு ஆகியிருக்கிறது. இவர் 12-15-க்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார். 45 நிமிடம் ஆகவில்லை. அவர் கேட்டது மொத்தம் 45 நிமிடம். அவ்வளவு தான்.

திரு பெ. சீனிவாசன் : திரு கே.டி.கே. தங்கமணி மன்றத்தில் இல்லை. நேற்று சொன்னது அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னதைச் சொன்னாரே தவிர, இந்திய முஸ்லிம்களுக்கு பர்சனல் லா இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொன்னார் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு பெ. சீனிவாசன் : அந்தத் தொனியில் பேசுகிறார். ஒரு டெலிகேட் மேட்டர். அப்படிப் பேசக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்று பேசும்போது கே.டி.கே. அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : கே. டி. கே. க்கு பதில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஏன் வக்காலத்து வாங்கிப் பேச வேண்டும்? ஆகையினால் நான் இன்றைக்குத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மத்திய-மாநில உறவைப் பற்றி இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லுகிறோம். மாநிலங்களுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற அதே நேரத்தில் பர்சனல் லா பொறுத்து அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் நாங்கள் தமிழ் நாட்டோடு கட்டுண்டவர்கள் அல்ல, எங்களுடைய சமுதாயம் இந்திய நாடு, இந்த பூபாகம் பூராவும் இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்த நோக்கத்தோடு நாங்கள் பேசுகிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். எ. லத்தீப்]

பிரிவினை என்ற அளவுக்கு யாராவது நினைத்து வாதிடுவார்களானால் அதை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் முதலாக முஸ்லீம் லீகும், முஸ்லீம்களாகவுயிருப்பார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி, ஏற்கனவே லிஸ்ட் 1-ல் இந்தெந்த அதிகாரங்கள் குறிப்பாக மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், கண்கரெண்டு லிஸ்ட் அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், நம் பர்சனல் லா-வை பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசிடம்தான் இருக்க வேண்டும், மாநிலங்களுக்குத் தரக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பர்சனல் லா-வைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் அந்த பர்சனல் லா-வை விட்டு விட்டு முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியாது. அப்படி நீங்கள் மாற்றுவீர்களானால் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற 10 கோடி முஸ்லீம்களுடைய பிணங்களின் மீது அந்தச் சட்டத்தின் புத்தகம் வைக்கப்படுமே தவிர அவர்கள் உயிரோடு இருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் முஸ்லீம்களாக இருக்க முடியாது என்ற நிலையில் தான் நான் இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றேன்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கேரளாவில் நீதிபதியாக இருக்கின்ற ஒரு முஸ்லீம் ஜட்ஜ் அவர்கள் இந்த ஷேரியத் லாவை மாற்ற வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறி, இது தங்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கருத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா? அதே மாதிரி அரசியல் சட்ட அமைப்பில் ஒரு யூனிபாரம் சிவில் கோடு வேண்டும். அந்த மாதிரி பர்சனல் லா வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா என்ற விளக்கத்தை அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன்.

திரு திருப்பூர் ஏ.எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, கேரளத்தில் ஒரு ஜட்ஜ் முஸ்லீம்களுடைய சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற சொன்னார் என்பதற்காக முஸ்லீம்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. முஸ்லீம்களுடைய நடைமுறைச் சட்டம் மற்றவர்களுக்குப் பாதகமில்லாது பயன்பட்டு வருகின்ற சட்டம். இதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் மற்ற சமூகத்திற்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கு என்ன பாதகம் அது விளைவிக்கிறது என்று அவர்கள் ருஜுப்படுத்துவார்களானால், அதைப் பற்றி நாங்கள் யோசிக்க தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை, உங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் சில வாதங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பாலிகமி போன்றவைகள் இருக்கக் கூடாது என்றவாதங்கள் அடிக்கடி தீர்மான ரூபமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாற்றம் தேவை. மறுமலர்ச்சி தேவை என்ற கருத்த முஸ்லீம் பெருங்குடி மக்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அந்த வாதத்தை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா என்று மட்டும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

492 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 18]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : முஸ்லீம்கள் சிலர் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்தச் சமூகம் இதைச் செய்யுங்கள் என்று அவர்கள் வேண்டுவார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் விரும்பிச் செய்வது இருக்கிறதே அது சொந்த இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. முஸ்லீம்களுக்கு பர்தா சிஸ்டம் வைத்திருக்கிறோம். அதை அனுஷ்டிக்காத பெண்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நீங்கள் நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டாம் என்பது எங்கள் வாதம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்த வாதத்தை இத்தோடு விட்டுவிட்டேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நம் அரசியல் சட்டத்தின் தன்மையைப் பார்க்கும் போது தலைவர் அவர்களே நான் உண்மையில் நொந்து சொல்லுகிறேன். நாம் கேட்பது யாருக்கு? இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் சுயாட்சி கேட்கிறோமா? இந்தியாவில் இருக்கிற அத்துனை மாநிலங்களுக்கும் மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று அந்தத் தீர்மானம் வழி செய்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருக்கலாம். அவர்கள் 2 ஆண்டுகளுக்குள் 1976-லே அவர்கள் மக்களை சந்திக்க யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை, மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை அந்த மக்கள் மத்தியில் வைக்கத்தான் போகிறார்கள். அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதை 1976-இல் நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆகையினால் அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்ற ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்மானிக்கும் காலம் வெகு சமீபத்தில் இருக்கும்போது, இன்றைக்குப் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வரலாம். அவர்களுக்குக் கூட மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று அன்றைக்கு அவசியம் ஏற்படலாம். ஆகையினால் இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு கட்டாயம் இல்லை. மற்றவர்களுக்கும் இல்லை. தமிழ் மாநிலத்திற்கும் வேண்டும், மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்கும் வேண்டும். இது இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை மாநிலங்களுக்கும் வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கேட்கிறோமே தவிர வேறு வகையில் இல்லை. இதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் ஓரளவுக்குக் கொஞ்சம் ஒரு பர்செண்டேஜ் தெரிந்தவன் என்ற காரணத்தினால் நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த அரசியல் சட்டத்தின் விதிமுறைகள் மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் தீங்கு இழைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் பாருங்கள். ஆர்டிகிள் 298 மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குள்ளே புகுந்து மாநிலத்திலிருக்கின்ற எந்த பூபாகத்தையும், எந்த ஒரு சொத்தையும் கூட அவர்கள் பறிமுதல் செய்வதற்கும், அவர்கள் கையகப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் மாநிலஆட்சியின் ஒரு அனுமதியில்லாமல்;

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 493
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதைக் கையகப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் ஒரு உரிமையை இந்த விதிமுறையினால் மத்திய அரசு பெறுகிறது. இது எந்த ஜனநாயகத்திலேயும், எந்த அரசியல் சட்டத்திலேயும் இல்லாத ஒரு புதுமையாக இருக்கிறது. இதை நாம் சமஷ்டி முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது கூட இந்த கோட்டை மத்திய அரசு நிர்வாகத்தில்தான் இருக்கிறது. இந்தக் கோட்டையைக் கையகப்படுத்துகிறோம், நீங்கள் வெளியேருங்கள் என்று திடீரென்று சொன்னால்கூட நமக்கு வேறு வழியில்லை. இது நல்ல முறை இல்லை என்பதற்காக உதாரணமாக இதைச் சொன்னேன்.

அதைப்போல அரசியல் சட்ட விதிகள் 256, 257 எடுத்துக் கொண்டால், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தங்களது விரிவுரையிலே சொன்னார்கள். இராஜமன்னார் குழுவிலேயும் சொல்லியிருக்கிறது.

'Directions by the Central Government to the State Government'

டைரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கிறார்களாம். இந்த நாட்டில் அரசியலமைப்பிலே

All are creations of the Constitution, whether it is the Central Government or the State Government. Whatever may the public offices, they are all creations of the Constitution and the rights conferred upon a citizen or a group of individuals emanate from one source, the perennial source of rights and privileges and that is the Constitution of India. The Constitution has rightly delimited the spheres of activities of every individual and of every group of individuals in this country

என்ற அளவிற்கு இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கிறது. பொதுவான மூலத்திலிருந்து நாம் அதிகாரங்களைப் பெறுகிறோம். அந்த மூலம்தான் மத்திய சர்க்காருக்குச் சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. மாநில சர்க்கார்களுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரின் தயவில் நாம் அதிகாரம் பெற்றோம் என்று சொல்வதற்கு வழி யில்லை. மூலமாக உள்ள சொத்திலேயிருந்து நாம் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். நமக்கிருக்கின்ற சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற பொழுது டைரக்ஷன் கொடுக்கும் முறை சமஷ்டி முறைக்கும், நீதி முறைக்கும் எல்லா வகையிலேயும் பாதகம் ஏற்படுத்தும். இதை நாம் வைத்துக் கொண்டு இந்த நாட்டிலே ஆட்சியை நடத்த முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக நான் சொல்லுகிறேன், எந்த மாநில ஆட்சியும் "குளோரிஃ பைட் முனிசிபாலிட்டியாகத்தான்" இருக்க முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் டைரக்ஷன்ஸ் அனுப்பலாம். அவை ஸ்டாச்சபரி பாடி. அதற்கு அனுப்பலாம்.

This is a creation of the Constitution. The State Government and the State Legislature are the creations of the Constitution and the State Governments are only responsible to the State Legislature and not to anybody else.

494 மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜ்யமன்றர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

என்று ஆர்டிகிள் 164-லே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் இவர்கள், இங்கேயுள்ள அமைச்சர்கள், இந்தச் சட்ட சபைக்கு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரையாண்மை பெற்றவர்கள் முழுமையும் இந்த அவைக்குப் பதில் கொடுக்க இருக்கின்றவர்களை எங்களுக்கும் நீங்கள் ஜவாப்தாரிகள் என்று சொன்னால், அது சமஷ்டி முறைக்குப் பாதகமானது என்பதைச் தெளிவாகத் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சில கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். ஆர்டிகிள் 356 என்று எமர்ஜென்சி நேரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சில கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். எமர்ஜென்சி எது, எமர்ஜென்சி எது இல்லை என்று தீர்மானிக்கின்ற முழுப் பொறுப்பு யாரிடத்தில் இருக்கிறது?

Who imposes the Presidential rule or the Central Government rule under Article 356? Who has to decide whether a real emergency prevails in the country or not?

யார் முடிவு செய்வது? மத்திய சர்க்கார்தானே. இப்பொழுது இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் நடந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கேயோ ஓர் இடத்தில் 21 நாட்களிலே முடிந்து விட்ட ஒரு கதையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

'How can the President impose such a rule under Article 356 of the Constitution? This is against the Federal set-up. Democracy has been killed. Democracy has been murdered.'

என்றெல்லாம் கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் பொழுது எனக்குக்கூட மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இவ்வளவு தூரம் இதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களே என்று நினைத்தேன். சொல்லப்படும் கருத்துக்களிலே வாதம் சரியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் செய்கின்ற முறைகளைக் கண்டிக்கிறார்களே என்று நினைத்துப் பார்த்தேன்.

Full power to decide as to what emergency has existed in any particular State and whether the constitutional machinery has broken down in a particular State is vested in the Central Government and there is no guarantee that they will not act arbitrarily.

அதைப்பற்றி அரசியல் சட்டத்திலே எந்த நிர்ணயமும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே there is only an emergency provision in Article 356.

என்று சொல்லப்படுவதை நாம் வரையறுத்து, முறைகளை வரையறை செய்ய வேண்டும். அதை அமல் செய்வதற்கு முன்னால் சில சட்ட விதிகளை மத்தியிலே இருப்பவர்கள் நிர்ணயித்த முறைகளை மாற்ற வேண்டும், அதற்காக அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்கிறோமே தவிர வேறு காரணம் இல்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) 12-15 மணிக்கு ஆரம்பித்து, இடையிலே குறுக்கீடுகள் வந்துவிட்டன. இன்னும் 10 நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

495

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஹேமில்டன் என்ற அறிஞர் சொல்கிறார்: இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், ஸ்டேட்ஸ் என்று சொல்லப்படும் தனிப்பட்ட மாநிலங்கள் சில உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், ஏற்கெனவே ஒட்டாட்சி முறையிலிருந்து தனியாகப் பிரிந்து சமஷ்டியாக இருக்கிறார்கள். தனித்தனியாக இருந்தவர்கள்

‘ Association of States to form a new one ’.

நாமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டு சேர்ந்திருப்பவர்களே தவிர கட்டாயப் படுத்தி, பலவீனப்படுத்தி, நாங்கள் அடிக்கிறோம், நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டிருங்கள், நீங்கள் பட்டினிதான் கிடந்து இங்கே இருக்க வேண்டும் என்று எந்த சமஷ்டியும் நடைபெறுவதில்லை என்று ஹேமில்டன் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

For example so far as the American democracy is concerned, a Confederation of 13 States was formed in the year 1777 and all the Independent States came together to form one country.

நம்முடைய டைசி என்ற அரசியல் நிபுணர் சொல்கிறார்.

‘ It is a political contrivance to reconcile national unity with the maintenance of the State's rights . . . ’

தேசத்தின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதற்காக நாம் முடிவு செய்தால் மாநிலங்களுக்குள்ள அதிகாரங்களை, முழுவதும் உண்மையாக சுயாட்சி கொடுத்தால்தான் யூனிட்டி என்பது இருக்க முடியுமே தவிர, இல்லாவிட்டால் நீண்ட தத்துவமாக இருக்காது என்பதை சமஷ்டி முறையை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று டைசி போன்ற அரசியல் வல்லுனர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சில காரணங்களையும் சொல்கிறார். சமஷ்டி முறை எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால்

There must be a desire for union. There must be a desire among the units to resolve themselves into a single entity and that means Federation.

அந்த டிசையர், எண்ணம் இருக்க வேண்டும். அந்த எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டுத் தான் இந்தியப் பெருமக்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு உப்பட்டிருந்த மாநிலங்கள் மட்டுமல்லாமல் சமஸ்தானங்களும் ஒன்று சேர்ந்து வந்தார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இம்மாதிரிதான் டிசைரிங் அடிப்படையில்,

Thirteen American States formed a Federation in 1777. Also six Colonies in Australia formed a single Federation. There was a strong desire among the people of the six colonies in Australia to form a Federation and as a result of that strong desire, the six colonies were merged into a single Federation in the year 1900.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

1900 என்ற அந்த ஆண்டிலே அவர்கள் மெர்ஜ் செய்யப்பட்டார்கள்.

இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே பார்த்தால் நாம் பிரிக்கப்படுவேோம். நம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா வசதிகளையும் மற்றவர்கள் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸை எடுத்துச் செல்கிறார்கள், எக்ஸைஸ் டூட்டியை எடுத்துச் செல்கிறார்கள், இரயில்வே இன்கம்மென்டு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். போர்ட்டிலே உள்ள எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். சர்க்கார் அலுவலகத்தில் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்று பார்த்தால் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை நீடித்தால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் தமிழ் நாட்டிற்காகக் கேட்டால், ஆந்திராவில் ஆந்திர மக்களுக்குக் காக்க கேட்கிறார்கள், காஷ்மீரத்தில் அவர்களுக்காகக் கேட்கிறார்கள், உத்தரப் பிரதேசத்தில் உத்தரப் பிரதேச மக்களுக்காகக் கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய உணர்வுகளைச் சொல்வது தவறு அல்ல. அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கின்ற அளவில் மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய கைக்குள்ளே எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், மக்களிடத்திலே வெறுப்பு ஏற்படும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், பூகோள ரீதியாக ஒட்டிய பகுதியாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் சமஷ்டி முறை இருக்க முடியும்.

தமிழ்நாட்டில் பிரிவினை கேட்கிறார்கள், பிரிவினை கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எப்படிப் பிரிவினை கேட்க முடியும்? தமிழ் நாடு இந்தியாவின் ஒரு கோடியில் இருக்கிறது. நதியை எடுத்துக் கொண்டால் காவேரி நதி கர்நாடகத்தில் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பெறாமல் இங்கே வாழ முடியாது. மின்சாரத்திற்கும் மற்றவர்களை எதிர்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அரிசியை நம்மிடத்திலேயிருந்து மற்றவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நம்மைச் சுற்றிக் கடல் இருக்கிறது. தனியாகப் போய்விடுவோம் என்றால் எப்படிப் போவது? அது என்ன வாதம் என்று தெரியவில்லை.

நம்முடைய மக்களுக்காக மத்திய சர்க்காரிலேயிருந்து சில உரிமைகளைக் கேட்டால் பிரிந்து போய்விடுகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று பேசுவது நல்ல முறை அல்ல. அப்படிச் சொல்வதால் நாம் மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குபவர்களாக இருக்க மாட்டோம். ஆகவே, இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்,

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் ஏமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1947 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்னொன்று முக்கியமானது 'the absence of marked inequalities' ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் காட்டப்படுகின்ற வித்தியாசங்கள்தான் ; இது சமஷ்டி முறை அல்ல, ஒரே நாடாக இருந்தாலும் அதைத் துண்டு துண்டாகச் செய்துவிடும் என்று அரசியல் வல்லுநர்கள் இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி ஜெர்மன் சாம்ராஜ்யத்திலே, 1861-ம் வருஷம் அங்கே இருந்த இளைப்புகள் எல்லாம் ஒன்றாக இருந்தன. ஆனால், பிரஷ்யா மாநிலம் மட்டும் எல்லா மாநிலங்களையும் சரண்டியது. எல்லா மாநிலங்களிலும் இருந்த மூலப் பொருள்களைத் தன்னகத்தே வைத்துக்கொண்டிருந்தது. பிரஷ்யா வைத்துதான் சட்டமாக இருந்தது. அதன் காரணமாக ஒன்றாக இருந்த ஜெர்மானிய சாம்ராஜ்யம் அழிபட்டது.

இப்பொழுது, எதை எடுத்தாலும் உத்தரப் பிரதேசம். தெற்கு தேய்கிறது, வடக்கு வாழ்கிறது என்று அன்று சொல்லப்பட்ட வாசகம் இன்று வரையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

The same conditions prevailed in the Southern States of United States of America.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதே 1861-லே அமெரிக்காவிலே, தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் புரட்சி செய்தன. இதேதான் அங்கும் நடந்தது. பெரிய யுத்தம் நடந்தது. காரணம் என்னவென்றால், தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டன. வட மாநிலங்களால், தென் மாநிலங்கள் சரண்டப்பட்டன. தென் மாநிலங்களுடைய வளர்ச்சி, திட்டமிட்டு தடுக்கப்பட்டது. இறுதியில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலே இருந்து தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, வட மாநிலங்களோடு பெரிய யுத்தம் நடத்திய காரணத்தினால், அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் அங்கே அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. தென் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. தென் மாநிலங்களுடைய புரட்சிக்குப் பிறகு அதிகாரங்கள் அதிகமாக தென் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. பிறகு, இன்று வரை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் மாநிலங்கள் சம வாய்ப்புகள் பெற்றிருக்கின்றன. கான்ஸ்டிடியூஷன் சுப்ரீமாக இருக்கிற காரணத்தினால், Neither the Central Government nor the State Governments are supreme. Only the Constitution is supreme' என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிலே இன்றைக்கு நிலைமை இல்லை, நம்முடைய நாட்டிலே. அந்த நிலைமைகளை நாம் உருவாக்கத்தான் வேண்டும். எதை எடுத்தாலும் திட்டங்களிலே இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டியதில்லை. ரூ. 10 கோடி பவுண்டேஷன் ஸ்டோன் ரூ. 60 கோடி பவுண்டேஷன் ஸ்டோன் ரூ. 15 கோடி பவுண்டேஷன் ஸ்டோன் என்று காரணமில்லாமல் உத்தரப் பிரதேசத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு உத்தரப் பிரதேச ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே செனட்டிலே அம்மாநிலத்திற்கு பிரதிநிதித்துவம்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அமெரிக்காவில், சின்ன நாடாக இருந்தாலும், பெரிய நாடாக இருந்தாலும், ஈக்குவல் ரெப்ரசன்டேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Neither the Central Government is dependent on the State Government nor is the State Government dependent on Central Government. They all receive their representation and so far as authority is concerned, they derive only from single source of the Constitution and whatever dispute arises between the Centre and State, there is Court to interpret the provisions of the Constitution and therefore these are essential features of Federal Constitution.

இங்கு, ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே ரெப்ரசன்டேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு ராஜ்ய சபையிலே எல்லா ஸ்டேட்களுக்கும் ஈக்குவல் ரெப்ரசன்டேஷன் கிடைக்கும் வகையிலே நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். வேண்டுமானால், ஹவுஸ் ஆப் ரெப்ரசன்டேடிவிலே ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே ரெப்ரசன்டேஷன் கொடுக்கலாம்.

இன்றைக்கு உத்தரப் பிரதேசத்திலே நடக்கிற நிகழ்ச்சிகள் நிச்சயமாக நம்முடைய உள்ளத்திலே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. மகாராஷ்டிராவிலே ஒரு திட்டத்தை, அரசுப் பணிகளில் 80 சதவிகிதம் மகாராஷ்டிரா மக்களுக்குத்தான் உத்தியோகம் தர வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால், இது சமஷ்டி முறை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நாம், தமிழ் நாட்டிலே அதைச் செய்யவில்லை. அவ்வளவு பெருந்தன்மையாக இருக்கிறோம். ஆனால், நம்மைப் பார்த்து, பிரிவினை வாதிகள் என்று சொல்வது எந்தவிதத்திலே நியாயமாக இருக்கும் என்பதை மிகவும் வேதனையாகவும் பணிவாகவும் சொல்லி, என்னுடைய மனதில் பட்டதை 'as a student of constitutional law I say and my bonafides cannot be questioned' என்ற அளவில் நிச்சயமாக நான் நம்பி வாதாடுகிறேன்.

இந்தத் திட்டம், இந்தத் தீர்மானம் இந்த நாட்டிற்கு, இந்திய பூபாகத்திற்கு விடிவெள்ளியாக வந்திருக்கிற தீர்மானம், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்மானம், எழ்மையை ஒழிப்பதற்கான தீர்மானம், எல்லாருக்கும் சம வாாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற இன்னல்களை ஒழிக்கக்கூடிய தீர்மானம், எழ்மையினை ஒழிக்கக்கூடிய தீர்மானம், மாநிலங்களுடைய உணர்வுகளைக் காக்க, நன்மையைக் காக்க வந்திருக்கிற தீர்மானம். அது சிறப்புமிக்க தீர்மானமாக இருக்கும், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கத் தீர்மானமாக இருக்கும், நம்முடைய இராஜமன்னாரி போன்ற மிகப் பெரிய தேசபக்தர்கள் கொடுத்த அறிக்கை

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், திராவிடமன்ற குழுவின் பரிந்துரைகள் 499
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

யினுடைய அடிப்படையிலே மாண்புமிகு கலைஞர் டாக்டர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். வரலாற்று நாயகனாக நீங்கள் போற்றப்படுவீர்கள். தேசத்திலே மாநில சுயாட்சி ஏற்பட்டுவிடும். அன்றைக்கு உங்களை நினைப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமெரிக்க ஹிஸ்டரிபைப்பற்றி திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமெரிக்க வரலாற்றிலே, வட மாநிலங்களுக்கும் தென் மாநிலங்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு அடிமை முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக. தென் மாநிலங்களிலே அப்பொழுது பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆதிக்கம் போய்விடுமோ என்று உள்நாட்டுப் போரே, தென் மாநிலங்களுக்கும் வட மாநிலங்களுக்கும் அதன் காரணமாகத் தகராறு வந்ததே தவிர, தயவு செய்து தவறான வரலாற்றைச் சட்டசபையிலே சொல்ல வேண்டாம்—சில பேர் படிக்காமல் இருக்கலாம்—இப்படித் தவறான தகவலைக் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவர்கள் விரும்பிப் படிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவரைவிட அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி 3 புத்தகம் வேண்டுமென்றால் தருகிறேன். அங்கே உற்பத்தி செய்கிற சிங்க் ஷீட்டை யெல்லாம், தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களெல்லாம் வடபுலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன என்பதை அவர்கள் வர்ணிக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவுதான் இது. அவர்கள் வரலாறு தெரியாமல் சொல்லவில்லை. நான் கூடக் கொஞ்சம் வரலாறு படித்திருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த அந்த நாளிலே எந்த அளவிற்கு நாம் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தோமோ, இந்திய ஒற்றுமையைக் காப்பதற்காக நமது நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய எல்லா மாநிலங்களும் பொருளாதார வளர்ச்சி பெறுவதற்காக வழிகாட்டக் கூடிய ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழியக்கூடிய அந்தப் பேறு, வரலாற்றிலே இடம் பெறக் கூடிய அந்தப் பாக்கியம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தாளைத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்திலே ஒவ்வொரு தொண்டனும் அந்த நாளிலே மகிழ்ந்தோம்.

500 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஆனால், நடைபெற்ற 3 நாள் விவாதங்களிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கக்கூடிய காரணங்களை அலசுவதற்குப் பதிலாக, ஒரு உண்மையான பெடரேஷனிலே மத்திய அரசுக்கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் மாநில சர்க்காருக்கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் கோடிட்டுக் காட்டியதை ஒட்டிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக, அதை முன்மொழிந்திருக்கக்கூடிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப்பற்றியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த காலத்திலே முன் வைத்திருந்த திராவிட நாட்டைக் காப்பதற்காக வைத்திருந்த தனித் திராவிட நாட்டுக் கொள்கையை பற்றியும் இங்கே நண்பர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள்.

அன்றைய தினம் எப்படி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சரித்திரத்தினுடைய போக்கை மாற்றி, இந்தியா பிரிவதற்குக் காரணமாக இருந்தாரோ, அதே தவறை இன்றையதினம் மத்திய சர்க்காரை ஆளுகின்ற கட்சியின் உறுப்பினர்கள் இந்தியாவினுடைய பிரதமருக்கு, அதே பாதையைக் காட்டிவிடுவார்கள் என்ற அச்சத்தினுடைய அடிப்படையிலே நாமெல்லாம் மிகவும் மனம் நெரந்த நிலையிலே இங்கேயிருக்கிறோம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு காலத்தில், தந்தை பெரியார் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்த நேரத்தில், திராவிட இனத்தின் நன்மைகளுக்காக, திராவிட மாநிலங்களைக் காப்பதற்காக, திராவிட நாடு கொள்கையை வைத்திருந்த துண்பதை நாங்கள் மறுக்கத் தயாராயில்லை.

ஆனால் இன்றைய தினம் நான் தெளிவாகக் கூறுகிறேன், இந்தியா-சீனா அல்லப் பிரச்சினைக்குப் பிறகு, இந்திய ஒற்றுமையைக் காப்பதற்காக அந்தக் கொள்கையை நாங்கள் கைவிட்டு விடுகிறோம். ஆனால் முன்பு 99 விளக்கங்களைக் கூறி, 100-வதாக, எனவே இந்தப் பிரச்சினை எல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், திராவிட நாடு வேண்டுமென்று முழங்கினோம். ஆனால், இன்று 100-வது விளக்கத்தை மட்டும் தான் விட்டிருக்கிறோமே தவிர, 99 காரணங்கள் நாட்டிலே இன்னும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன, என்று அண்ணு அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நாடு முன்னேறுவதற்கு 99 காரணங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்ட அண்ணு அவர்கள் திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்கின்ற கொள்கையை விட்டவுடனே இந்திய அரசியல் சட்டம், இந்திய அரசியல் உரிமை, ஒருமைத்தன்மை ஆகியவற்றுக்குள், தனிக் கலாசாரம், இனம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட நாடாக இருக்கப் பாடுபடுவதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று கூறினார்கள். அந்த அளவில், அதை ஜீவாதாரக் கொள்கையாக

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரர் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

501

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

ஏற்றுக்கொண்டு, பல நோக்கங்களிலே, இந்தத் திணிப்பை எப்படி எதிர்க்
கிறோமோ, அதேபோல் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எப்படிச் கூறு
கிறோமோ, அதற்கு மாநில சுயாட்சியை அடைந்தாகவேண்டுமென்று
இன்றைய தினம் கூறி வருகிறோம்.

அந்த நோக்கத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜீவாதார
லட்சியமாக வைத்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய
கடந்த காலத்தை வைத்து இங்கே ஐயப்படுகிறவர்களுக்கு நான் கூறிக்
கொள்வேன். நிச்சயமாக நாங்கள் பிரிவினை கோரவில்லை. ஆனால்
பிரிவினை கோராத நேரத்தில் உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதை ஏற்றுக்
கொள்ள முடியாது, நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்தியா
போன்ற நாட்டிலே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தால் துப்பாக்கி முனையில்
ஒருமைப்பாடு உண்டாக்கப்பட்ட நாட்டிலே, நிர்வாக வசதிக்காக பிரிட்டிஷ்
ஏகாதிபத்தியத்தால் ஒன்றுக்கப்பட்ட நாட்டிலே, இன்று இருக்கும் அரசிய
லமைப்புச் சட்டத்தால் அந்த மாநிலங்கள் நன்மை அடைய முடியாத
நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெடரல் செட் அப் இருந்தால் மாநிலங்கள் முன்னேற முடியாது
என்று நான் கூறவில்லை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள்
தன்னுடைய பேச்சில் ஆதாரங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார். மதிப்பிற்குரிய
மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் தன்னுடைய “இந்தியா
வின்ஸ் ப்ரீடம்” என்ற நூலில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

In a true federation, the federating units must have freedom
to decide the number and nature of subjects to be transferred to
the Central Government

என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றும் வகையில்தான் மத்திய சர்க்
காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்,
மாநில சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வைத்துக் கொள்ள
வேண்டும் என்ற அளவில் இன்றைய தினம் தீர்மானத்தைக் கொண்டு
வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு
திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகின்ற நேரத்தில் “பிரிவினை
கலந்திருக்கிறது; உள்நோக்கம் தவறு” என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறா
கள்.

ஒற்றுமையைக் காக்கவேண்டும், பேண வேண்டுமென்று இருக்கக்
கூடிய எங்களுக்கு அவ்வாறு கூறுவது மன வேதனையாக இருக்கிறது.
இந்திய ஒற்றுமைக்கு ஊறு விளைவிக்கும் நோக்கம் உடையவர்கள் நிச்சய
மாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இல்லை என்பதைத் தெளிவாகக்
கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 18

[திரு. மு. சுருளிளேஸ்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இந்தியா-பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு அரசியல் தொல்லைகள் காரணம் என்று சப்பைக் கட்டு போட்டது இன்று அவர் சார்ந்திருக்கக்கூடிய முகாம் காரணமாக, பிரதமரை ஆதரிக்கும் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக சொல்லப்பட்ட கருத்தாக இருக்கிறது. அவருக்காக நான் பரிதாபப் படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் அந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டதே தவிர, இந்தியா-பாகிஸ்தான் என்று ஆனதற்கு முஸ்லீம் லீக்கோ, ஜின்னாவோ காரணம் அல்ல. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவும், சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலும், காங்கிரஸ் கட்சியுந்தான் காரணம். “ஸ்ரான் சென்ட்ர” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி மாநில சுயாட்சி மறுக்கப்பட்ட காரணத்தால்தான் பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டது.

வரலாற்றைத் திருப்புகிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். வரலாற்றைத் திருப்புவது லத்தீப் அல்ல. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அந்த நிலையை ஏற்படுத்தியது பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவும் அந்தக் கட்சியினருந்தான் என்று தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

இந்திய முஸ்லீம் லீக் பாகிஸ்தான் கோரியவுடனே இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பிய தொழிற்கட்சியின் ஆட்சிப் பிரதமர் அட்லி அவர்கள் 1946-ம் ஆண்டு மார்ச் 23-ம் தேதி இந்த நாட்டிலே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும், பிரிவினை இல்லாமல் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து சம உரிமை பெறும் அடிப்படையில் பிரிட்டிஷ் காயினேட் மிஷனை அட்லி அவர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள்.

Sir Stafford Cripps, Secretary of State for India, Lord Pethic Lawrence, President, Board of Trade and Mr. A. V. Alexander, First Lord of the Admiralty.

இந்த மூவரும் கொண்ட குழுவை அனுப்பி 1946-ம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ம் தேதியில் இருந்து 12-ம் தேதி வரை சிம்லாவில் கூடி ஒரு தீர்மானத்தை உருவாக்கினார்கள். அதிலே மத்திய சர்க்காருக்கு, டிபென்ஸ், ஃபாரின் அஃபேர்ஸ், கம்யூனிகேஷன் இந்த மூன்று அதிகாரங்களை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மீதி அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று 1946-ம் ஆண்டு மே மாதம் முடிவு செய்யப்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

503

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை முஸ்லீம் லீக் ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஜவஹர் லால் நேரு அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதைப் பற்றி கூறுகின்ற நேரத்திலே

The acceptance of the Cabinet Mission Plan both by the Congress and the Muslim League is a glorious event in the history of freedom movement in India.

என்ற அளவில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் சர்தார் பட்டேல் மனத்திலும், ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் மனத்திலும் எங்கே தாங்கள் ஆட்சிக்கு வரும் நேரத்தில் பலவீனமான மத்திய சர்க்கார் ஏற்பட்டு விடுமோ, அதிகாரங்கள் குறைந்து விடுமோ என்று இன்று இருக்கும் தலைமை நினைப்பது போன்று அன்று நினைத்த காரணத்தால் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அரசியல் நாணயத்தைக் காக்கத் தவறி, சிம்லா மாநாட்டில் கையெழுத்திட்ட பிறகு 1946 சூலை 10-ம் தேதி பம்பாயில் நடைபெற்ற செய்தியாளர் கூட்டத்தில் முன்னுக்குப் பின் முரணாக, கையெழுத்திட்ட வாசகத்தை மீறிப் பேசியிருக்கிறார்.

The Congress would enter the Constituent Assembly completely unfettered and free to meet all situations as they arise. The Congress regarded itself free to change or modify the Cabinet Mission Plan.

என்று உடன்பாடு ஏற்பட்ட பிறகு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு மீறிய காரணத்தால்தான் வரலாற்றில் இவ்வளவு துக்ககரமான சம்பவங்கள் இந்தியா முழுவதும் ஏற்பட்டு விட்டன.

மாநில சுயாட்சி மறுக்கப்பட்டால் இந்தக் கொள்கை அழிந்து விடாது. அந்தக் கொள்கையைக் கூறும் இயக்கத்தை அழித்து விட முடியும் என்று தயவு செய்து தவறாகக் கணக்குப் போட வேண்டாம். மாநில சுயாட்சி மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தியா துண்டாடப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தன்னுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் பங்களா தேஷைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று கூறினார்கள். பங்களாதேஷின் கதை என்ன? ஷேக் முஜிபூர் ரக்மான் மாநில சுயாட்சி கேட்டார். 1971-ம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்று வந்தது போல் ஷேக் முஜிபூர் ரக்மானுக்கு

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1974 ஏப்ரல் 18]

மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவரை ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர விடாமல் தடுத்தார்கள். “ஸ்ட்ராங் சென்டர்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்கள். அடுத்து நடந்த அக்கிரமங்கள், கற்பழிப்புகள், அட்டேழியங்கள் உலகு அறியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்கள் வாக்களித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சியில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அளித்திருக்கும் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்த மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒளியை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கூட கோகலே ஹாலில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனுவாசன் அவர்கள் அதைச் சரியாகப் படிக்காமல் கூறினார்கள்.

Political unit is the State for economic development, the region is the unit, for defence, communication, the nation will be the unit.

என்று மூன்று டயர் சிஸ்டத்தை மிகத் தெளிவாகக் கூறினார்கள்.

அரசியல் அடிப்படையில் ஒரு மாநிலம் முழு அதிகாரம் பெற்றிருக்க வேண்டும். பொருளாதார வளம் மேம்பட இந்தியா முழுவதும் நான்கு ரீஜியன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சில முக்கியமான அதிகாரங்கள், பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு போன்ற அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டு மற்றவற்றை மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அருமையான திட்டத்தை அரசியல் சிந்தனையாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் விடுத்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, எங்களைப்பற்றி, இந்திய ஒற்றுமையைக் காக்க விரும்புகிற எங்களை நீங்கள் ஐயப்படுவது என்றால் அப்படி ஐயப்படுவதின் காரணமாக மாநில சுயாட்சியை ஏற்றுக்கொள்வதை மறுத்துவிட்டால், இந்தத் தீர்மானத்தை மறுத்துவிட்டால் நீங்கள் என்ன செய்யமுடியும் என்றெல்லாம் கேட்பது, அல்லது என்ன ஏற்படும் என்றெல்லாம் கேட்பது பல விபரீதங்களுக்கு நிச்சயமாக வழிவகுக்கும். அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலைமை தாங்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்தினுடைய உரிமைகளைக் காப்பதற்காக, தமிழ்நாட்டினுடைய நலன்களைக் காப்பதற்காக, மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்தில் தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றுகிறது என்று எண்ணுகிற ஒரு பிரிவு தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட விரும்பினால் அதன் விளைவுகள் நிச்சயமாக இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்காது.

மாநிலச் சயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னூர் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறிப்பது

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

எனவே, இந்திய ஒற்றுமைக்குப்பாடுபடுகிற, அதற்காக முன் வைத்திருக்கக் கூடிய மாநிலச் சயாட்சித் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிறவர்கள் யார், கூறக்கூடிய இயக்கம் என்ன என்பதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு இதை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு நானும் ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மாநிலச் சயாட்சிப்பற்றிய தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சி சார்பாக ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இரண்டு மூன்று நாட்களாகவே மாநிலச் சயாட்சி பற்றிய விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி மத்திய அரசுக்குள்ள அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற விதத்தில் இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிக அதிகாரங்கள் மாநிலத்திற்கு இருந்தால்தான் சயமாக இயங்க முடியும். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கோருகிறார்கள்.

இரண்டு மூன்று நாட்களாக விவாதிக்கிறோம். மேலை நாடுகளைப் பார்த்தால் சந்திர மண்டலத்திற்கு எப்படிப் போவது, அங்கு போனால் அங்கு மனித சஞ்சாரம் இருக்குமா, மனிதன் அங்கு குடியிருக்க முடியுமா என்று வாதிக்கிறார்கள். அங்கு குடியிருக்க வசதி இல்லை என்றால் செவ்வாய் கிரகத்திற்குப் போகலாமா, அங்கு இருக்கலாமா என்பதைப் பற்றி விஞ்ஞானிகள் முற்போக்கான விவாதங்களை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் இங்கு நாம் என்ன நினைக்கிறோம் என்றால் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரங்களைப் பிரித்து மாநில சர்க்கார் களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் என்ன செய்வோம் ஏது செய்வோம் என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பயப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்க வேண்டியதில்லை. அப்படி அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளித்தால், மத்திய சர்க்காருடைய சுமை குறையும். அவர்களுடைய பளு குறையும். நாற்பது பேர்கள் சேர்ந்து 30 தேங்காயை மூட்டைகட்டி சுமந்த கதைதான் நினைவிற்கு வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்து செயல்படுகிறார்கள். அதைப் பகிர்ந்தளித்தால் அவர்களது சுமை குறையும். அவர்களுக்கும் சுலபமாக இருக்கும், மாநில சர்க்கார்களுக்கும் சுலபமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரை குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[திரு. எம். முத்தையா]

[1974 ஏப்ரல் 18]

முக்கியமானவைகளை மத்திய சர்க்கார் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதாவது பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து போன்றவைகளை, சொல்லப் போனால் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் அவர்கள் கையில்ல்தான் இருக்கிறது. அதாவது கரன்ஸிநோட் அடிப்பது அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. இது ஒன்றை வைத்துக் கொண்டாலே அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். ஆகவே சாதாரண விஷயங்களுக்காக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவது கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். அப்படி அல்ல அது.

எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு இது உதவியாக இருக்கும். மதிப்பிற்குரிய கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் பார்வேட் பளாக் கட்சி இதை ஏற்றுக் கொள்கிறதா என்று கேட்டார்களாம். அப்போது நான் இல்லை. நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஏனென்றால் அவர்களது கட்சியைச் சேர்ந்த ரஷ்ய நாட்டில்கூட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அதே திட்டத்தை நம் மத்திய சர்க்கார் காப்பி அடித்து நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அதனால் நாட்டு மக்கள் என்ன பலன் அடைந்தார்கள்?

அடுத்தப்படியாக, மத்திய சர்க்கார் லைசென்ஸ், பெர்மிட், கோட்டா இவைகளை வைத்துக் கொண்டு செயல்படுகிறார்கள். இதனால் இந்த நாட்டு பிரஜைகளுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டது? உழுதவர்கள் உழுதுகொண்டு தானிருக்கிறார்கள். வயல்களில் வரப்பு வெட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போதும் வரப்பு வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வாழ்பவர்கள் வேறு. டாட்டா, பிரீர, கோயங்கா, முந்திரா, முத்தையா செட்டியார் போன்ற பெரிய பெரிய 85 பண முதலைகள்தான் இந்தத் திட்டங்களினால் வாழ்கிறார்களே தவிர, நாட்டு மக்கள் இதனால் வாழவில்லை யென்பதால் இந்தத் திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்னொன்று, மத்திய சர்க்கார் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் திருத்த வேண்டாம்? ஆனால் மாநில சர்க்கார் ஒரு தவறு செய்தால் அதைக் கண்டிப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறது. அப்படி மத்திய சர்க்கார் இருக்கும்போது நமக்குள் இடைத் தரகராக ஒருவர் இருக்கிறார். நமக்கு மேல் ஒரு கவர்னர் தேவையா என்று கேட்கிறேன். அவருக்காகச் செலவழிக்கும் தொகை என்ன ஆகிறது? யானையைக் கட்டி தீனி போடுவது மாதிரி அவருக்காக ஆகும் செலவு ஆகிறது அப்படியிருக்கும்போது ஏன் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது? அப்படித் திருத்தினால்தான் நம் மாநிலம் மட்டும் அல்லாது மற்ற மாநிலங்களும் வாழும் என்பது என் கட்சியின் நோக்கம்; என் நோக்கமும் கூட.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்த

507

1974 ஏப்ரல் 18]

[திரு. எம். முத்தையா]

அடுத்தப்படியாக, இந்திய ஒற்றுமையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தியா
வில் 14 மொழிகளுக்குமேல் பேசக்கூடிய மொழிகள் இருக்கின்றன.
ஆனால் இன்று இந்திதான் ஆட்சிமொழி என்றால் மற்ற மொழிகள்
ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கக் கூடாதா? இந்தி மொழி பேசுகிறவர்கள்
மெஜாரிட்டியாக இருந்தால் அதற்காக அந்த மொழி ஆட்சிமொழியாக
இருக்க வேண்டுமென்றால் அதை வேண்டுமானால் ஒத்துக் கொள்ளலாம்.
ஆனால் இந்த இந்திக்கு 20, 30 கோடி ரூபாய் ஏன் செலவு செய்ய
வேண்டும் என்பதுதான் என் வாதம். அந்த மொழியின் வளர்ச்சிக்காக
என்கிறார்கள். அப்படியானால் அது மழலை மொழியா? அந்த மழலை
மொழிக்கு இவ்வளவு பணம் செலவு செய்வது தேவையா? அப்படி
யானால் அது ஆட்சி மொழியா? இதுதான் என் வாதம். இந்திக்காக
முப்பது கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்குப் பதிலாக அந்தந்த மாநில
மொழிகளும், ஆங்கிலமும் போதும் என்பதுதான் என் வாதம்.

அடுத்தப்படியாக, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எப்.எஸ். பட்டத் தேர்வு
களுக்காக எல்லா மாநிலங்களில் இருந்தும் தேர்வில் கலந்து பரீட்சை
எழுதும்போது இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம் என்றால் இந்தியை
தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் முதல் கட்டத்தில் தேறி இந்தி பேசாத
மக்கள் இரண்டாவது கட்டமாகத்தான் வர முடிகிறது. முதல் கட்ட மாணவ
கை தேற முடியவில்லை. இது ஒருமைப்பாடா?

எந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் அகில
இந்திய ரீதியில் பரீட்சை எழுதும்போது ஆங்கிலத்தில்தான் எழுத வேண்டும்
என்ற கட்டுப்பாடு வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்தந்த மாநில மொழி
யில், அவர்கள் தாய் மொழியில் எழுத வேண்டும் என்று நிர்ணயம்
செய்ய வேண்டும். ஆகவே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று
சொல்வது தவறு அல்ல.

அடுத்தப்படியாக ஜாதி சமுதாய வேறுபாடுகளைக் களைவதற்காகத் தமிழ்
சமுதாயத்தில் ஒரு ஹரிஜன்கூட அர்ச்சகராக ஆகலாம் என்று இந்தச்
சட்டசபையில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது ஏதிர்க்கப்பட்டு மத்திய
சர்க்காருக்கு உட்பட்ட உச்ச நீதிமன்றம் என்ன சொல்கிறது என்றால்
அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லை என்று தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இது
நியாயமா?

அதேபோல் இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். மொழிவழியால்
அண்டை நாடான பாகிஸ்தானில் பிரிவினை ஏற்பட்டது. காரணம் இது
தான். மொழிவழிதான் நாட்டுப் பிரிவினைக்குக் காரணமாக இருந்தது.
அதேபோல் தமிழகத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள், சிமென்ட்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[திரு. எம். முத்தையா]

[1974 ஏப்ரல் 18]

ஆலைகளில் நம் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்தும்கூட மத்திய சர்க்காருடைய ஒரு கண்ட்ரோல் காரணமாகத்தான் நம்முடைய தேவைகள் எல்லாம் தடைப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பது எல்லா மாநிலத்தாரும் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு விஷயம். அப்படியிருந்தும் ஏன் இந்த உணவுப் பற்றாக்குறை? ஏன் இந்த விலைவாசியேற்றம்? காரணம், இவை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால்தான், இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் வருகின்றன. மண்ணெண்ணெய், பெட்ரோல், டீஸல் இவைகள் எல்லாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து வர வேண்டியிருப்பதால், அந்தந்த நாடுகளில் இருந்து நாம் நேரடியாக, டைரக்ட்டாக வாங்கலாமே. மத்திய சர்க்காரிடம் போய் அவர்கள் ப்ரோக்கர் மாதிரி இல்லாமல் நாமே டைரக்ட்டாக வாங்குவது என்றால் நமக்குச் சுலபமாக இருக்குமே.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பார்வோட் ப்ளாக் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டார்களா என்று கேட்டார்கள். சுபாஷ் சந்திர போஸ் 1938-ல் கல்கத்தா காங்கிரஸ் மகாசபையில் கூடச் சொன்னார்கள். உண்மையான சுதந்திரம் இருந்தால்தான் ஏற்துக்கொள்வோம், கண்துடைப்பு சுதந்திர உடன்படிக்கை தேவை இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

ஆகவே, இப்போது நேதாஜி போஸ் இருந்தால் கூட இந்த மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்டு இருப்பார்கள். தேவர் கூட என்ன சொன்னார்? காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தார். அவர்களுடைய யதேச்சாதிகாரப் போக்கு பிடிக்காததால் கட்சியை விட்டு விலகிவிட்டார். கூட்டாட்சி வேண்டுமென்று சொன்னால் நாம் மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மதம், ஜாதி என்ற பெயரால் சமுதாயம் சீர்குலைக்கப்படுகிறது. அதை நீக்க வேண்டும். மற்றும் மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் நோக்கங்களை அகற்றப்பட வேண்டுமென்றும் இந்தியா ஒரு சிறப்பு பெற்ற கூட்டாட்சி நாடாகவே திகழ வேண்டும் என்றும், இந்தியாவில் ஒருமைப்பாடு சீரான வகையில் இருக்க சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்றும் தமிழக 4½ கோடி மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.